

ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ජල සම්පත් ප්‍රතිපත්තිය

ක්‍රියාත්මක දිනය : 2023.07.10

ISBN : 978-955-0611-05-8

මුද්‍රණය : රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව

2023.07.10 දින පැවති අමාත්‍ය මණ්ඩල රැස්වීමේ දී, අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින්
“ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ජල සම්පත් ප්‍රතිපත්තිය” අනුමත කරන ලදී.

(අංක අමප/23/1255/602/006-1 හා 2023.07.18 දිනැති අමාත්‍ය මණ්ඩල තීරණය)

පටුන

	පිටුව
1. හැඳින්වීම	02
2. ජල සම්පත්වල වර්තමාන තත්ත්වය ආශ්‍රිත නිරීක්ෂණ	03
3. සාධාරණීකරණය	07
4. විෂය පථය	09
5. ප්‍රතිපත්ති මූලධර්ම	09
6. ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශන	11
6.1 රාජ්‍යයේ සහ රජයේ වගකීම් හා කාර්යභාරය	11
6.2 ප්‍රතිලාභීන්ගේ වගකීම් හා කාර්යභාරය	13
6.3 ජල අයිතිවාසිකම් සහ වගකීම්	14
6.4 ප්‍රශස්ත අයුරින් ජල සම්පත් සැලසුම් කිරීම, සංවර්ධනය, සංරක්ෂණය සහ කළමනාකරණය	14
6.5 අවශ්‍යතා සහ ප්‍රමුඛතා පදනම යටතේ ජල පරිමාවන් වෙන් කිරීම	17
6.6 ජල සම්පත් ආශ්‍රිත යටිතල පහසුකම් සංරක්ෂණ, නඩත්තු හා කළමනාකරණ පිරිවැය පාර්ශවකරුවන් අතර භාවිතා කිරීම හෝ වෙනත් එකඟ විය හැකි ක්‍රමවේද මඟින් බෙදා ගැනීම	18
6.7 දත්ත සහ තොරතුරු කළමනාකරණය හා දත්ත පාර්ශවකරුවන් අතර හුවමාරුව	18
6.8 පර්යේෂණ සහ සංවර්ධනය	19
6.9 පුහුණු සහ පුද්ගල ධාරිතා වර්ධනය	19
7. ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ක්‍රමෝපායයන්	20
8. ජාතික ජල සම්පත් ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස වූ ආයතනික සැකැස්ම	27
8.1 ජාතික ජල සම්පත් සභාව (NWRC)	27
8.2 ජාතික ජල සම්පත් ලේකම් කාර්යාලය (NWRS)	28
8.3 ජල සම්පත් අභියාචනා මණ්ඩලය (WRAB)	29
9. නව ගංගා ලෝණි කළමනාකරණය ක්‍රමෝපායයන්	29

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජය

ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ජල සම්පත්
ප්‍රතිපත්තිය

2023

ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ජල සම්පත් ප්‍රතිපත්තිය

දැක්ම

ජල සම්පත තිරසර ලෙස භාවිත කිරීම අගය කරන්නාවූ ජාතික සංවර්ධනයට උපකාරී වන තුළින් පරිසරයක අරමුණ හඳුනාගනු ලබන්නාවූ රාජ්‍යයක් හා සමාජයක් නිර්මාණය කිරීම ජාතික ජල සම්පත් ප්‍රතිපත්තිය මඟින් අපේක්ෂා කෙරේ.

1. හැඳින්වීම

මිනිසාට සහ පෘථිවිය මත ජීවත් වන අනෙකුත් සියලු ජීවීන්ට මෙන්ම වෘක්ෂලතාවල පැවැත්මට අත්‍යවශ්‍ය ස්වභාවික සම්පත් අතරින් වාතය ප්‍රධාන වන අතර දෙවන ස්ථානය හිමි වන්නේ ජලයටයි. පෘථිවිය මත ජලය බහුලව තිබුණත්, මතුපිට පොළව සහ පෘථිවි අභ්‍යන්තරය තුළ අඩංගු වන පිරිසිදු ජල ප්‍රමාණය ඉතා අල්පය.

ශ්‍රී ලංකාව මුල් යුගයේ සිට ම ඉතා ඉහළ වාරි ශීඝ්‍රතාවාරයකින් යුත් රාජ්‍යයක් වන අතර ස්වභාවධර්මය ද මැනවින් රැක ගනිමින් ප්‍රශස්ත අයුරින් ජලය කළමනාකරණය කිරීම ඉතා විශිෂ්ට ලෙස සිදු කොට ඇති බව අප ඉතිහාසය මැනවින් සාක්ෂි දරයි. වන සතුන් සඳහා වූ අහස භූමියන් කිහිපයක් ද පවත්වාගෙන යමින් දැනටමත් දක්නට ඇති (යෝධ වැව්, යෝධ ඇල, බිසෝකොටු ආදී) ජලාශ හා යටිතල පහසුකම් මෙන්ම කුඩා වැව් පද්ධති ආශ්‍රිත පවත්නා “එල්ලංගා පද්ධති (Cascade) සමූහය” ඉදිකිරීම් තුළින් මෙය මැනවින් පිළිබිඹු වේ. මෙම පැරණි වාරිමාර්ග පද්ධතිවලින් කිහිපයක් මෑත කාලයේ දී ප්‍රතිසංස්කරණය කර ඇතත්, සැබෑ තිරසර බව පෙන්වුම් කරමින් තවමත් එකී පද්ධති ඉතා හොඳින් ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවතී. මෙම අද්විතීය ජල කළමනාකරණමය ජයග්‍රහණයේ මාර්ගෝපදේශයක් ලෙස “වැස්සෙන් ලැබෙන එක ජල බිඳක්වත් ප්‍රයෝජනයට නොගෙන සාගරයට යාමට කිසි විටෙකත් ඉඩ නොදෙන්න” යනුවෙන් මහා පරාක්‍රමබාහු රජතුමා විසින් කළ ප්‍රකාශය ඓතිහාසික ලේඛනවල සඳහන්ව ඇත. රජවරුන්ගේ මැදිහත්වීම යටතේ, විනයගරුක කළමනාකරණ සම්මතයන් සහ පරිවෘත්තීය ඔස්සේ පවත්වාගෙන යන ලද වැව් අමුණු සහ ඇල මාර්ග ඇතුළු වාරි පද්ධති මඟින් ජල හිඟයට පිළියම් සෙවීම උදෙසා මහත් මෙහෙයක් සිදු කරන ලද වික්‍රමාන්විත මානව මැදිහත්වීම් රාශියක් ශ්‍රී ලංකාවේ වාරි ඉතිහාසය මඟින් මැනවින් ප්‍රදර්ශනය වේ.

ඉහළ යන ජල ඉල්ලුමට අමතරව, දේශගුණික විපර්යාස තත්ත්වයන් හා ඊට සමගාමීව නිර්මාණය වෙමින් පවතින නියඟ හා ගංවතුර තත්ත්වයන්, භූගත ජලය ක්ෂය වීම සහ ජලයේ ගුණාත්මක භාවය පිරිහීම වැනි ජල සම්පත

ආශ්‍රිත ගැටලු හා අභියෝග රාශියක් රට තුළ වර්ධනය වෙමින් පවතින බව නිරීක්ෂණය වේ.

ගෘහ අවශ්‍යතා, කෘෂිකර්මාන්ත කටයුතු, ජල විදුලි නිෂ්පාදනය සහ අනෙකුත් කාර්මික හා සේවා අවශ්‍යතා සඳහා ජලයට ඇති ඉල්ලුම වැඩි වන ජනගහනයක් සමග ශීඝ්‍රයෙන් ඉහළ යමින් පවතී. එමෙන්ම වාසස්ථාන සහ වගාවන් සඳහා සැලසුම් සහගත නොවන අයුරින් ඉඩම් භාවිතය ප්‍රසාරණය වීම මෙන්ම පාලනයකින් තොරව සිදුවන වන විනාශය මඟින් ද පරිසරයට සෘජු බලපෑමක් ඇති කරනු ලබන අතර එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මතුපිට ජලය රඳවා තබා ගැනීමේ හැකියාව සහ උල්පත් ජලය ලැබීම කෙරෙහි අහිතකර බලපෑම් රාශියක් ඇති කරයි. දේශගුණික විපර්යාසවල බලපෑම මඟින් අධික වර්ෂාපතන තත්ත්වයන්, දිගු වියළි කාල සහ මුහුදු ජල මට්ටම ඉහළ යාම සමඟ මෙම අර්බුදය වඩාත් නරක තත්ත්වයට තීව්‍ර කෙරෙමින් පවතින බව පර්යේෂකයන් විසින් පෙන්වා දී ඇත.

කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රය පුළුල් වීම, කෘෂිකර්මාන්තයේ විවිධාංගීකරණය හා නවීකරණය, සංචාරක ක්ෂේත්‍රයේ පුළුල් වීම, විනෝදාත්මක අවශ්‍යතා ආකාරයෙන් ඉහළ යන ආර්ථික ක්‍රියාකාරකම් හේතුවෙන් ද පවත්නා ජල සම්පත් සඳහා වන ඉල්ලුම ශීඝ්‍රයෙන් ඉහළ යමින් තිබෙන අතර කාර්මික හා ගෘහස්ථ අපද්‍රව්‍ය, කෘෂි රසායන ද්‍රව්‍ය සහ විවිධ ආකාරවලින් පිට කරන අපජලය යනාදිය නිසා සිදු වන ජල දූෂණ අභියෝගවලින් ද ජල සම්පත් ආරක්ෂා කරගත යුතු ව ඇත.

2. ජල සම්පත්වල වර්තමාන තත්ත්වය ආශ්‍රිත නිරීක්ෂණ

ඉහත සඳහන් කරුණු හා ඒ සම්බන්ධ සිදු විය හැකි වෙනත් ජල දූෂණ ප්‍රවේශ වැළැක්වීම හා කළමනාකරණය මඟින් උපායමාර්ගික පියවරයන් ලෙස කාර්මික හා කෘෂිකාර්මික දූෂණ හඳුනා ගැනීම හා වැළැක්වීම පිළිබඳ යාන්ත්‍රණයේ රෙගුලාසි ශක්තිමත් කිරීම, බලාත්මක කිරීම සුදුසු බව නිරීක්ෂණය කෙරේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ මිරිදිය පරිසර පද්ධතිවල දැනට පවතින සමස්ත පුනර්ජනනීය ජල සම්පත් ධාරිතාවය මතුපිට ජලය ඝන මීටර් බිලියන 52, භූගත ජලය ඝන මීටර් බිලියන 7 සහ අතිවිෂාදනය (Overlapping) වන ජලය ඝන මීටර් බිලියන 7 ලෙසත් ආසන්න වශයෙන් තක්සේරු කර ඇත. මිරිදිය ජලයේ මූලාශ්‍රය වන්නේ වර්ෂාපතනය වන අතර, වාර්ෂිකව ජල පරිහරණය ඝන මීටර් බිලියන 13ක් ලෙස 2005 පදනම් වර්ෂයේ දී ඇස්තමේන්තු කර ඇත. මෙම දත්තවලට අනුව මෙරට තුළ කිසිදු ජල හිඟයක් නොමැති බවක් පෙන්නුම් කළ ද, දත්ත විශ්ලේෂණවලට අනුව, වර්ෂාපතනය ලැබෙන ප්‍රධාන

ආකාර දෙක අතර කාල පරාසය හේතුවෙන් රට තුළ කෙටි හා දිගු කාලීන වශයෙන් ජල හිඟයක් දක්නට ලැබෙන බව නිරීක්ෂණය කෙරේ.

වාර්ෂිකව පරිහරණය කෙරෙන මුළු ජල ප්‍රමාණ වන ඝනමීටර් බිලියන 13 පමණ වූ ජල පරිමාවන් කෘෂිකර්මාන්තය සඳහා 87% ද, 6% ක් පමණ කාර්මික අංශය සඳහා ද, 6%ක් පානීය ජලය සඳහා යනා දී වශයෙන් පරිහරණය කෙරෙන බව නිරීක්ෂණය කෙරේ.

ලොව අන් බොහෝ රටවලට සාපේක්ෂව, අප රට ලබන වාර්ෂික වර්ෂාපතනයෙන් ලැබෙන සමස්ත ජල පරිමාවට අනුව, ශ්‍රී ලංකාව “ජලයෙන් පොහොසත්” රටක් ලෙස බොහෝවිට අප විසින්ම හඳුන්වා ගනු ලබයි. ශ්‍රී ලංකාවට දළ වශයෙන් ඝන මීටර් බිලියන 130 ක් පමණ ජල පරිමාවකට ආසන්න වශයෙන් සමාන එනම් මිලිමීටර් 2000කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් වැසි ජලය ලැබුණ ද වර්ෂා ජලය පතනය වීමේ විෂමතා හේතුවෙන් රට තුළ ජල ව්‍යසන තත්ත්වයන් ඇති වන්නේ වර්ෂාපතනයේ කෙටි මෙන්ම දිගු කාලීන වෙනස්වීම් හේතුවෙන්ම ගෙනය. රටේ භූමි ප්‍රමාණයෙන් 90% කට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් ආවරණය වන ගංගා ද්‍රෝණි 103 ක් පවතින අතර ඉතිරි ප්‍රදේශය ද කුඩා වෙරළබඩ ද්‍රෝණි 90 කින් ආවරණය වී ඇත. ගංගා ද්‍රෝණි කිහිපයක හැර, ඉතිරි ද්‍රෝණියන් හි මතුපිට ජල මූලාශ්‍ර ලෙස සැලකිය හැකි විවිධ ධාරිතාවන්ගෙන් යුතු වැව් අමුණු සහ ඇළ මාර්ග පද්ධති රාශියක් ඉදිකර ඇත. ස්වකීය ජල පෝෂක ප්‍රදේශ වෙතින් ජලය ලැබීම හැරුණු විට, මෝසම් වැසි මඟින් ජලයෙන් පිරී යන ගංගා ද්‍රෝණිවලින් ඇළ මාර්ග හරහා ගෙන යන ජල පරිමාවන් රට තුළ පිහිටි ගංගා බොහොමයක් ජලයෙන් පෝෂණය වේ. වර්ග කිලෝමීටර් 2,905 ක් පමණ අභ්‍යන්තර ජලාශවලින් ආවරණය වන අතර, මෙම වාරි පද්ධති සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් මිනිසා විසින් සාදන ලද ජලාශවලින් සමන්විත වේ. ජල මූලාශ්‍ර ලෙස භාවිතා කරනු ලබන ජල උල්පත් 3,540ක් පමණ ද දිවයින පුරා පැතිර පවතින බව නිරීක්ෂණය කෙරේ. රටේ ග්‍රාමීය ගහස්ත ජල අවශ්‍යතාවලින් 80% ක් පමණ සපුරාලනු ලබන්නේ ලිං සහ නල ලිං මඟින් උකහා ගන්නා භූගත ජලය මඟින් වන අතර, රට තුළ භූගත ජලය සඳහා ඇති ඉල්ලුම ක්‍රමයෙන් ඉහළ යමින් පවතී. සූර්ය බලශක්ති මඟින් ක්‍රියා කරන පොම්ප හඳුන්වා දීම නිසා මෙම ප්‍රවණතාව තවදුරටත් තීව්‍ර වීමක් නිරීක්ෂණය වේ.

උතුරු සහ වයඹ දිග වෙරළබඩ ප්‍රදේශවල සම්මත ප්‍රමාණයන් ඉක්මවා භාවිත වන කෘෂි රසායන හා පොහොර මඟින් අධික ලෙස යකඩ සහ නයිට්‍රිට් ප්‍රමාණයක් ජලයට එකතු වෙමින් පවතින බවත්, ජලයේ ඉහළ ඝනත්වය යකඩ සහ මැන්ගනිස් ජලයට මිශ්‍ර වීම රටේ බොහෝ ප්‍රදේශවල මුහුණ දෙන අභියෝගයක් බවට පත්ව ඇත. එමෙන්ම, ගහස්ඵ සහ කෘෂිකාර්මික කටයුතු උදෙසා පාලනයකින් තොරව භූගත ජලය උකහා ගැනීම, කර්මාන්තවලින් අපද්‍රව්‍ය බැහැර කිරීම මෙන්ම කිවුල් ජලය මිශ්‍ර වීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස

යාපනය අර්ධද්වීපයේ සහ කල්පිටිය ඇතුළු වෙරළබඩ ප්‍රදේශ බොහොමයක භූගත ජලයේ ගුණාත්මකභාවය ක්‍රමයෙන් පිරිහී යමින් භූගත ජල පරිමාව ද ශීඝ්‍රයෙන් ක්ෂය වෙමින් පවතින බව නිරීක්ෂණය වේ.

මතුපිට සහ භූගත යන ජල සම්පත් දෙඅංශයේම ජලයේ ගුණාත්මකභාවය පිරිහීම පිළිබඳ විශ්ලේෂණයන් සඳහා ප්‍රමාණවත් තොරතුරු මූලාශ්‍රවල පවතින දුර්වලතා ද අභියෝගයක්ව පවතී. මතුපිට සහ භූගත ජල සම්පත් අතර අන්තර් සම්බන්ධතා ඇති බැවින් ජල මූලාශ්‍ර දෙකෙන් කුමන හෝ එකක් දූෂණය වීම අනෙක් මූලාශ්‍රවලට ද අහිතකර බලපෑම් ඇති කළ හැකි බව නිරීක්ෂණය කෙරේ.

දිවයිනේ මුළු වගා බිම් ප්‍රමාණයෙන් 34% ක් භාවිත කෙරෙමින් සිදුවන වී වගාව පුරවැසියන්ගේ ප්‍රධාන ආහාර මූලාශ්‍රය වන අතර එමඟින් 800,000 කට අධික ප්‍රජාවක් සෘජුවම වී වගාව ආශ්‍රිතව තම ජීවනෝපායන් සපුරා ගනු ලබන අතර ශ්‍රී ලාංකිකයෙකුගේ සමස්ත කැලරි ප්‍රමාණයෙන් 45%ක් සහ ප්‍රෝටීන් පරිභෝජනයෙන් 40%ක් සහල් මඟින් උකහා ගන්නා බව නිරීක්ෂණය කෙරේ. වාර්ෂිකව විශාල විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් වැය කරමින් ආහාර බෝග වර්ග බොහොමයක් මේ වන විටත් ආනයනය කෙරෙමින් පවතින අතර මනා ජල කළමනාකරණය, නව කෘෂි තාක්ෂණය හා ඉඩම් පරිහරණය හරහා මෙරට ආහාර සුරක්ෂිතතාව තවදුරටත් තහවුරු කර ගත හැකි වනු ඇති බව නිරීක්ෂණය කෙරේ.

මිලියන 21.4 ක් වන වත්මන් ජනගහනය වර්ෂ 2042 වන විට මිලියන 25 ක් දක්වාත්, 2062 වන විට මිලියන 25.8 ක් දක්වාත් පිළිවෙලින් ඉහළ යනු ඇති බවට පුරෝකථනය කර ඇති අතර ඊට සාපේක්ෂව සහල් සඳහා ඇති වාර්ෂික ඉල්ලුම 1.1% කින් ඉහළ යනු ඇත. මෙම වැඩිවන ඉල්ලුම සඳහා වී නිෂ්පාදනය වසරකට 2.9% කින් පමණ වර්ධනය විය යුතු ව ඇත. වැඩි අස්වැන්නක් සහිත නව බීජ ප්‍රභේද හඳුන්වා දීම මඟින් වී නිෂ්පාදනය ඉහළ දැමීම මෙම නිෂ්පාදන ඉලක්ක සපුරා ගැනීම සඳහා පවත්නා ප්‍රශස්තම විකල්පය ලෙස නිරීක්ෂණය කෙරේ.

පුද්ගල ආදායම් මට්ටම්වල ඉහළ යාම නිසා පුළුල් වන මධ්‍යම පාන්තික ජනගහනය ජලය සඳහා මෙන්ම ආහාර සහ කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයේ නිෂ්පාදනවලට ඇති ඉල්ලුම තවදුරටත් තීව්‍ර කරනු ඇත. ශීඝ්‍ර නාගරීකරණයකට මුහුණ දෙමින් සිටින වත්මන් ශ්‍රී ලංකාවේ ජලය සඳහා වැඩිවන ඉල්ලුම සපුරාලීම පිණිස ඒකාබද්ධ ජල කළමනාකරණයේ වැදගත්කම කෙරෙහි කඩිනමින්ම අවධානය යොමු කළ යුතුව ඇති බව නිරීක්ෂණය කෙරේ.

මිරිදිය මත්ස්‍ය කර්මාන්තය, ජලාශ පද්ධති ආශ්‍රිතව සිදු කෙරෙන වැදගත් ආහාර නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියක් වන අතර 1952 වර්ෂයේ සිට විදේශීය මත්ස්‍ය

විශේෂ හඳුන්වා දීමක් සමඟ මසුන් ඇල්ලීම, වාණිජ ක්‍රියාදාමයක් බවට පරිවර්තනය වී ඇති අතර, 1980 දශකය තුළ වෙරළ ආසන්න මිරිදිය පොකුණු ආශ්‍රිතව හඳුන්වා දීමෙන් අනතුරුව ප්‍රචලිත වූ ඉස්සන් නිෂ්පාදන කර්මාන්තය මේ වන විට ජාතික ආර්ථිකයට සැලකිය යුතු දායකත්වයක් ලබා දෙමින් පවතින බව නිරීක්ෂණය කෙරේ.

බලශක්ති ක්ෂේත්‍රය හා ආශ්‍රිතව වර්ධනය වන ඉල්ලුම සපුරාලීම පිණිස පුනර්ජනනීය බලශක්ති ප්‍රභවයක් ලෙස ජල විදුලිය සැලකිය යුතු දායකත්වයක් සපයයි. ජල විදුලිය මඟින් බලශක්ති ක්ෂේත්‍රයට සිදු කෙරෙන දායකත්වය 2007 දී 40.2% සිට 2020 වන විට 19.5% දක්වා ක්‍රමිකව අඩු වී ඇති අතර නව විශාල හා කුඩා ජල විදුලි ව්‍යාපෘති බොහොමයක් සැලසුම් කිරීමේ සහ ක්‍රියාත්මක කිරීම මඟින් එකී දායකත්ව ප්‍රතිශතය යළි 22% ක් පමණ මට්ටමකට වර්ධනය කර ගත හැකි වනු ඇති බවට පුරෝකථනය කර ඇති බව නිරීක්ෂණය වේ.

දේශගුණික විපර්යාස ආශ්‍රිතව වර්ධනය වන නව අභියෝගයන් හමුවේ ස්වභාවධර්මයේ යහපැවැත්ම උදෙසා ද ජලසම්පත අත්‍යවශ්‍ය සාධකයක් බැවින් සියලු සංවර්ධන ක්‍රියාකාරකම් වල දී ඒ පිළිබඳ නිසැකවම අවධානයට ලක් විය යුතු අතර ස්වභාවධර්මයේ තිරසර පැවැත්ම සහතික වනු පිණිස පවත්වාගෙන යා යුතු සම්මතයන් සහ මාර්ගෝපදේශ නිරන්තර අධීක්ෂණයකට ලක් විය යුතුව ඇති බව නිරීක්ෂණය කෙරේ.

දේශගුණික විපර්යාසවල අනිටු ප්‍රතිඵලයක් ලෙස, පවතින අත්‍යන්ත කාලගුණික සිද්ධීන්ගේ බලපෑම් මත දීර්ඝ කාලීනව පැවතිය හැකි නියං තත්ත්වයන් හේතුවෙන් ජල හිඟ තත්ත්වයන් නිර්මාණය වීමේ ඉඩකඩ ක්‍රමයෙන් පුළුල් විය හැකි අතර උෂ්ණත්වය ඉහළ යාම සහ වාෂ්පීකාර (Evapotranspiration) ඉහළයාම හේතුවෙන් බෝග සඳහා අවශ්‍යතාවයන් ද ඉහළ යාමේ ප්‍රවණතාවන් ඉස්මතු වෙමින් පවතින අතර, එමඟින් ඇති වන අනපේක්ෂිත ගංවතුර තත්ත්වයන් නිසා සිදු වන පාංශු බාදනය හා ගොවි බිම් හා පානීය ජල මූලාශ්‍ර අපවිත්‍ර වීම යනාදිය නිසා ද ජලය සඳහා වන ඉල්ලුමට විශාල බලපෑම් රාශියක් ඇති කෙරෙමින් පවතින බව නිරීක්ෂණය වේ.

මේ වන විටත් දේශගුණික විපර්යාස නිසා වෙරළ තීර ආශ්‍රිත මුහුදු ජල බලපෑමට ලක්වෙමින් ගං මෝයයන් බොහොමයක් ආශ්‍රිතව ලවන ජලය ඉවත් කිරීමේ ක්‍රමෝපායයන් හඳුන්වා දීමේ දැඩි අවශ්‍යතා ඉස්මතු වෙමින් පවතී. දේශගුණික විපර්යාසවල අනිටු ප්‍රතිඵල අධික ලවනතාව නිසා පානීය ජල සැපයුම් සම්බන්ධයෙන් නව අභියෝග රාශියක් නිර්මාණය වෙමින් පවතින බැවින් මෙම බලපෑම අවම කර ගැනීම උදෙසා ජල සම්පත් කළමනාකරුවන්ගේ දැඩි අවධානය යොමු විය යුතුව ඇති බව නිරීක්ෂණ කෙරේ.

අනපේක්ෂිත ලෙස ශීඝ්‍ර ව වර්ධනය වන දේශගුණික විපර්යාස තත්ත්වයන් හමුවේ මුහුණ දීම සඳහා වූ ක්‍රමවේද පිළිබඳ අධ්‍යයනවල දී නිරීක්ෂණය වී ඇත්තේ මෙම නව අභියෝගයන්වලට මුහුණ දීම සඳහා සුදුසු ආයතනික යාන්ත්‍රණ සහ නීතිමය රාමු මෙතෙක් නිර්මාණය වී නොමැති වීමයි. එබැවින් ඊට තුළ ඇති ජල සම්පත එහි ප්‍රශස්ත පරිහරණය පිණිස සැලසුම් කිරීම, තිරසර සංවර්ධනය සහ ඒකාබද්ධ කළමනාකරණය සඳහා වගකිව යුතු යාන්ත්‍රණයක අවශ්‍යතාවය වෙත කවරදාටත් වඩා ඉස්මතු වෙමින් පවතින බව නිරීක්ෂණය කෙරේ.

දේශගුණික විපර්යාසවලට අනුවර්තනය වීම සඳහා වඩාත් නිශ්චිත උපාය මාර්ග ලෙස යටිතල පහසුකම් සැලසුම්කරණය සඳහා සියලු පාර්ශවයන් ඒකාබද්ධ වීම, දේශගුණයට ඔරොත්තු දෙන ජල පිළිවෙත් ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ ඉහළ අවදානම් ප්‍රදේශ හඳුනා ගැනීම සහ අවදානම් තක්සේරු කිරීම වැනි කටයුතු සිදු කිරීම මැනවැයි නිරීක්ෂණය කෙරේ.

හුදෙක් වත්මන් සමාජ ප්‍රතිලාභ ආර්ථික වාසි මත ස්වභාවික සම්පත් අහිතකර අයුරින් පරිහරණය කිරීම, අනාගත පුරවැසි හා පාරිසරික අභිලාෂයන් කෙරෙහි අහිතකර අන්දමින් බලපෑම් ඇති නොකළ යුතු ය. එබැවින්, අදාළ සියලු අභියෝග සැලකිල්ලට ගනිමින්, පවත්නා සීමිත ජල සම්පත පරිහරණය කිරීම විවක්ෂණශීලීව සිදු කළ යුතු ය. අනාගත පරම්පරාවන්ගේ අවශ්‍යතා සපුරාලීම සහතික කරමින් ඊට තර්ජනයක් නොවන ආකාරයට වර්තමාන අවශ්‍යතා සපුරාලීම සඳහා පවත්නා ජල සම්පත් සංරක්ෂණය කරමින් නිසිලෙස කළමනාකරණය කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වනු ඇත. මිල කළ නොහැකි එහෙත් පැහැදිලිවම ක්ෂය වෙමින් පවතින ජල සම්පතෙහි තිරසර සංවර්ධනය නිරීක්ෂණයට ලක් කරනු ලබන මූලික නීති හා රීතිවලින් සමන්විත වර්තමානය සහ අනාගතය වෙනුවෙන් මනාව සකස් කරන ලද ජල ප්‍රතිපත්තියක් අත්‍යවශ්‍ය වී ඇති බව නිරීක්ෂණය කෙරේ.

3. සාධාරණීකරණය

1948 වර්ෂයේ දී ලද දේශපාලන නිදහසෙන් පසු, වාරිමාර්ග, ජල සැපයුම සහ ජල විදුලිබල උත්පාදනය ඇතුළු ජල සම්පත් සංවර්ධනය කිරීම හා කළමනාකරණය කිරීම සඳහා ජාතික මට්ටමේ සැලකිය යුතු ආයෝජනයන් සිදු කරනු ලැබ ඇතත් මෙම දැවැන්ත ආයෝජන ආරක්ෂා කිරීම, මනාව නඩත්තු කිරීම එම ජල පද්ධති මඟින් ප්‍රතිලාභ ලබා ගැනීම උදෙසා මෙන්ම වර්ධනය වන දේශගුණික විපර්යාස ආශ්‍රිත නව අභියෝගවලට සාධාරණව සහ දුරදර්ශීව මුහුණ දීම සඳහා, නව්‍ය උපායමාර්ග සහ නැවුම් ප්‍රවේශයන් නිර්මාණය කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වී ඇත.

රට සංවර්ධනය වීමට සමගාමීව ජලය සඳහා ඇති ඉල්ලුම ද ශීඝ්‍රයෙන් වර්ධනය වෙමින් පවතින අතර කාලගුණ විපර්යාස, නියඟය, ගංවතුර, භූගත ජලධර ක්ෂය වීම සහ ජලයේ ගුණාත්මක භාවය පිරිහීම ආදී අපේ ජල සම්පත ආශ්‍රිත අභියෝග ප්‍රමාණය ද ඉහළ යමින් පවතින බව පාරිසරික සංවිධාන සහ ජාත්‍යන්තර සංවර්ධන හා සංරක්ෂණ සහකරුවන් නිරන්තරවම අනතුරු ඇඟවමින් සිටී.

ගෘහස්ථ අවශ්‍යතා මෙන්ම ආහාර නිෂ්පාදනය, සෞඛ්‍යයට ඉතා වැදගත් වන පිරිසිදු පානීය ජල අවශ්‍යතා සඳහා ශීඝ්‍රයෙන් වැඩිවන ඉල්ලුම කෙරෙහි ඉහළ යමින් පවතින ජනගහනය ද සෘජු බලපෑමක් නිරන්තරවම ඇති කරනු ලබයි.

සිදු කරමින් පවතින ජල මූලාශ්‍රවල තිරසරභාවය පාරිසරික සමතුලිතතාවය, පාංශු සංරක්ෂණය හෝ ආහාර සුරක්ෂිතතාව කෙරෙහි නිසි සැලකිල්ලකින් තොරව, හුදෙක් ජනාවාස වෙනුවෙන් පමණක් ඉඩම් ගොඩකිරීමේ කටයුතු පුළුල් කිරීම මඟින් ද ජලයට ඇති ඉල්ලුම මෙන්ම ජල මූලාශ්‍ර කෙරෙහි ද සෘජු බලපෑමක් ඇති කෙරෙමින් පවතී. එහි අනිටු ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මතුපිට ජලය රඳවා තබා ගැනීමේ හැකියාව මෙන්ම භූගත ජල උල්පත් කෙරෙහි ද අහිතකර අන්දමින් බලපෑම් සිදු වෙමින් පවතී.

කෘෂිකාර්මික ඵලදායිතාවයට හා වැවිලි හා ග්‍රාමීය ආර්ථිකයට බලපෑම් කරමින් පාංශු බාදනය වේගවත් වීම, ජලාශවල රොන්මඩ එකතුවීම, ගං ඉවුරු බාදනය වැනි තත්ත්වයන් රාශියක් නිසා ඉතා වැදගත් ජල පෝෂක බරපතල ලෙස තර්ජනයකට ලක් වෙමින් පවතී.

ඉහළ යන උෂ්ණත්වයන්ට සමගාමීව නිර්මාණය වන ජල හිඟය හා අධික වර්ෂාපතනය, දිගු වියළි කාල පරාසයන් සහ දේශගුණික විචල්‍යතාවයන් ඉහළ නංවමින් ගෝලීය වශයෙන් සිදු වෙමින් පවතින උග්‍ර දේශගුණික විපර්යාසවල බලපෑම තවදුරටත් ජල අර්බුදය උග්‍ර කෙරෙමින් පවතින බව පර්යේෂකයන් පෙන්වා දී ඇත.

විවිධ පාර්ශවකරුවන් විසින් ජල සම්පත් විවිධ අරමුණු උදෙසා වෙන් වෙන්ව පරිහරණය කරනු ලබන නමුත් නිශ්චිත ඒකාබද්ධ යාන්ත්‍රණයක් සහිතව ජල සම්පත සුරක්ෂිත කිරීම උදෙසා මෙතෙක් යොමු කර ඇති අවධානය මෙන්ම ගෙන ඇති ක්‍රියාමාර්ග ද කිසිදු අයුරකින් සැහීමකට පත්විය හැකි මට්ටමක නොපවතින බව හඳුනාගෙන ඇත.

දේශගුණික විපර්යාස තත්ත්වයන් හමුවේ වර්ධනය වෙමින් පවතින නව අභියෝග රාශියකට මුහුණ දෙමින් තිබියදීත්, පවත්නා ප්‍රතිපත්ති මෙන්ම අසම්පූර්ණ තෛතික රාමු, ආයතනික හා බලධාරීමය මතවාද සහ අණපනත්

අතර ඇති නොගැලපීම් හා සමපාත වීම යනාදී හේතූන් රාශියක් නිසා ජල සම්පත් කළමනාකරණය ඒකාබද්ධ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් ඇති කර ගැනීමට මෙතෙක් ශ්‍රී ලංකාව අපොහොසත් වී ඇත.

4. විෂය පථය

“ජාතික ජල සම්පත් ප්‍රතිපත්තිය” අදාළ වන්නේ ශ්‍රී ලංකාව සතු දේශ සීමාවන් තුළ සාගර ජලය හැර අනෙකුත් ජල ප්‍රභවයන් සඳහා පමණි.

5. ප්‍රතිපත්ති මූලධර්ම

“ජාතික ජල සම්පත් ප්‍රතිපත්තිය” පහත සඳහන් මූලධර්ම මත පදනම් වනු ඇත.

- 5.1 ජීවය, පරිසර පද්ධති හා මානව ක්‍රියාකාරකම් ප්‍රශස්තව පවත්වාගෙන යාමට අත්‍යවශ්‍ය වන සීමිත හා අවදානමට ලක් වී ඇති ස්වභාවික සම්පතක් ලෙස “මිරිදිය” නිශ්චිතව හඳුනා ගැනීම.
- 5.2 පිරිසිදු ජලය පරිභෝජනය කිරීම සියලු ජීවීන්ගේ මූලික අයිතියක් හා අවශ්‍යතාවක් ලෙස සලකමින් ජල සම්පත පරිසර පද්ධතියේ සහ ප්‍රජාවේ ආර්ථික හා සමාජයීය යහපැවැත්ම සඳහා වූ පොදු දේපළක් ලෙස පවත්වා ගෙන යාමේ වගකීම රජය සතුවන බව පිළිගැනීම.
- 5.3 ජල පද්ධති, ප්‍රභව හා ජල පෝෂක ආශ්‍රිතව පරිසර දූෂණය වැළැක්වීම, මූලාශ්‍රවලින් අධික ලෙස උකහාගැනීම, ජල මූලාශ්‍ර හා පෝෂක ප්‍රශස්ත ලෙස නියාමනය කිරීම.
- 5.4 ගංගාබද ජලය සහ එය භාවිත කරන සියලු පාර්ශවවල අයිතීන් තහවුරු කරන අතරම, විවිධ භාවිතයන් මඟින් ඉහළ ජල ඵලදායිතාව සාක්ෂාත් කර ගැනීම උදෙසා ප්‍රශස්ත අයුරින් කටයුතු කිරීමේ වැදගත්කම.
- 5.5 ජල සම්පත් කළමනාකරණය සාකල්‍ය කර්තව්‍යයක් වන බැවින් අදාළව සැලසුම් කිරීම, සංවර්ධනය කිරීම, කළමනාකරණය කිරීම සහ සංරක්ෂණය කිරීමේ දී කිනම් අයුරකින් හෝ ජලය හා සම්බන්ධ සියලු සාධක සලකා බැලීම සහතික වන සේ ජල සම්පත් කළමනාකරණයේ ඒකාබද්ධ ප්‍රවේශය පිළිගැනීම.

- 5.6 නාගරික ජල මූලාශ්‍ර සහ තෙත් බිම් මෙන්ම සංරක්ෂණය කළ යුතු සියලු ජල මූලාශ්‍ර ප්‍රශස්ත ජල කළමනාකරණ ක්‍රියාවලියේ වැදගත් සංඝටක ලෙස සැලකීම.
- 5.7 නව ජල සම්පත් සංවර්ධන සැලසුම් ආශ්‍රිත ජල පිය සටහන් (Foot Print) තක්සේරු කිරීම් සහිත සංකල්ප මෙන්ම මැනිය හැකි ප්‍රවේශ, නැවත වන වගා, ආක්‍රමණශීලී ශාක ඉවත් කිරීම් මෙන්ම අහිතකර බලපෑම් අවම කිරීම සහ අඩු කිරීම සඳහා වන වෙනත් ක්‍රියාමාර්ගවල අවශ්‍යතාවය.
- 5.8 ස්වභාවික ගංගා ද්‍රෝණි, උප ද්‍රෝණි, එල්ලංගා (cascade), සම්බන්ධිත ද්‍රෝණි සහ ජල විද්‍යාත්මකව සම්බන්ධිත ජලධර පද්ධති යනාදිය ජල සම්පත් සැලසුම් කිරීම සහ ඒකාබද්ධ කළමනාකරණ ප්‍රවේශයන්වල දී සැලකිය යුතු මූලික සිද්ධාන්ත ලෙස පිළිගැනීම.
- 5.9 ඉදිරි සියලු ජල සම්පත් කළමනාකරණ ප්‍රවේශ, සැමවිටම සෑම තරාතිරමක ම පරිශීලකයන්, සැලසුම්කරුවන් මෙන්ම ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයින් ද සම්බන්ධ කර ගනිමින් තීරණ ගැනීම් ක්‍රියාවලිය සහභාගිත්ව ප්‍රවේශයක් මත පමණක් පදනම් විය යුතු බව පිළිගැනීම.
- 5.10 සියලුම ජල සම්පත් හා ජල පෝෂක සම්බන්ධ මූලික දත්ත පදනමක් සකස් කර ගැනීම හා ස්වාධීන මෙන්ම ඒකාබද්ධ ජල පෝෂක ආශ්‍රිතව ජල විද්‍යාත්මක හා ජල ශක්ති ආකාර ස්ථාපනය කිරීම පූර්ව අවශ්‍යතාවයක් ලෙස පිළිගැනීම හා එම ආකාර ක්‍රමාංකණය කර, සුදුසු කාල පරාසයන් තුළ වලංගු කිරීම හා එක් එක් පාර්ශවකරුවන් මුහුණ දෙන ජල ප්‍රමාණ සහ ගුණාත්මක තත්ත්වයන් ආශ්‍රිත ගැටලු සම්බන්ධයෙන් තීරණ ගැනීමේ විද්‍යාත්මක පදනමක් සඳහා සියලු පාර්ශව වගකීමෙන් බැඳීම.
- 5.11 පවතින ජල මූලාශ්‍රවල ආරක්ෂාව සහතික කරන තෙක්, සාම්ප්‍රදායික පද්ධති වෙනුවට නල ජල සැපයුම ඇති කිරීම මූලික අරමුණක් නොවිය යුතු අතර නාගරික හා ජනාකීර්ණ ප්‍රදේශ ආශ්‍රිත පානීය නොවන භාවිතයන් සඳහා අවශ්‍ය වන අයුරින් සමාන්තර ජල සැපයුම් පද්ධති සංවර්ධනය කිරීම, නිසි අයකිරීමේ යාන්ත්‍රණයන් හඳුන්වා දීම මෙන්ම, උද්‍යාන ජල අවශ්‍යතා, වාහන සේදීම වැනි අත්‍යවශ්‍ය නොවන භාවිතයන් සඳහා අධික වැය බරක් දරමින් පිරිපහදු කළ පානීය ජලය භාවිත කිරීම තහනම් කිරීම හෝ සීමා කිරීම සහ පානීය නොවන භාවිතයන් සඳහා විකල්ප සමාන්තර පිරිපහදු නොකළ ජල සැපයුම් පද්ධති සංවර්ධනය කිරීම හා

පාරිසරික මාර්ගෝපදේශයන්ට අනුකූලව සිදු කිරීම පොදු එකඟතාවක් ලෙස සියලු පාර්ශව පිළිගැනීම.

6. ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශන

පහත දැක්වෙන පුළුල් ක්ෂේත්‍රවල ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශන සියලු පාර්ශව විසින් හඳුනාගත යුතු වන අතර වෙනස් වන සමාජ, තාක්ෂණික, ආර්ථික සහ පාරිසරික තත්ත්වයන්ට අනුකූල වන පරිදි කාලීනව ප්‍රතිපත්ති සමාලෝචනය කිරීම සහ වැඩිදියුණු කිරීම පාර්ශවකරුවන් එක්ව සිදු කළ යුතු ව ඇත.

- i. රාජ්‍යයේ සහ රජයේ වගකීම් හා කාර්යභාරය
- ii. ප්‍රතිලාභීන්ගේ වගකීම් හා කාර්යභාරය
- iii. ජල අයිතිවාසිකම් සහ වගකීම්
- iv. ප්‍රශස්ත අයුරින් ජල සම්පත් සැලසුම් කිරීම, සංවර්ධනය, සංරක්ෂණය සහ කළමනාකරණය
- v. අවශ්‍යතා සහ ප්‍රමුඛතා පදනම යටතේ ජල පරිමාවන් වෙන් කිරීම
- vi. ජල සම්පත් ආශ්‍රිත යටිතල පහසුකම් සංරක්ෂණ, නඩත්තු හා කළමනාකරණ පිරිවැය පාර්ශවකරුවන් අතර භාවිතා කිරීම හෝ වෙනත් එකඟ විය හැකි ක්‍රමවේද මඟින් බෙදා ගැනීම
- vii. දත්ත සහ තොරතුරු කළමනාකරණය හා දත්ත පාර්ශව කරුවන් අතර හුවමාරුව
- viii. පර්යේෂණ සහ සංවර්ධන කාර්යයන්
- ix. පුහුණු සහ පුද්ගල ධාරිතා වර්ධනය

6.1 රාජ්‍යයේ සහ රජයේ වගකීම් හා කාර්යභාරය

- 1. පොදුවේ මෙරට ජල සම්පත යනු ජනතාව වෙනුවෙන් රජය විසින් සංරක්ෂණය කරමින් කළමනාකරණය කරනු ලබන ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍යයේ දේපළක් වන අතර ජල මූලාශ්‍ර පොදු දේපළක් වුවද ප්‍රාදේශීය, පළාත් සහ ජාතික මට්ටමේ ආයතන පද්ධතියක් මඟින් ජනතාව කෙරෙහි භාරකාරත්වය තබා ගනිමින් කළමනාකරණය කිරීම.

2. කලින් කල බලයට පත්වන රජයන්, රාජ්‍යය වෙනුවෙන් ජල සම්පත් හා ජල පෝෂක සංරක්ෂණය කරමින් කළමනාකරණ කිරීමේ භාරකරු සහ පහසුකම් සපයන්නා ලෙස සියලු පාර්ශව විසින් පිළිගැනීම.
3. රාජ්‍යයේ කාර්යභාරය හුදෙක් වර්තමාන මානව සුභසාධනය සහ පරිසර පද්ධතිවල යහපැවැත්මට පමණක් සීමා නොවන අතර අනාගත මානව, ජීවී හා පාරිසරික අවශ්‍යතා ද පෙරදැරිව කටයුතු කිරීම.
4. භූගත ජල සම්පත ආරක්ෂා කිරීමට රජය බැඳී සිටින අතර රටේ සියලු ස්වභාවික සම්පත්වල භාරකරු ලෙස ජල සම්පත ද ප්‍රශස්ත අයුරින් සංරක්ෂණය හා භාවිතාව පිළිබඳව සැලසුම් කිරීම, ක්‍රියාවට නැංවීම නියාමනය කිරීමේ වගකීම දැරීම.
5. ඉහත ප්‍රකාශිත අරමුණු මැනවින් ඉටු කිරීම සහතික වනු පිණිස ඒකාබද්ධ ජල සම්පත් කළමනාකරණ ප්‍රවේශයක් සකස්කර ගැනීම සඳහා ප්‍රතිපත්ති, නෛතික සහ ආයතනික රාමු කඩිනමින්ම ස්ථාපිත කිරීම හා ක්‍රියාවට නැංවීම.
6. හැකි සෑම විටකම විද්‍යාත්මක ප්‍රවේශයන් ඔස්සේ, ක්ෂය වෙමින් පවතින ජලසම්පත ප්‍රශස්ත ලෙස භාවිත කරනු වස් විවිධ ක්ෂේත්‍ර ඔස්සේ ජල සම්පත් සංවර්ධනය හා ජල සම්පත් යටිතල පහසුකම්වල තිරසරභාවය උදෙසා වන රෙගුලාසි නිසි ලෙස බලාත්මක කිරීම.
7. සංරක්ෂණය, සංවර්ධනය, කළමනාකරණය සහ පර්යේෂණ සඳහා දත්ත අත්‍යවශ්‍ය වන කාලීන දත්තවලින් සමන්විත පොදු තොරතුරු ගබඩාවක් පවත්වාගෙන යමින් අදාළ ආයතන සමඟ එම දත්ත නිර්බාධකව හුවමාරු කර ගැනීම.
8. සියලුම පාර්ශවකරුවන් සම්බන්ධ කර ගනිමින් දේශීය, ප්‍රාදේශීය, ගංගා ද්‍රෝණි, පළාත් සහ ජාතික මට්ටමින් ජල සහයෝගිතාව සහතික කෙරෙන අයුරින් පහසුකම් සලසනු වස් විවිධ පරිශීලක පාර්ශව සඳහා පහසුකම් සැලසීම, ජල සම්පත් සැලසුම් සහ කළමනාකරණය මෙන්ම ගංගා වර්ගීකරණයන් මත පදනම්ව, නම් කරන ලද ඒකාබද්ධ සම්බන්ධීකරණ කමිටු හරහා අදාළ ගංගා ආරක්ෂා කිරීමේ සහ කළමනාකරණය කිරීමේ වගකීම.
9. සෑම විටම පානීය අවශ්‍යතා, සනීපාරක්ෂාව, වාරි, පාරිසරික මෙන්ම සමාජ අවශ්‍යතා සඳහා ප්‍රමාණවත් ජල සැපයුමක් සහතික කිරීම.

10. ජලය කාර්යක්ෂම ලෙස කළමනාකරණය පිණිස නව වාරි සහ කෘෂි තාක්ෂණ ප්‍රවේශයන් වෙත සියලු පාර්ශවකරුවන් යොමු කරමින් (ඉසින, බිංදු සහ හරිතාගාර වැනි ක්ෂුද්‍ර වාරිමාර්ග, සිරස් කෘෂිකර්මාන්තය ආදිය) සියලු වාරි පද්ධතිවල කාර්යක්ෂමතාව සහ ඵලදායීතාව තවදුරටත් ප්‍රවර්ධනය කිරීම.
11. ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පාර්ශවකරුවන් සහ පරිශීලක පාර්ශව අතර පවත්නා හැකියාවන් අනුව සුදුසු ජල කළමනාකරණ වගකීම් පැවරීම.
12. ධාරිතා වර්ධනය, නෛතික ගිවිසුම් සහ අන්තර් ආයතනික සම්බන්ධතා වර්ධනය වන අයුරින් පහසුකම් සැලසීම මඟින් ප්‍රශස්ත ජල සම්පත් කළමනාකරණ ආයතනික රාමුවක් සැකසීම හා ක්‍රියාත්මක කරවීම.
13. සම්ප්‍රදායික දේශීය ඒකාබද්ධ ජල සම්පත් කළමනාකරණ භාවිතාවන් මෙන්ම ජාත්‍යන්තරව පිළිගත් ප්‍රශස්ත ජල කළමනාකරණ ප්‍රවේශයන් ආශ්‍රිතව වඩාත් යහපත් භාවිතයන් සහ දැනුම හඳුන්වා දීම.
14. ජල හා ජල පෝෂක දූෂකයින් සහ නීති විරෝධී ලෙස ජලය පරිහරණය කරන්නන් සඳහා නීතියට අනුකූලව දඬුවම් නියම කිරීම සහ හානි තක්සේරු කිරීම සහ නව වන්දි අයකිරීම් ක්‍රම වහාම හඳුන්වා දීම.
15. වාණිජ අරමුණින් විශාල ජල පරිමාවන් භාවිතා කරන පාර්ශව සහ කර්මාන්ත සඳහා විශේෂිත නව ගාස්තු ක්‍රම හඳුන්වා දීම.
16. ඉහළ ගංගාධාරවල ජල පෝෂකවල පැවැත්ම තහවුරු කිරීම හා නඩත්තුව සහතික වනු පිණිස ගංගා ආශ්‍රිතව ජල විදුලි බලාගාර පද්ධති පවත්වාගෙන යන පාර්ශව වෙත පාරිසරික සංරක්ෂණ නඩත්තු දායකත්ව ක්‍රමවේද හඳුන්වා දීම.
17. වනාන්තර සහ ආශ්‍රිත පරිසර පද්ධති මඟින් ජල පෝෂක ප්‍රදේශ ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ඇති දායකත්වය සැලකිල්ලට ගනිමින් වනාන්තර සහ ආශ්‍රිත පරිසර පද්ධති සුරක්ෂිත කිරීම සඳහා වගකිවයුතු ආයතනවලට සහයෝගය දීම.

6.2 ප්‍රතිලාභීන්ගේ වගකීම් හා කාර්යභාරය

ප්‍රතිලාභීන් ගණයට ජල සම්පත් ආශ්‍රිත සංවර්ධන ව්‍යාපෘති සහ ජලය මූලාශ්‍රයන් ලෙස භාවිත කරමින් පුනර්ජනනීය විදුලි බලාගාර සහ සෘජුව

හා වක්‍ර ප්‍රතිලාභ ලබා ගන්නා විවිධ කාණ්ඩවලට අයත් ජල පරිශීලකයින් ඇතුළත් වේ. මෙම පාර්ශව අතර ගොවින් සහ පානීය ජල සැපයුමේ ප්‍රතිලාභීන්, ජල මූලාශ්‍ර මත ආයෝජන සිදු කර ඇති පාර්ශව, වැනි ප්‍රමුඛ කණ්ඩායම් සමූහයක් ඇති අතර එම පුද්ගල කණ්ඩායම් සියල්ල ප්‍රගතියේ සහ සංරක්ෂණයේ හවුල්කරුවන් ලෙස සැලකිය යුතු ය. තීරණ ගැනීමේ සෑම අවස්ථාවකදී ම එම සියලු පාර්ශව හෝ පාර්ශව වෙනුවෙන් නියෝජිතයින් අනිවාර්යයෙන්ම සහභාගී කරවා ගත යුතු ය. එමෙන්ම ප්‍රතිලාභීන් තම යුතුකම ලෙස තම වගවීම් කොටස කැපවීමෙන් හා උනන්දුවෙන් ඉටු කරමින් වාරි ව්‍යාපෘතිවල ප්‍රතිලාභී හිමිකරුවන් ලෙස සියලු පාර්ශවවල සුභසාධනය සඳහා ඒවා කළමනාකරණය කිරීමට සක්‍රීයව දායකත්වයන් ලබා දිය යුතු ය.

6.3 ජල අයිතිවාසිකම් සහ වගකීම්

1. පිරිසිදු ජලය පරිභෝජනය සඳහා ඇති අයිතිය, මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකමක් ලෙස සැලකේ. ජලය සඳහා ගංගා පරිහරණ අයිතීන්, පූර්ව අයිතිවාසිකම් මෙන්ම සම්ප්‍රදායික අයිතීන් පිළිගත යුතුව ඇති අතර රජය පාර්ශවකරුවකු වී ඇති ගිවිසුම්වල බැඳීම් දෙපාර්ශවය විසින්ම පිළිගත යුතු ව ඇත.
2. මහජන යහපැවැත්ම සඳහා අවශ්‍ය වන ප්‍රශස්ත ජල කළමනාකරණයක් ස්ථාපිත කිරීම සහතික වනු පිණිස රජය විසින් මහා පරිමාණ ජල භාවිතයන් නියාමනය කිරීමට සුදුසු යාන්ත්‍රණයන් අවස්ථානුකූලව භාවිත කළ යුතු ව ඇත.
3. වනජීවී සහ පරිසර පද්ධතිවලට අවශ්‍ය අවම ජල අවශ්‍යතා හඳුනා ගනිමින් අදාළ අඛණ්ඩ ජලසැපයුම් සහතික කරනු ලැබිය යුතුව ඇත.

6.4 ප්‍රශස්ත අයුරින් ජල සම්පත් සැලසුම් කිරීම, සංවර්ධනය, සංරක්ෂණය සහ කළමනාකරණය

1. සම්පත් නාස්ති වීම වළක්වා ගැනීමට මෙන්ම, ජලය ආශ්‍රිත ව්‍යසන තත්ත්වයන් වළක්වා ගැනීම පිණිස ජල සම්පත් කළමනාකරණය සඳහා ක්‍රමානුකූල සහ සකසුරුවම් සැලසුම් අත්‍යවශ්‍ය වේ. එබැවින් අදාළ මූලික දත්ත පද්ධති ස්ථාපිත කිරීම, දත්ත ගබඩා පවත්වාගෙන යාම, ජල ප්‍රමාණ සහ ගුණාත්මකභාවය පිළිබඳ තීරණවල විද්‍යාත්මක පදනම ලෙස ජල පෝෂක සහ ජල සම්පත් ක්‍රමාංකණය කරන ලද ජල විද්‍යාත්මක සහ හයිඩ්‍රොලික් ආකෘති ස්ථාපිත කිරීම මෙන්ම හැකි සෑම අවස්ථාවක දීම ජල සම්පත් සැලසුම් කිරීම සහ හොදු ප්‍රවේශ කළමනාකරණය සඳහා “අන්තර් ද්‍රෝණි” (Trans Basin) සංකල්පය ඇතුළත් ක්‍රමවේද පවත්වා ගෙන යා යුතු ව ඇත.

2. ජාතික මෙන්ම ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ සංවර්ධන අවශ්‍යතා සඳහා ජල සම්පත් සැලසුම්කරණයට අදාළව දැනට පවතින සැලසුම් සමාලෝචනය, නව ජාතික ප්‍රතිපත්තියට අනුකූලව නව රෙගුලාසි සහ නව ප්‍රමිති සැකසීම, නව ජල සම්පත් සංවර්ධන සැලසුම් අනුමත කිරීම හා සෞන්දර්යාත්මක, උරුමය (පුරාවිද්‍යාත්මක) සහ ස්වභාවික වටිනාකම් ද සුරැකෙන අයුරු ක්‍රියා කිරීම.
3. විශාල, මධ්‍යම, කුඩා සහ උප ගංගා ද්‍රෝණි කඳු පද්ධති සමූහ ආශ්‍රිතව නව ජල සම්පත් සංරක්ෂණ සහ සංවර්ධනය කළමනාකරණ සැලසුම් සකස් කළ යුතු ය. එකී සැලසුම්කරණය බහු පාර්ශවකරුවන්ගේ සහභාගිත්වයෙන් සිදු කිරීම අනිවාර්ය වන අතර (උදා: කෘෂිකර්ම, පානීය, පාරිසරික, කාර්මික, බලශක්ති උත්පාදන, විනෝදාත්මක අවශ්‍යතා සැලකිල්ලට ගනිමින් වේලි සැලසුම් කිරීම) මූලික වශයෙන් එක් එක් ජල මූලාශ්‍ර ආශ්‍රිතවත්, අනතුරුව ගංගා ද්‍රෝණි හෝ ජලධරය තුළ තී, අනතුරුව පළාත හා සමස්ත රට තුළත් යනාදී අයුරින් ජල සංරක්ෂණ හා කළමනාකරණය කිරීමේ ස්වයං තිරසාර බව සහතික කිරීමට හැකිතාක් උත්සාහ කළ යුතු ය.
4. සියලු මතුපිට ජල කඳන් (ගංගා, ඇළ දොළ, උල්පත්, කළපු, තෙත්බිම්, දිය ඇලි සහ ඉදිකරන ලද ජලාශ හා ඇළ පද්ධති) සහ සියලු භූගත ජලධර, රාජ්‍යය විසින් කළමනාකරණය කළ යුතු පොදු දේපළ බැවින්, භූගත ජලධර සංරක්ෂණය සහ සංවර්ධන කළමනාකරණ සැලසුම් ජලධර එකක් හෝ වැඩි ගණනක් පදනම් කරගෙන හැකිතාක් දුරට සකස් කළ යුතු ය.
5. භූගත ජල සංවේදී ප්‍රදේශ ආශ්‍රිතව, වගකිව යුතු ආයතන හරහා භූගත ජලය නිස්සාරණය කිරීම පිළිබඳව නිරන්තර නිරීක්ෂණ නියාමනය කරනු ලැබිය යුතු ව ඇත. ප්‍රශස්ත ජල භාවිත නියාමන සහ තිරසර භාවිතාවන් සහතික කරනු පිණිස නිසි සුදුසු භූගත ජල කළමනාකරණ ක්‍රමවේද හඳුන්වා දෙමින් විවිධ ජලධරයන්ට විශේෂිත වූ ලක්ෂණ හඳුනා ගැනීම් හරහා තිරසර භූගත ජල කළමනාකරණය ක්‍රමෝපායයන් දිරිමත් කළ යුතු ව ඇත.
6. නිස්සාරණය හා ප්‍රතිස්ථාපනය අතර සමතුලිතතාවයක් පවත්වා ගැනීම සහතික කිරීම පිණිස බොහෝ සෙයින් වැදගත් භූගත ජලධරයන්ගෙන් ජලය උකහා ගැනීමේ ක්‍රියාවලීන් (එනම්, ප්‍රතිස්ථාපනය කිරීමේ අනුපාතය ඉක්මවා යාමේ අවදානමක් ඇති හෝ මුහුදු ජලය මිශ්‍ර වීමේ අවදානමක් ඇති ජලධර) නියාමනය කිරීම සඳහා නව නීති සම්පාදන හා පවත්නා කාර්ය පටිපාටි වෙනස්කම්වලට ලක් කළ යුතු ව ඇත.

7. උග්‍ර ලෙස ජල ගැටළුව පවතින ප්‍රදේශවල වැසි ජලය රැස් කිරීම ප්‍රවර්ධනය කිරීම සහතික වනු පිණිස වැසි ජලය එක් රැස් කිරීම ප්‍රවලිත කිරීම සඳහා පළාත් පාලන සහ වෙනත් ක්‍රියාකාරී ආයතන වෙත විශේෂ දිරිගැන්වීම් සමඟ සහාය ලබා දිය යුතු ව ඇත.
8. ජලය අපතේ යාම හා දූෂණය වීම වැලැක්වීමට මෙන්ම ජලයේ ගුණාත්මක භාවයට අහිතකර බලපෑම් ඇති කරන ක්‍රියා මඟහරවා ගැනීමට සෑම ආයතනයක්ම හා පුද්ගලයෙකුම වගකිව යුතු වනු ඇත.
9. ජලයේ ගුණාත්මකභාවය සුරැකීම හා මනා ජල කළමනාකරණයේ වැදගත්කම තහවුරු වන අයුරින් කිසියම්ම හෝ විසරණය වූ දූෂණ ප්‍රභව හේතුවෙන් ජල කඳ දූෂණය වීම අවම කිරීම පිණිස ගත යුතු හා ගත හැකි නිසි භායන විරෝධී ක්‍රියාමාර්ග හඳුන්වා දෙමින් ඒ සඳහා වගකිව යුතු පාර්ශව දඬුවම් ලබා දීම හා හානි පූරණ වන්දි අයකර ගැනීමට නොපමාව කටයුතු කළ යුතු ව ඇත.
10. ජල සම්පත් කළමනාකරණ ක්‍රියාවලිය විමධ්‍යගත කිරීම රටේ ව්‍යවස්ථාවට අනුකූලව සිදු වනු ඇති අතර, සුදුසු කළමනාකරණ ක්‍රමවේද හරහා ජල සම්පත් සංරක්ෂණය හා සංවර්ධනය උදෙසා බහු පාර්ශවික මධ්‍යගත කළමනාකරණ පද්ධති හඳුන්වා දීමට කටයුතු කළ යුතුව ඇත.
11. පළාත් සීමාවන් අහිඟවා දෝෂි ව්‍යාප්ත වී ඇති අවස්ථාවන්වල දී, ඒවායේ තිරසර භාවිතය සහතික වීම සහ ප්‍රශස්ත කළමනාකරණය පිණිස කටයුතු කිරීම එකී පළාත් සභාවේ සහ මධ්‍යම රජයේ ආයතනවල ඒකාබද්ධ වගකීමක් විය යුතු ය.
12. දිවයිනේ සියලුම අන්තර් පළාත් ජල ප්‍රභව ආශ්‍රිතව ජලය නිස්සාරණය හා බෙදා ගැනීමේ විධි විධානවල කාර්ය සාධනය වරින් වර ඇගයීමට හා නියාමනයට ලක් කළ යුතු අතර එක් එක් පළාතේ ජල අවශ්‍යතා සුරක්ෂිත කිරීමට අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග ගත යුතුව ඇත.
13. ජාතික ජල සම්පත් සභාවේ නිර්දේශ මත රජය විසින් කලින් කලට ජල කළමනාකරණ බල ප්‍රදේශ හා ක්‍රමෝපායයන් ගැසට් මඟින් ප්‍රකාශයට පත් කළ යුතු ව ඇත.
14. අධික ජලය භාවිතාව මෙන්ම අපතේ යෑම් වළක්වා ගනිමින් ප්‍රශස්ත ජල කළමනාකරණයක් සඳහා සියලු පාර්ශව එක්ව නිසි පියවර ගත යුතුව ඇති අතර ජාතික ජල සම්පත් සභාවේ

මාර්ගෝපදේශ මත ජාතික ජල සම්පත් ලේකම් කාර්යාලය මගින් එම කටයුතු නියාමනය කළ යුතු ව ඇත.

15. රට තුළ ක්‍රමානුකූල ඉඩම් පරිහරණ සැලසුම් ක්‍රියාවට නැංවීම දිරිමත් කරමින් ජල පරිශීලක පාර්ශවවල ද සක්‍රීය සහභාගීත්වයෙන් පුළුල් පාංශු සංරක්ෂණ, ජල පෝෂක ප්‍රදේශ ආරක්ෂා කිරීම්, වන සංරක්ෂණය සහ වන ආවරණය වැඩි කිරීම වැනි ක්‍රියාමාර්ග මගින් ජලාධාර කළමනාකරණය ප්‍රවර්ධනය කළ යුතු ව ඇත.
16. නැවත වන වගා සහ වන වැස්ම ව්‍යාප්ත කිරීම සඳහා වන විවිධ ක්‍රමෝපායයන් මගින් ජල සම්පත් සහ ජල පෝෂක සංරක්ෂණය හා සංවර්ධන ව්‍යාපෘති ක්‍රියාවට නංවමින් ජල විපත් අවධානම අවම කිරීමට හා ගංවතුර කළමනාකරණය සඳහා පියවර ගත යුතු ව ඇත.
17. ප්‍රධාන වේලි නිර්මිත සහ ජල සම්පත් සංවර්ධන යටිතල පහසුකම්වල නිරන්තර ආරක්ෂාව සහතික කිරීම පිණිස සියලුම ආකාරයේ පූර්වාරක්ෂක පියවර ගත යුතු ව ඇත.

6.5 අවශ්‍යතා සහ ප්‍රමුඛතා පදනම යටතේ ජල පරිමාවන් වෙන් කිරීම

1. විවිධ ජල පරිශීලක පාර්ශව අතර ජලය සාධාරණ අයුරින් බෙදා හැරීම, එක් එක් ගංගා ද්‍රෝණි ආශ්‍රිතව වෙසෙන ජනතාව, ගංගා ද්‍රෝණිය හෝ ජලධරය සඳහා සකස් කර ඇති ජල සම්පත් සංරක්ෂණ සහ සංවර්ධනය කළමනාකරණ සැලසුම්වලට අනුකූලව සිදු කළ යුතු ව ඇත. සීමිත ජල සම්පත් සඳහා අධිකව පවතින ඉල්ලුම සපුරාලීම පිණිස ගෘහස්ත සැපයුම් සහ ජීවනෝපාය අවශ්‍යතා (කෘෂිකර්මාන්තය) සඳහා වන ප්‍රමුඛතම ඉල්ලීම් ඉටු කිරීමෙන් අනතුරුව ඉතිරිව පවතින ජල පරිමාවන් අදාළ බල ප්‍රදේශය, ගංගා ද්‍රෝණිය, ජලධරයට අයත් සීමාව තුළ, පළාත සහ සමස්ත රට යනාදී වශයෙන් ක්‍රමානුකූලව පරිහරණය සඳහා නිකුත් කිරීමට පියවර ගත යුතු ව ඇත. මෙය පවත්නා සම්පත් ප්‍රමාණය මත පදනම් වූ ක්‍රමවේදයක් විය යුතු අතර, සියලු පාර්ශවකරුවන්ට එමගින් හැකිතාක් දුරට පහසුකම් සපයනු ලබන අතර තිරසර හා සාධාරණ ජල සම්පත් කළමනාකරණයක් සිදු කළ යුතු ව ඇත.
2. ගංගා ද්‍රෝණි හෝ භූගත ජල සංරක්ෂණ හා සංවර්ධන කළමනාකරණ සැලසුම් අනුව විවිධ භාවිතයන් සඳහා ජලය වෙන් කර දීමට වඩාත් ප්‍රශස්ත හා තිරසර ජල සම්පත් කළමනාකරණ ක්‍රියාමාර්ග හඳුන්වා දිය යුතු ව ඇත.

3. ජලය හිඟ කාල වකවාණුවල සීමිත සැපයුමක් ඇති සෑම විටෙකම පානීය හා සනීපාරක්ෂක, මෙන්ම වනජීවීන් හා පාරිසරික අවශ්‍යතා සඳහා අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රමුඛතා සැලසෙන පරිදි කාර්යක්ෂම හා ඵලදායී ක්‍රමවේද මඟින් ජල අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීම සිදු කළ යුතු ය. ජාතික ජල ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා පිහිටුවා ඇති ජාතික මට්ටමේ ආයතනික යාන්ත්‍රණය වන ජාතික ජල සම්පත් ලේකම් කාර්යාලය මඟින් එවැනි ක්‍රියාමාර්ග සඳහා අවැසි මාර්ගෝපදේශ නිකුත් කරනු ලැබිය යුතුව ඇත.

6.6 ජල සම්පත් ආශ්‍රිත යටිතල පහසුකම් සංරක්ෂණ, නඩත්තු හා කළමනාකරණ පිරිවැය පාර්ශවකරුවන් අතර භාවිතා කිරීම හෝ වෙනත් වකඟ විය හැකි ක්‍රමවේද මඟින් බෙදා ගැනීම

රජයෙන් විසින් විශාල වැය බරක් දරමින් සංවර්ධනය කරන ලද යටිතල පහසුකම් සංරක්ෂණය, කළමනාකරණය, මෙහෙයුම් සහ නඩත්තු වියදම් ද රජය විසින්ම දරනු ලැබිය යුතු අතර වාණිජ වශයෙන් ජලය බහුලව භාවිත කරන පාර්ශව වෙතින් පමණක් එම වගකීම් සමානුපාතිකව බෙදාගත යුතු ය. (උදා: වාණිජ ගොවිතැන, නාගරික ජල සැපයුම්, වාණිජ මිරිදිය මත්ස්‍ය කර්මාන්තය, ජල විදුලි නිෂ්පාදනය, ජලය පදනම් කරගත් කර්මාන්ත, විනෝදාස්වාදය උදෙසා හා සංචාරක කර්මාන්ත සඳහා වූ ජල පරිහරණය යනාදිය) මෙහි දී අයකළ යුතුව ඇති පිරිවැය ප්‍රතිපූරණ හා බෙදා ගැනීමේ ක්‍රමවේද ජල සම්පත් සභාවේ මඟ පෙන්වීම යටතේ ජල සම්පත් ලේකම් කාර්යාලය විසින් කලින් කල තීරණය කරනු ලැබිය යුතු ය.

6.7 දත්ත සහ තොරතුරු කළමනාකරණය හා දත්ත පාර්ශවකරුවන් අතර හුවමාරුව

1. අදාළ වගකීම් දරන ව්‍යවස්ථාපිත ආයතන වෙත වඩාත් යාවත්කාලීන වූ නවීන ක්‍රමවේද සහ තාක්ෂණය අනුගත කරගනිමින් මතුපිට හා භූගත ජල ප්‍රභව පිළිබඳ දත්ත රැස් කිරීම, සංරක්ෂණය, සැකසීම සහ තොරතුරු හුවමාරු සහ ජලයේ පැවැත්ම පිළිබඳ අනාගත පුරෝකථන කිරීම එක් එක් ආයතන සතු හැකියා තහවුරු කිරීමට, වැඩිදියුණු කිරීමට සහ නවීකරණය කිරීමට අත්‍යවශ්‍ය වේ.
2. එක් එක් ව්‍යවස්ථාපිත ආයතන පද්ධති සතු ජල සම්පත් සැලසුම්කරණ, සංවර්ධන, සංරක්ෂණ සහ ජල සම්පත් කළමනාකරණ කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය වන දත්ත හා තොරතුරු අනිකුත් පාර්ශවකාර ව්‍යවස්ථාපිත ආයතන අතර, පරිභෝජකයන් හා පර්යේෂකයන් අතර ද බාධාවකින් තොරව නිරන්තරව හුවමාරු කරගත යුතු ව ඇත.

3. ජල සම්පත් සංරක්ෂණ, සංවර්ධන හා කළමනාකරණ ආශ්‍රිතව ගත යුතු අතිශය වැදගත් තීරණවලට ඵලදායී පිණිස විශ්වසනීය හා යාවත්කාලීන වූ තොරතුරු සහ දත්ත අත්‍යවශ්‍ය වන බැවින්, ජල සම්පත හා සම්බන්ධ සියලු දත්ත හා තොරතුරු වැඩි දියුණු කළ ඒකාබද්ධ දත්ත පද්ධතියක් ස්ථාපනය කොට සියලු පාර්ශවවලට ප්‍රවිශ්ට විය හැකි අයුරින් කඩිනමින් සැකසිය යුතු ය.

6.8 පර්යේෂණ සහ සංවර්ධනය

1. ජල සම්පත් සංරක්ෂණයේ හා කළමනාකරණයෙහි නව මානයන් ගවේෂණය කිරීම පිණිස, ජලජ අංශය ආශ්‍රිත උසස් මට්ටමේ පර්යේෂණ සුදුසු පරිදි භාවිත කිරීම, ජලධර මායිම් ස්ථාපනය කිරීම, ගංගාවල ගමන් මඟ වෙනස් වීම, ජල පෝෂකවල ලක්ෂණ හා දේශගුණික විපර්යාසවල බලපෑම නිර්ණය කිරීම ආදිය සඳහා විමර්ශන හා පර්යේෂණ අධ්‍යයනයන් නිරන්තරව පවත්වා ගත යුතු ව ඇත.
2. ජල මූලාශ්‍ර වෙතින් ලබාගෙන ඇති ජල ප්‍රමාණ, ජල ඉල්ලුම් පුරෝකථන, ජලයේ ගුණාත්මකභාවය ඇගයීම්, ජල පරිභෝජන කාර්යක්ෂමතා, ජල සංරක්ෂණ සහ ආර්ථික හැකියාවන්, භූගත ජල මායිම්, ඒවායේ ජල ස්ථර වින්‍යාස, එක්රැස් කර තබා ගැනීම හා වෙනත් තැනකට ගෙන යාම හා ආරක්ෂාකාරී ජල ප්‍රමාණ යනාදිය තක්සේරු කිරීම පිණිස කළ යුතු අඛණ්ඩ පර්යේෂණ ඇතුළු අනෙකුත් පියවර ගත යුතු ව ඇත.
3. තිරසර ජල සම්පත් සංවර්ධනය, සංරක්ෂණය සහ කළමනාකරණය තහවුරු කිරීම පිණිස සිදු කරන පර්යේෂණවල ප්‍රතිඵල සාකච්ඡා හා පර්යේෂණ ප්‍රකාශන මඟින් සංවර්ධන සහකරුවන්, පරිශීලකයින් හා පර්යේෂකයින් අතර හුවමාරු කළ යුතු ව ඇත.
4. මතුපිට හා භූගත ජලය අතර අන්තර් සම්බන්ධතා, මුල් ජල පහරේ වෙනස්කම්, දේශගුණික විපර්යාස ආදිය පිළිබඳ ප්‍රමාණාත්මකභාවය හා ගුණාත්මකභාවයට අදාළ පර්යේෂණ අධ්‍යයන, ජලාශ කළමනාකරණ ක්‍රමවේද පිළිබඳ පර්යේෂණ, පුහුණුවීම් සහ ආපදා තක්සේරුකරණය යනාදිය ආශ්‍රිත පර්යේෂණ හැකිතාක් දුරට ප්‍රවර්ධනය කළ යුතු ව ඇත.

6.9 පුහුණු සහ පුද්ගල ධාරිතා වර්ධනය

1. ප්‍රශස්ත ජල කළමනාකරණයක් උදෙසා, සියලු පාර්ශවකාර ආයතනවල මෙන්ම පරිශීලක කණ්ඩායම් ආශ්‍රිතව පුහුණුවීම්

අවස්ථා පුළුල් කිරීම මගින්, තම වගවීම් කාර්යක්ෂමව හා ඵලදායීව ඉටු කිරීම පිණිස පුද්ගලයන්, කණ්ඩායම් ඇතුළු පාර්ශවකරුවන්ගේ ධාරිතා ඉහළ නැංවීමට පියවර ගත යුතු ව ඇත.

2. එක් එක් ව්‍යවස්ථාපිත පාර්ශවකාර ආයතන පද්ධතිවලට සිය වගකීම් සාර්ථකව ඉටු කිරීමට හැකි වන අයුරින් පුද්ගල හා කණ්ඩායම් වශයෙන් පුහුණුවීම් හා ධාරිතා ගොඩනැංවීමේ අවස්ථා ලබා දීම හැකිතාක් දුරට උනන්දු කළ යුතු ව ඇත.
3. සියලු පාර්ශවකරුවන්ට අදාළ වන පොදු විෂය කරුණු පිළිබඳ පුහුණු මොඩියුල වැඩිදියුණු කිරීම හා අඛණ්ඩව යාවත්කාලීන කිරීම කලින් කල සිදු කළ යුතු ව ඇත.

7. ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ක්‍රමෝපායයන්

ජාතික ජල ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවට නැංවීමේ දී අනුගත කර ගත යුතු ක්‍රමෝපායයන් පහත වගුවෙන් දක්වා ඇති අතර අවස්ථානුකූලව හා කාලීනව, දේශීය ක්‍රමෝපායයන් මෙන්ම ජාත්‍යන්තරව පිළිගත් ප්‍රශස්ත ජල කළමනාකරණ ප්‍රවේශයන් සමාලෝචනයට භාජනය කරමින් ජාතික ජල සම්පත් සභාවේ මාර්ගෝපදේශ යටතේ සියලු පාර්ශවකරුවන්ගේ එකඟත්වය ද ලබා ගනිමින් ක්‍රියාත්මක කිරීම ජාතික ජල සම්පත් ලේකම් කාර්යාලයේ වගකීම් වනු ඇත.

	ප්‍රතිපත්තිය	නිර්දේශිත ක්‍රමෝපායයන්
1.	ගෘහස්ත අවශ්‍යතා, ජාතික ආහාර සුරක්ෂිතතා හා වනජීවීන් ඇතුළු පාරිසරික අවශ්‍යතා සඳහා ජලය මුදා හැරීම ප්‍රමුඛතම අවශ්‍යතා ලෙස තහවුරු කරමින් ජාතික සංවර්ධනයට සහ මහජන සුභසාධනයට පහසුකම් සැලසීම.	<ul style="list-style-type: none"> ■ ජාතික සංවර්ධන සැලසුම් හා ආංශික ජල අවශ්‍යතා හා ප්‍රමුඛතා හඳුනා ගනිමින් ඒ අනුව ජලය වෙන් කිරීම හා එක් එක් අංශයෙහි ජල පරිමා අවශ්‍යතා තක්සේරු කිරීම. ■ ද්‍රෝණි වශයෙන් හා ජලධර වශයෙන් ජලය පැවතීම තක්සේරු කිරීම. ■ සාධාරණත්වය සහ ප්‍රමුඛතාවය මත ජලය වෙන් කිරීම පිණිස නිසි ප්‍රතිමාණ ස්ථාපනය කිරීම, මෙහෙයවීම හා නියාමනය.

	ප්‍රතිපත්තිය	නිර්දේශිත ක්‍රමෝපායයන්
2.	<p>ජල සම්පත හා ජල පෝෂක සංරක්ෂණය හා වටිනාකම් නිශ්චය කිරීම.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ විවිධ මූලාශ්‍ර හා භාවිතාවන් වෙනුවෙන් ජල තත්ත්ව ප්‍රමිතීන් ස්ථාපිත කිරීම. ■ ජලයේ ගුණාත්මක තත්ත්වයේ වෙනස්කම් නිරීක්ෂණය කිරීම. ■ සමාජය තුළ ජල සම්පත් වටිනාකම පිළිබඳ දැනුවත් භාවය ඇති කිරීම. ■ ජලයේ ගුණාත්මකභාවය අඛණ්ඩව පවත්වා ගැනීම පිණිස සිවිල් සමාජයේ සක්‍රීය මැදිහත්වීම් දිරිමත් කිරීම. ■ සංරක්ෂණ නීති උල්ලංඝනය කරන පාර්ශව, නීතිය වෙත කඩිනමින් යොමු කරමින් දඬුවම් පැමිණවීම. ■ ප්‍රධාන ගංගා ආශ්‍රිතව ජලයේ ගුණාත්මක බව මත පදනම් ප්‍රමිතීන් ස්ථාපනය කිරීම හා අදාළ ගංගා ජලයේ ගුණාත්මක බව වැඩිදියුණු කිරීම් පදනම් වූ ප්‍රමිති සීමාවන් නියාමනය පිණිස යාන්ත්‍රණ හඳුන්වා දීම.
3.	<p>ජල පරිශීලකයින් වෙත නිසි මාර්ගෝපදේශන සහ පවත්නා නීති ශක්තිමත් කිරීම, සුදුසු නව ආයතනික යාන්ත්‍රණ යෝජනා කිරීම සහ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ක්‍රමෝපායයන් හඳුනා ගැනීම.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ ජලය හා සම්බන්ධ පවතින නීති ලැයිස්තුගත කිරීම හා අඩුපාඩු හඳුනා ගැනීම. ■ වර්තමාන හා අනාගත ජල සංරක්ෂණ අවශ්‍යතාවන් හඳුනා ගනිමින් ඒ අනුව අවශ්‍ය නීති සංශෝධන හා හඳුන්වා දීම. ■ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ යාන්ත්‍රණ ආශ්‍රිතව කළ යුතු වෙනස්කම් හඳුනා ගැනීම.

	ප්‍රතිපත්තිය	නිර්දේශිත ක්‍රමෝපායයන්
4.	තරඟකාරී ජල පරිශීලක පාර්ශව අතර සහයෝගීතාව ප්‍රවර්ධනය වන ආකාරයේ ජලය බෙදා වෙන් කිරීමේ නමැයිලි නිර්ණායක හඳුන්වා දීම.	<ul style="list-style-type: none"> ■ සහභාගීත්ව තීරණ ගැනීම දිරි ගැන්වීම. ■ ජල සංරක්ෂණ ශිල්ප ක්‍රම හඳුන්වා දීම. ■ අර්බුද අවස්ථාවල දී සම්මත ජල සම්පත බෙදා ගැනීමේ ක්‍රමවේද නැවත සමාලෝචන ක්‍රියාවලි මගින් කාලීන සංශෝධනවලට ලක් කිරීම. ■ හානිපූරණ ක්‍රමවේද පද්ධතියක් ස්ථාපනය කිරීම.
5.	අතීත, වර්තමාන හා නව ජල පරිශීලකයින්ගේ අයිතීන් අන්‍යෝන්‍ය හා මිත්‍රශීලී අයුරු හඳුනා ගැනීම.	<ul style="list-style-type: none"> ■ ගංගා ජලයේ හා ඉවුරු සම්ප්‍රදායික අයිතීන් හඳුනා ගැනීම, වර්තමාන ඉල්ලුම නිසි ලෙස අධ්‍යයන කරමින් නව ජල පරිභෝජකයින්ගේ ඉල්ලුම් තක්සේරු කිරීම. ■ ජල සම්පත් සංරක්ෂණය හා කළමනාකරණයෙහිලා ස්ථාපිත විය යුතු ආයතනික යාන්ත්‍රණ හඳුනා ගැනීම. ■ ජලය ප්‍රමාණ නව භාවිතාවන් සඳහා වෙන් කිරීමේ හැකියාව තක්සේරු කිරීම හා වර්තමානයේ භාවිතා වන ජල පරිමාවන් ජාත්‍යන්තරව පිළිගත් ප්‍රමිතීන්ට සාපේක්ෂව හඳුනා ගැනීම.

	ප්‍රතිපත්තිය	නිර්දේශිත ක්‍රමෝපායයන්
6.	විවිධ ජල පරිශීලකයින් සඳහා අවශ්‍ය වන ජලයේ ගුණාත්මක තත්ත්වයන් පවත්වාගෙන යාමේ ප්‍රමිතීන් පිළිපැදීම ප්‍රවර්ධනය කිරීම	<ul style="list-style-type: none"> ■ වෙනස් වූ භාවිතාවන් සඳහා ජලයේ තත්ත්ව ප්‍රමිතීන් ස්ථාපනය කිරීම. ■ වෙනස් වූ ජල භාවිතාවන් සඳහා අවශ්‍ය නව ජල පරිමාවන් ජාත්‍යන්තරව පිළිගත් ප්‍රමිතීන්ට අනුකූලව ස්ථාපනය කිරීම. ■ ජලයේ තත්ත්ව දර්ශක භාවිතා කරමින් ගංඟාවල හා එළිමහන් ජලාශවල ජලයේ ගුණාත්මක බව නියාමනය කිරීම. ■ ප්‍රධාන ගංඟාවල වර්තමාන ජල පරිමාවන්ගේ ගුණාත්මක බව පදනම් කරගත් ප්‍රමිතීන් ස්ථාපිත කරමින් අදාළ ගංඟාවල ජලයේ ගුණාත්මක භාවය වැඩිදියුණු කිරීම මත ප්‍රමිති සීමාවන් වෙනස් කිරීම පිණිස යාන්ත්‍රණ හඳුන්වා දීම. ■ අප ජලය මුදාහැරීමේ පරාමිතීන් නියාමනය කිරීම.
7.	ගංඟා ද්‍රෝණි සැලසුම් මත පදනම්ව තිරසර අයුරින් පොළොව මතුපිට පිහිටි ජල මූලාශ්‍ර හා ජල පෝෂක සංරක්ෂණය	<ul style="list-style-type: none"> ■ වර්තමාන හා අනාගත අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් ගංඟා ද්‍රෝණි මැනවින් සැලසුම් සකස් කිරීම. ■ ජල පෝෂක ප්‍රදේශ ආරක්ෂා කිරීම, යාබද රක්ෂිත ආරක්ෂා කිරීම ■ අපවහන ජල මුදාහැරීම් අධීක්ෂණය කිරීම, නියාමනය කිරීම.

	ප්‍රතිපත්තිය	නිර්දේශිත ක්‍රමෝපායයන්
8.	විධිමත් ඉඩම් භාවිත කළමනාකරණ සැලසුම් නිර්මාණය කිරීම මඟින් ජලධර සංරක්ෂණය කිරීම.	<ul style="list-style-type: none"> ■ ප්‍රජාව හා සංවර්ධන පාර්ශවකරුවන්ගේ ද සහභාගීත්වය සහිතව කොට්ඨාස මට්ටමින් සංවර්ධන සැලසුම් සකස් කිරීම ■ සංවර්ධන සැලසුම් සකස් කිරීමේ දී ජල පෝෂක ප්‍රදේශ සංරක්ෂණය පිණිස වන ක්‍රියාකාරකම් මැනවින් හඳුනා ගැනීම හා ක්‍රියාත්මක කිරීම ■ ප්‍රතිලාභීන්ට අගතියක් නොවන අයුරින් සකස් වූ ප්‍රශස්ත ඉඩම් පරිහරණ ප්‍රතිපත්තිවලට අනුකූලව ජල සම්පත් සංරක්ෂණය, සංවර්ධනය, කළමනාකරණය හා නියාමනය.
9.	ජල සම්පත්වල තිරසරභාවය තහවුරු කරමින් ඉහළ දිය බස්නා, තෙත්බිම්, ගංගාධාර පද්ධති සංරක්ෂණය කිරීම.	<ul style="list-style-type: none"> ■ දිය බස්නා කළමනාකරණ ප්‍රතිපත්තිවලට අනුකූලව ඉහළින් පිහිටි දිය බස්නා මැනවින් කළමනාකරණය පිණිස නිසි මාර්ගෝපදේශ සකස් කිරීම.
10.	ප්‍රශස්ත ප්‍රතිලාභ උදෙසා මතුපිට හා භූගත ජලයෙහි අන්තර්පරායත්තතාවය හඳුනා ගනිමින් ඒකාබද්ධව ජල ප්‍රභව ලෙස භාවිතා කිරීම.	<ul style="list-style-type: none"> ■ ජලධර දෝෂ සැලසුම් සකස් කිරීම, නැවත ජල මූලාශ්‍ර ජනනය කෙරෙන කලාප හඳුනා ගැනීම. ■ නිරන්තරව නියාමනය හා පාදක දත්ත පදනම් වැඩි දියුණු කිරීම. ■ හඳුනා ගත් ජලධර මත පදනම්ව, අධික උකහා ගැනීම් වළක්වාලමින් තිරසර අයුරින් භූගත ජල සම්පත් පරිහරණය හා කළමනාකරණය ප්‍රවර්ධනය කිරීම.

	ප්‍රතිපත්තිය	නිර්දේශිත ක්‍රමෝපායයන්
11.	<p>ජල සම්පත කෙරෙහි දේශගුණික විපර්යාසවල බලපෑම් හඳුනා ගනිමින් එහි බලපෑම් හැකිතාක් දුරට අවම කිරීම පිණිස නිසි සැලසුම්කරණ හා කාලීන කළමනාකරණ ක්‍රමෝපායයන් හඳුන්වා දෙමින් සමාලෝචනය කිරීම.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ ප්‍රායෝගික පාරිසරික තත්ත්වයන් ආශ්‍රිතව පර්යේෂණ පැවැත්වීම සහ දේශගුණික විපර්යාස හේතුවෙන් ජල අංශයට ඇති වන අවදානම හඳුනා ගැනීම. ■ කෙටි කාලීන, මධ්‍ය කාලීන හා දිගු කාලීන ක්‍රියාකාරී සැලසුම් හෝ ව්‍යාපෘතිවලට ඇතුළත් කළ හැකි, බලපෑම් අවම කිරීමේ පියවර හඳුනා ගැනීම හා ක්‍රියාත්මක කිරීම.
12.	<p>ජල සම්පත් සංරක්ෂණයේ හා සංවර්ධන කළමනාකරණයේ ජාතික, පළාත් සහ ප්‍රාදේශීය අරමුණු හැකිතාක් දුරට සමපාත වන අයුරින් පවත්වා ගෙන යාම තහවුරු කිරීමේ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ ගංවතුර හා නියඟ තත්ත්වයන් හමුවේ ජල කළමනාකරණය පිණිස ගංඟා ද්‍රෝණි හෝ ද්‍රෝණි අතර ජලය බෙදා ගැනීම් ක්‍රමවේද ප්‍රවර්ධනය කිරීම.
13.	<p>ජලය අපතේ යෑම් හා අකාර්යක්ෂම භාවිතය වැළැක්වීම පිණිස ජලයෙහි ඇති ආර්ථික වටිනාකම් ඉස්මතු කිරීම.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ ප්‍රාග්ධන, නඩත්තු හා මෙහෙයුම් වියදම් සැලකිල්ලට ගනිමින් ජල සම්පත් යටිතල පහසුකම් පද්ධතිවල වටිනාකම පෙන්වාදීම. ■ වාණිජමය ස්වරූපයේ පරිශීලක පාර්ශව වෙතින් ජලයේ වටිනාකම අගය කිරීම හා සංවර්ධන ක්‍රියාකාරකම් කෙරෙහි රජය විසින් සිදු කරන ලද ප්‍රාග්ධන ආයෝජන, මෙහෙයුම්, නඩත්තු හා ප්‍රතිසංස්කරණ ආශ්‍රිත වියදම් පිළිබඳව පරිශීලකයින්, ප්‍රතිලාභීන් ඇතුළු මහජනතාව නිරන්තරව දැනුම්වත් කිරීම.

	ප්‍රතිපත්තිය	නිර්දේශිත ක්‍රමෝපායයන්
14.	නව සංවර්ධන ප්‍රවේශයන් සැලසුම් කරන අතරතුර ජල කළමනාකරණ විෂයෙහි හා කෘෂි සම්ප්‍රදායන් හා සිරිත් විරිත් නිසි අයුරු හඳුනා ගැනීම.	<ul style="list-style-type: none"> ■ සංවර්ධන හා කළමනාකරණ ක්‍රියාකාරකම් සඳහා හැකිතාක් දුරට දේශීය මට්ටමේ පාර්ශවකරුවන්ගේ සහභාගීත්වය ලබා ගැනීම හා යහපත් පිළිවෙත් ප්‍රවර්ධනය කිරීමෙහි දී සම්ප්‍රදායන් හා සිරිත් විරිත් අන්තර්ගත කිරීම. ■ දේශීය සාම්ප්‍රදායික තාක්ෂණය මුසු වූ සාර්ථක ජල කළමනාකරණ ක්‍රමවේද ප්‍රවර්ධනය කිරීම පිණිස හැකිතාක් දුරට පියවර ගැනීම.
15.	උපාය මාර්ගික සැලසුම්කරණයේ දී ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් වර්තමානයේ පිළිගැනීමට ලක් කොට ඇති ජාත්‍යන්තර ප්‍රතිපත්ති, ප්‍රමිතීන්, සංවර්ධන ඉලක්ක සහ කළමනාකරණ මූලධර්ම හැකිතාක් දුරට අනුගත කර ගැනීම.	<ul style="list-style-type: none"> ■ ජාත්‍යන්තර ප්‍රතිපත්ති ප්‍රමිතීන් හා යහපිළිවෙත් පිළිබඳ තොරතුරු ලබා ගැනීම පිණිස ජාත්‍යන්තර වෘත්තිමය හා පර්යේෂණ සංවිධාන, එක්සත් ජාතීන්ගේ නියෝජිතයන් සහ ආධාර ලබාදෙන ජාත්‍යන්තර නියෝජිතයන් සමඟ නිරන්තර අන්තර් ක්‍රියා පවත්වා ගැනීම. ■ රටෙහි ජල පරිශීලකයින් හා ජල කළමනාකරුවන් වෙත ප්‍රශස්ත ප්‍රතිලාභ සැලසෙන ආකාරයේ අවබෝධතා ගිවිසුම් හෝ එකඟතාවලට එළඹීමට අදාළ ආයතන දිරිමත් කිරීම.

	ප්‍රතිපත්තිය	නිර්දේශිත ක්‍රමෝපායයන්
16.	<p>යහපාලනයක් උදෙසා විනිවිදභාවයෙන් යුත් ප්‍රවේශ ඔස්සේ ජල සම්පත් සංවර්ධනය හා කළමනාකරණය පිළිබඳ තීරණ ගැනීමේ දී සියලු පාර්ශවකරුවන්ගේ සහභාගීත්වය ලබා ගැනීම.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ සියලු පාර්ශවකරුවන් හඳුනා ගනිමින්, ජලය හා සම්බන්ධ ගැටලු පිළිබඳ ජාතික මට්ටමේ පොදු තීරණ ගැනීම පිණිස ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමට ජාතික, ආයතනික, පළාත් මට්ටමින් කමිටු පිහිටුවීම. ■ ගැටලු හා විසඳුම් පිළිබඳ තොරතුරු නිරන්තරව හුවමාරු කර ගැනීම පිණිස නිසි යාන්ත්‍රණ ජාතික ජල සම්පත් සභාවේ මාර්ගෝපදේශ මත සකස් කිරීම.
17.	<p>කෘෂිකාර්මික අවශ්‍යතා සිදු කෙරෙමින් පවතින ජල පරිහරණය පිළිබඳ පුළුල් අධ්‍යයනයක් සිදු කොට අන්තර්ජාතික පරිහරණ ප්‍රමිතීන්ට අනුකූල නවීන ජල තාක්ෂණික ක්‍රම හඳුන්වා දීම.</p>	

8. ජාතික ජල සම්පත් ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස වූ ආයතනික සැකැස්ම

ජාතික ජල සම්පත් සභාව (NWRC), ජාතික ජල සම්පත් ලේකම් කාර්යාලය (NWRs) සහ ජල සම්පත් අභියාචනා මණ්ඩලය (WRAB) යන යෝජිත නව ව්‍යවස්ථාපිත යාන්ත්‍රණ ක්‍රීත්වය පහත පරිදි ස්ථාපනය කරනු ලබනු ඇත.

8.1 ජාතික ජල සම්පත් සභාව (NWRC)

ජාතික මට්ටමේ උපාය මාර්ගික තීරණ ගැනීමේ දී ඉහළම මට්ටමේ බලයක් සහිතව ක්‍රියා කිරීම පිණිස ජාතික ජල සම්පත් සභාවක් (NWRC) ස්ථාපනය කෙරේ.

සභාවේ සංයුතිය :

- සභාවේ මූලසුන නිල බලයෙන් අග්‍රාමාත්‍ය ලේකම් විසින් දැරිය යුතු ය.
- ජාතික ජල සම්පත් ලේකම් කාර්යාලය (NWRS) ස්ථාපනය කරනු ලබන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා නිල බලයෙන් ජාතික ජල සම්පත් සභාවේ ලේකම්වරයා විය යුතු ය.
- ජල සම්පත් කළමනාකරණයට හා පරිහරණයට සෘජුවම වගකියන ප්‍රධාන අමාත්‍යාංශවල ලේකම්වරුන් (අවශ්‍ය අවස්ථාවල දී ආරාධනය මත වෙනත් අමාත්‍යාංශවල ලේකම්වරුන්)
- පළාත් ප්‍රධාන ලේකම්වරුන්
- ජල සම්පත් ආශ්‍රිතව කළමනාකරණ හා පරිභෝජනයට සෘජුවම වගකියන ප්‍රධාන ව්‍යවස්ථාපිත ආයතනවල ප්‍රධානීන්
- ජනාධිපතිවරයා විසින් පත් කරනු ලබන ජල සම්පත් විද්වතුන් දෙදෙනෙකු (චාරිමාර්ග/ ජල සම්පාදන)
- ජනාධිපතිවරයා විසින් පත් කරනු ලබන කෘෂිකර්ම විෂය පිළිබඳ විද්වතෙකු
- ජනාධිපතිවරයා විසින් පත් කරනු ලබන පාරිසරික හා දේශගුණික විපර්යාස පිළිබඳ විද්වතෙකු

8.2 ජාතික ජල සම්පත් ලේකම් කාර්යාලය (NWRS)

නව ප්‍රතිපත්ති සම්පාදන සහය, දත්ත එක්රැස් කිරීම, ජල තක්සේරුකරණය, ජලය වෙන් කිරීම සහ ඉල්ලුම් සැපයුම් කළමනාකරණය, ගංගා ද්‍රෝණි සහ වෙනත් ජල සම්පත් සැලසුම්කරණය, ජල විද්‍යාමය ආපදා කළමනාකරණය, ඒකාබද්ධ ජල සම්පත් කළමනාකරණය, ජල සම්පත් සංරක්ෂණය ආදී ජල සම්පතට අදාළ ව හඳුනා ගත් නියමිත කාර්යයන් ඉටු කිරීමට සහ තීරණ ගැනීමට ජාතික ජල සම්පත් සභාව වෙත සහාය වනු පිණිස වාර්තා කිරීම හා ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස, ප්‍රමාණවත් නෛතික හා පරිපාලනමය බලතල සහ නියාමන උපදෙස් සහිතව ජාතික ජල සම්පත් ලේකම් කාර්යාලය (NWRS) ස්ථාපනය කරනු ලබන අතර ජල සම්පත කළමනාකරණය කිරීම සඳහා මූලික වන විෂයභාර අමාත්‍යාංශය යටතේ NWRS ස්ථාපනය කෙරේ.

ලේකම් කාර්යාලයේ සංයුතිය :

- NWRS හි ප්‍රධානියා ලෙස ඒකාබද්ධ ජල සම්පත් සැලසුම්කරණය හා කළමනාකරණය පිළිබඳ දැනුම හා අත්දැකීම් බහුල NWRC සාමාජික වෘත්තීයයෙකු වෙතත් රාජකාරිමය වගකීම්වලින් නිදහස් කොට පූර්ණ කාලීන පදනමින් අනුයුක්ත කළ යුතු ය.
- ජල සම්පත් පිළිබඳ එක් එක් ප්‍රධාන පාර්ශවකාර ආයතන මඟින් නම් කොට, එකී ආයතන ප්‍රධානියා විසින් පූර්ණ කාලීනව සේවයෙන් නිදහස් කර ඇති තාක්ෂණික හෝ විශේෂඥ දැනුමැති එක් නිලධාරියෙකු බැගින්.
- බහුවිධ ක්ෂේත්‍රයන්හි වෘත්තීයවේදී ස්ථීර කාර්ය මණ්ඩලය සහ සහාය කාර්ය මණ්ඩලයක්.

8.3 ජල සම්පත් අභියාචනා මණ්ඩලය (WRAB)

ජාතික ජල සම්පත් සභාව (NWRC) වෙතින් නිසි විසඳුම් නොලැබෙන ජල මූලාශ්‍ර, ජල පෝෂක සංරක්ෂණ, ජල පරිමාවන්, බෙදාහැරීම් යනා දී කාරණා ආශ්‍රිතව පාර්ශවකාර ආයතන මඟින් ඉදිරිපත් වන අභියාචනා නීර්ණය කර ගැනීම පිණිස සංස්ථාපිත ජාතික ජල සම්පත් අභියාචනා මණ්ඩලයක් (NWRAB) විෂයභාර අමාත්‍යවරයාගේ හා අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ නිර්දේශ මත පදනම්ව ගරු ජනාධිපතිවරයා විසින් පත් කොට ස්ථාපිත කෙරේ.

9. නව ගංගා ද්‍රෝණි කළමනාකරණය ක්‍රමෝපායයන්

වර්තමානයේ දී, ගංගා ද්‍රෝණි මට්ටම් තුළ පාර්ශවකාර ආයතන විසින් සිදු කළ යුතුව ඇති අනිවාර්ය වගකීම් ආශ්‍රිත ක්‍රියාකාරකම්වලට අමතරව ජාතික ජල සම්පත් සභාවේ (NWRC) විෂය පථය යටතේ දක්වන ලද ඉහත සඳහන් කාර්යයන් සිදු කරනු ලබන අතර ජාතික ජල සම්පත් සභාවේ (NWRC) නිසි මාර්ගෝපදේශ හා අනුමැතිය මත, අවශ්‍යතාවන්ට අනුකූලව නව ආයතන රාමුවක් හා නියාමන යාන්ත්‍රණයක් නිර්මාණය කර ගනිමින් හා මහා භාණ්ඩාගාරයේ කළමනාකරණ සේවා දෙපාර්තමේන්තු එකඟත්වය මත නියමිත කාර්ය මණ්ඩලයක් පත් කර ගනිමින් ජාතික ජල සම්පත් ලේකම් කාර්යාලය (NWRS) ස්ථාපනය කෙරෙනු ඇත.

இலங்கைச் சனநாயக சோசலிசக் குடியரசு

இலங்கையின் தேசிய நீர்
வளங்கள் கொள்கை

இலங்கையின் தேசிய நீர் வளங்கள் கொள்கை

அமுல்படுத்தப்பட்ட திகதி : 2023.07.10

ISBN : 978-955-0611-05-8

அச்சு : அரசாங்க அச்சுத் திணைக்களம்

2023.07.10 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில், அமைச்சரவையினால் “இலங்கை தேசிய நீர் வளங்கள் கொள்கை” அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

(இலக்கம் அவி /23/1255/602/006-1 மற்றும் 2023.07.18 ஆம் திகதிய அமைச்சரவைத் தீர்மானம்)

உள்ளடக்கம்

1.	அறிமுகம்	02
2.	நீர் வளங்களின் தற்போதைய நிலமைகள் தொடர்பான மேற்பார்வை	04
3.	நியாயநிலைப்படுத்தல்	08
4.	விடயப் பரப்பு	10
5.	கொள்கை மூல அம்சங்கள்	10
6.	கொள்கை வெளியீடு	12
6.1	அரசாங்கத்தின் பொறுப்புக்கள் மற்றும் பணிகள்	13
6.2	பயனாளிகளின் பொறுப்புக்கள் மற்றும் பணிகள்	16
6.3	நீருக்கான உரிமை மற்றும் பொறுப்புக்கள்	17
6.4	சிறந்த முறையில் நீர் வளங்களைத் திட்டமிடல், அபிவிருத்தி, பாதுகாப்பு மற்றும் முகாமைத்துவம்	17
6.5	தேவை மற்றும் முன்னுரிமை அடிப்படையின் கீழ் நீர் கொள்ளளவினை ஒதுக்குதல்	21
6.6	நீர் வளங்கள் சார்ந்த உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் அபிவிருத்தி மற்றும் பராமரிப்பு முகாமைத்துவ செலவினங்களை தரப்பினர்களுக்கு இடையே அல்லது ஏனைய இணங்க முடியுமான முறைகள் மூலம் பகிர்ந்தளித்தல்	22
6.7	புள்ளிவிபர தகவல் முகாமைத்துவம் மற்றும் புள்ளிவிபரங்களை தரப்பினர்களுக்கு இடையே பகிர்தல்	23
6.8	ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி	23
6.9	பயிற்சி மற்றும் தனிநபர் கொள்ளளவு விருத்தி	24
7.	அமுல்படுத்தும் மூலோபாயத் திட்டங்கள்	25
8.	தேசிய நீர் வளங்கள் கொள்கைகளை அமுல்படுத்தும் வகையில் தாபனத் திட்டங்கள்	32
8.1	தேசிய நீர் வளங்கள் சபை (NWRC)	32
8.2	தேசிய நீர் வளங்கள் செயலகம் (NWRS)	33
8.3	தேசிய நீர் வளங்கள் மேன்முறையீட்டு சபை (WRAB)	34
9.	புதிய ஆற்றுப்படுக்கை முகாமைத்துவ மூலோபாயங்கள்	35

இலங்கைச் சனநாயக சோஷலிசக் குடியரசு

இலங்கையின் தேசிய நீர் வளங்கள்
கொள்கை

2023

இலங்கையின் தேசிய நீர் வளங்கள் கொள்கை

தொலைநோக்கு

நீர் வளத்தினை நிலைபேறான முறையில் பயன்படுத்துவதை மதிப்பீடு செய்கின்ற, தேசிய அபிவிருத்திக்குத் துணை புரிகின்ற, சமநிலையான சூழலொன்றின் எதிர்பார்ப்பினை இனங்காணுகின்ற அரசு மற்றும் சமூகமொன்றை உருவாக்குவதற்குத் தேசிய நீர் வளங்கள் கொள்கை மூலம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1. அறிமுகம்

மனிதனுக்கு மற்றும் பூமியில் உள்ள ஏனைய உயிரினங்கள் மற்றும் தாவரங்களின் இருப்புக்கு அத்தியாவசியமான இயற்கை வளங்களில் காற்று பிரதானமாக அமைவதுடன், அடுத்தபடியாக இரண்டாவது மிகவும் அத்தியாவசியமான இயற்கை வளமாக நீர் காணப்படுகிறது. பூமியில் அதிகளவான நீர் காணப்பட்ட போதிலும், சுத்தமான நீரின் அளவில் மிகவும் சிறியதொரு பகுதி மாத்திரமே மேற்பரப்பு மற்றும் நிலத்தடி நீரினுள் உள்ளடங்குகின்றது.

வரலாற்றின் ஆரம்ப காலம் முதல் இலங்கை தனது புராதன நீர்ப்பாவனை நாகரீகம் சம்பந்தமாக பிரசித்தி பெற்றுள்ளதுடன், இயற்கையைப் பாதுகாத்து நீர் வளங்களை அபிவிருத்தி செய்தல் மற்றும் முகாமைத்துவம் செய்வதில் இலங்கை மிகவும் உயர்ந்த நிலையினை அடைந்துள்ளது. வனவிலங்குகளுக்காக புராதன சரணாலயங்கள் சிலவற்றைப் பேணிச் சென்றுள்ளமை, எஞ்சியுள்ள அதிக எண்ணிக்கையிலான நீர்த்தேக்கங்கள் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் (யோத வாவி, யோத கால்வாய், பிசோகொடுவ போன்ற) மற்றும் சிறிய குளங்கள் சார்ந்து காணப்படும் "ஓடையிணைப்பு அமைப்புக்கள் (Cascade) தொகுதி" நிர்மாணங்கள் மூலம் இது புலனாகிறது. இந்த புராதன நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களில் பல அண்மைக் காலத்தில் மறுசீரமைக்கப்பட்டுள்ளதுடன், உயர் மட்டத்திலான உண்மையான நிலைபேறான தன்மையை வெளிப்படுத்தி குறித்த அமைப்புக்கள் சிறப்பாக பயனளித்து வருகின்றன. பராக்கிரமபாகு மன்னரால் கூறப்பட்ட இந்த தனிச்சிறப்பான வெற்றியின் வழிகாட்டல் தத்துவமான; "வானிலிருந்து விழும் ஒரு துளி நீரையும் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தாது வீணாக கடலைச் சென்றடைய விட வேண்டாம்" என்பது புராதன சரித்திரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அரசர்களின் தலையீட்டின் கீழ், ஒழுங்கான

முகாமைத்துவ நியமங்கள் மற்றும் நடைமுறைகள் ஊடாகப் பேணிச் செல்லப்பட்ட குளக்கட்டுகள், கால்வாய்கள் உள்ளிட்ட நீர்ப்பாசன அமைப்புக்கள் மூலம் நீர்ப் பற்றாக்குறைகளுக்குத் தீர்வுகளைக் கண்டறிவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட மக்களின் வல்லமை வாய்ந்த பல பங்களிப்புக்கள் இலங்கையின் நீர்ப்பாவனை வரலாறு ஊடாக சிறப்பாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

அதிகரித்துச் செல்லும் நீரின் கேள்விக்கு மேலதிகமாக, காலநிலை மாற்ற நிலைமைகள் மற்றும் அவற்றுடன் இணைந்த வகையில் உருவாகின்ற வறட்சி, வெள்ளப்பெருக்கு நிலைமைகள், நிலத்தடி நீர்நிலைகள் குறைவடைதல் மற்றும் நீரின் தரம் வீழ்ச்சியடைதல் போன்ற நீர் வளம் சார்ந்த பிரச்சினைகள் மற்றும் சவால்கள் நாட்டில் அதிகரித்துச் செல்கின்றமை அவதானிக்கப்படுகிறது.

வீடு சார்ந்த தேவைப்பாடுகள், கமத்தொழில் நடவடிக்கைகள், நீர் மின்சார உற்பத்தி மற்றும் ஏனைய கைத்தொழில், சேவைத் தேவைப்பாடுகளுக்கான நீரின் கேள்வியானது உயர்ந்து செல்லும் சனத்தொகையுடன் அதிகரித்துச் செல்கிறது. அத்துடன் வதிவிடங்கள் மற்றும் பயிர்ச்செய்கைகளுக்கான திட்டமிடப்படாத காணிப் பாவனை விரிவாக்கம், கட்டுப்பாடின்றி நிகழ்கின்ற காடழிப்பு ஊடாகவும் சூழலுக்கு நேரடித் தாக்கம் ஏற்படுத்தப்படுவதுடன், அதன் பெறுபேறாக மேற்பரப்பில் நீரைத் தேக்கி வைப்பதற்கான சாத்தியப்பாட்டில் மற்றும் நீருற்று நீரைப் பெறுவதில் பாதகமான பல தாக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. காலநிலை மாற்றங்களின் தாக்கம் காரணமாக அதிக மழைவீழ்ச்சி நிலைமைகள், நீண்ட கோடை காலங்கள் மற்றும் கடல் நீர் மட்டம் அதிகரித்தல் ஆகியன நெருக்கடியை மிகவும் மோசமான நிலைமைக்கு மாற்றியுள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

கைத்தொழில்கள் துறையின் விரிவாக்கம், கமத்தொழிலைப் பல்வகைப்படுத்தல் மற்றும் நவீனமயப்படுத்தல், சுற்றுலாத் துறையின் விரிவாக்கம் மற்றும் பொழுதுபோக்குத் தேவைப்பாடுகள் போன்ற முறைகளிலான அதிகரித்துச் செல்லும் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகள் காரணமாகவும் ஏலவேயுள்ள நீர் வளத்திற்கான கேள்வி துரிதமாக அதிகரித்துச் செல்வதுடன், கைத்தொழில் மற்றும் வீட்டுக் கழிவுகள், விவசாய இரசாயனப் பொருட்கள் மற்றும் பல்வேறு வழிமுறைகளில் வெளியேற்றப்படுகின்ற கழிவுநீர் போன்றவற்றினால் ஏற்படுகின்ற நீர் மாசடைதல் சவால்களிலிருந்தும் நீர் வளங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியுள்ளது.

2. நீர் வளங்களின் தற்போதைய நிலைமை தொடர்பான அவதானிப்புகள்

மேற்கூறப்பட்ட விடயங்கள் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புபட்டதாக இடம்பெறக் கூடிய ஏனைய நீரை மாசடையச் செய்யக்கூடிய செயற்பாடுகளைத் தடுத்தல் மற்றும் முகாமைத்துவத்தின் மூலம் மூலோபாய நடவடிக்கையாக கைத்தொழில் மற்றும் விவசாய மாசடைவுகளை அடையாளம் காணுதல் மற்றும் தடுப்பது தொடர்பான பொறிமுறையின் ஒழுங்குக் கோவையினை பலப்படுத்தல், அமுல்படுத்துவது பொருத்தமானது என மேற்பார்வை செய்யப்படுகின்றது. இலங்கையின் நன்னீர் சூழல் அமைப்புக்களில் தற்போது காணப்படுகின்ற ஓட்டுமொத்த புதுப்பிக்கத்தக்க நீர் வளங்களின் கொள்திறன் மேற்பரப்பு நீர் 52 மில்லியன் கனமீட்டர், நிலத்தடி நீர் 7 பில்லியன் கனமீட்டர் மற்றும் மேற்கவியும் (Overlapping) நீர் 7 பில்லியன் கனமீட்டர் எனவும் அண்ணளவாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. நன்னீரின் மூலாதாரமாக மழைவீழ்ச்சி காணப்படுவதுடன், வருடாந்த நீர்ப் பாவனை 13 பில்லியன் கனமீட்டர் என 2005 ஆம் ஆண்டில் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த தரவுகளுக்கு ஏற்ப நாட்டினுள் எந்தவொரு நீர்ப் பற்றாக்குறையும் இல்லை எனக் காட்டப்படினும், தரவுப் பகுப்பாய்வுகளுக்கு ஏற்ப மழைவீழ்ச்சி கிடைக்கின்ற பிரதான இருவழி கால ஒழுங்கு காரணமாக நாட்டினுள் குறுகிய மற்றும் நீண்ட காலம் என்றவாறு நீர்ப் பற்றாக்குறையொன்று காணப்படுவது அவதானிக்கப்படுகிறது.

வெளியேற்றப்படும் மொத்த நீரின் அளவான 13 பில்லியன் கனமீட்டரில் நீரைப் பயன்படுத்துகின்ற பிரதான துறையான கமத்தொழிலில் 87% உம், அண்ணளவாக கைத்தொழில் துறையில் 6% உம், குடிநீருக்கு 6% உம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

உலகின் ஏனைய பெரும்பாலான நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில், எமது நாட்டுக்கு மழைவீழ்ச்சி மூலம் வருடாந்தம் கிடைக்கின்ற ஓட்டுமொத்த நீர் அளவுக்கு ஏற்ப, இலங்கையை 'நீர் வளம் மிகுந்த நாடு' என நாம் பெரும்பாலும் அறிமுகப்படுத்துகிறோம். இலங்கைக்கு ஏறத்தாழ 130 பில்லியன் கனமீட்டர் நீரின் அளவுக்குச் சமனான கிட்டத்தட்ட 2000 மில்லி மீட்டர் மழை நீர் கிடைக்கிறது. எவ்வாறாயினும், மழைவீழ்ச்சியின் குறுங்கால, நீண்ட கால மாற்றத்தினால் ஏற்படும் மழைவீழ்ச்சியின் ஒழுங்கீனங்கள் காரணமாக நாட்டினுள் நீர் அனர்த்த நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. நாட்டின் நிலப் பகுதியில் 90% க்கு மேற்பட்ட அளவினை உள்ளடக்கியதாக 103 ஆற்றுவடிநிலங்கள் காணப்படுவதுடன், எஞ்சியுள்ள பிரதேசம் 90 சிறிய கடலோரப்

படுகைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. சில ஆற்றுவடிநிலங்களில் தவிர, எஞ்சியுள்ள வடிநிலங்களில் மேற்பரப்பு நீர் மூலங்களாக குறிப்பிடத்தக்க பல்வேறு கொள்திறன்களைக் கொண்ட பல குளப் படுகைகள் மற்றும் கால்வாய் அமைப்புக்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. குறித்த நீரேந்துப் பிரதேசத்திலிருந்து நீர் கிடைப்பது தவிர, பருவகால மழை மூலம் நீரினால் நிரம்புகின்ற ஆற்றுவடிநிலங்களிலிருந்து கால்வாய்கள் ஊடாக கொண்டு செல்லப்படுகின்ற நீர் மூலம் நாட்டினுள் அமைந்துள்ள பெரும்பாலான ஆறுகள் நீரினால் நிரப்பப்படுகின்றன. 2,905 சதுரகிலோமீட்டர் உள்ளக நீர்த்தேக்கங்களைக் கொண்டுள்ள இந்த நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களில் குறிப்பிடத்தக்களவானவை மனிதனால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட நீர்த்தேக்கங்களை உள்ளடக்கியுள்ளன. நீர் மூலாதாரங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற 3,540 நீருற்றுக்கள் நாடு முழுவதும் பரந்து காணப்படுகின்றமை அவதானிக்கப்படுகிறது. கிணறுகள் மற்றும் குழாய்க் கிணறுகளின் நிலத்தடி நீர் மூலம் நாட்டின் கிராமிய வீட்டு நீர்த் தேவைப்பாடுகளில் 80% பூர்த்தி செய்யப்படுவதுடன், நாட்டில் நிலத்தடி நீருக்கு காணப்படும் கேள்வி படிப்படியாக அதிகரித்துச் செல்கிறது. சூரிய வலுசக்தி மூலம் இயங்குகின்ற குழாய்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமையினால் இந்தப் போக்கு தொடர்ந்தும் அதிகரிப்பது அவதானிக்கப்படுகிறது.

வடக்கு மற்றும் வடமேல் கரையோரப் பிரதேசங்களில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அளவுகளுக்கு மேலதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் விவசாய இரசாயனங்கள் மற்றும் பசளைகள் மூலம் இரும்பு மற்றும் நைட்ரேட் அதிகளவில் நீருடன் சேருவதுடன், நீரின் உயர் கடினத்தன்மை, இரும்பு மற்றும் மங்கனீசு நீருடன் சேருவது பெரும்பாலான பிரதேசங்களில் எதிர்நோக்கப்படும் சவாலாக மாறியுள்ளது. மேலும், வீட்டு மற்றும் கமத்தொழில் நடவடிக்கைகளுக்காக கட்டுப்பாடின்றி நிலத்தடி நீரைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல், கைத்தொழில்களிலிருந்து கழிவுகளை வெளியேற்றுதல் மற்றும் உவர் நீர் கலத்தல் ஆகியவற்றின் விளைவாக யாழ்ப்பாணம் மற்றும் கற்பிட்டி உள்ளிட்ட பெரும்பாலான கரையோரப் பிரதேசங்களில் நிலத்தடி நீரின் தரம் படிப்படியாக வீழ்ச்சியடைவதுடன், நிலத்தடி நீரின் அளவு துரிதமாக குறைவடைந்து வருகின்றமை அவதானிக்கப்படுகிறது.

மேற்பரப்பு நீர் மற்றும் நிலத்தடி நீர் வளங்கள் ஆகிய இரு பிரிவுகளிலும் நீரின் தரம் வீழ்ச்சியடைவது சம்பந்தமாக பகுப்பாய்வு செய்வதற்காக போதிய தகவல்களைப் பெற்றுகொள்ள முடியாதுள்ளமை ஒரு சவாலாக மாறியுள்ளது. மேற்பரப்பு நீர் மற்றும் நிலத்தடி நீர் வளத்துக்கு இடையில் இடைச்சார்புகள் காணப்படுவதனால், இரண்டு நீர் மூலங்களில் ஏதேனும் ஒன்று மாசடைவது மற்றைய மூலங்களுக்கும் பாதகமான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தலாம் என அவதானிக்கப்படுகிறது.

நாட்டின் மொத்த பயிர் நிலப் பகுதியில் 34% பயன்படுத்தப்படுகின்ற நெற்பயிர்ச்செய்கையானது மக்களின் பிரதான உணவு மூலாதாரமாக உள்ளது. 800,000 க்கு மேற்பட்ட சமூகத்தினர் நேரடியாக நெற்பயிர்ச்செய்கை சார்ந்து தமது வாழ்வாதாரத்தைப் பூர்த்தி செய்வதுடன், இலங்கையர் ஒருவரின் மொத்த கலோரி அளவில் 45% மற்றும் மொத்த புரத நுகர்வில் 40% அரிசியிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்படுவதாக அவதானிக்கப்படுகிறது.

தற்போது வருடாந்தம் அதிகளவான அந்நியச் செலாவணியைச் செலவு செய்து உணவுப் பயிர் வகைகளை அதிகளவில் இறக்குமதி செய்வதுடன், சிறப்பான நீர் முகாமைத்துவம், புதிய விவசாயத் தொழில்நுட்பம் மற்றும் காணிப் பாவனை ஊடாக நாட்டின் உணவுப் பாதுகாப்பினை தொடர்ந்தும் உறுதிப்படுத்த முடியும் என அவதானிக்கப்படுகிறது.

21.4 மில்லியனாக உள்ள தற்போதைய சனத்தொகை 2042 ஆம் ஆண்டளவில் 25 மில்லியன் வரையும், 2062 ஆம் ஆண்டளவில் 25.8 மில்லியன் வரையும் முறையே அதிகரிக்கும் என எதிர்வுகூறப்பட்டுள்ளதுடன், அதற்கேற்ப அரிசிக்கு காணப்படும் கேள்வி ஆண்டொன்றுக்கு 1.1% இனால் அதிகரிக்கும். இந்த அதிகரிக்கும் கேள்வியைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக அரிசி உற்பத்தியை வருடமொன்றில் 2.9 % இனால் அதிகரிக்க வேண்டும். அதிக விளைச்சலைக் கொண்ட புதிய விதை வகையினங்களை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் நெல் உற்பத்தியை அதிகரிப்பது இந்த உற்பத்தி இலக்கினை அடைந்துகொள்வதற்கான மிகச்சிறந்த மாற்றீடாகும் என அவதானிக்கப்படுகிறது.

தனிநபர் வருமான மட்டங்கள் அதிகரிக்கின்றமையினால், விரிவடைகின்ற மத்திய வர்க்க சனத்தொகையானது நீர், உணவு மற்றும் கைத்தொழில் உற்பத்திகளுக்கான கேள்வியை மேலும் தீவிரப்படுத்தும். துரிதமாக நகரமயப்படும் தற்போதைய இலங்கையில் நீருக்கு காணப்படும் கேள்வியைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக இணைந்த நீர் முகாமைத்துவத்தின் முக்கியத்துவம் தொடர்பாக துரிதமாக கவனம் ஈர்க்கப்பட வேண்டும் என அவதானிக்கப்படுகிறது.

நன்னீர் மீன்பிடிக்க கைத்தொழிலானது நீர்த்தேக்க அமைப்புக்கள் சார்ந்து மேற்கொள்ளப்படுகின்ற முக்கியமான உணவு உற்பத்திச் செயல்முறையாக உள்ளதுடன், 1952 ஆம் ஆண்டு முதல் வெளிநாட்டு மீன் சிறப்பினங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்பு மீன்பிடித்தலானது

வணிக நடவடிக்கையாக மாற்றமடைந்துள்ளது. 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் கரையோர நன்னீர்க் குட்டைகள் சார்ந்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்பு, பிரபலமான இறால் உற்பத்திக் கைத்தொழில் தற்போது தேசிய பொருளாதாரத்திற்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பினை வழங்குகின்றமை அவதானிக்கப்படுகிறது.

வலுசக்தித் துறை சார்ந்து அதிகரித்து வருகின்ற கேள்வியைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு புதுப்பிக்கத்தக்க வலுசக்தி மூலவளமாக நீர் மின்சாரம் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்குகிறது. நீர் மின்சாரம் மூலம் வலுசக்தித் துறைக்கு வழங்கப்படுகின்ற பங்களிப்பானது 2007 இல் 40.2% இருந்து 2020 ஆம் ஆண்டளவில் 19.5% வரை படிப்படியாகக் குறைவடைந்துள்ளதுடன், புதிய பெரிய மற்றும் சிறிய நீர் மின்சாரக் கருத்திட்டங்கள் பலவற்றை திட்டமிடல் மற்றும் செயற்படுத்தல் மூலம் அந்தப் பங்களிப்புச் சதவீதத்தினை 22% அளவிலான மட்டத்திற்கு அதிகரிக்கலாம் என எதிர்வுகூறப்பட்டுள்ளமை அவதானிக்கப்படுகிறது. காலநிலை மாற்றங்கள் சார்ந்து அதிகரித்து வருகின்ற சவால்களின் மத்தியில் இயற்கையின் நல்லிருப்புக்கு நீர் வளம் அத்தியாவசியமான காரணி என்பதால், சகல அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளிலும் அது தொடர்பாக சந்தேகத்திற்கிடமின்றி கவனம் ஈர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதுடன், இயற்கையின் நிலைபேறான இருப்பினை உறுதிப்படுத்துவதற்காக பேணிச் செல்ல வேண்டிய நிமயங்கள் மற்றும் வழிகாட்டல்களை நிதமும் கண்காணிக்க வேண்டும் என அவதானிக்கப்படுகிறது.

காலநிலை மாற்றங்களின் விளைவாக நிலவும் கடுமையான காலநிலை நிகழ்வுகளின் தாக்கத்தினால் நீண்ட காலம் நிலவுகின்ற வறட்சி காரணமாக நீர்ப் பற்றாக்குறை ஏற்படும் வாய்ப்பு படிப்படியாக அதிகரிக்கலாம் என்பதுடன், வெப்பநிலை அதிகரித்தல் மற்றும் ஆவியாகும்போக்கு (Evapotranspiration) அதிகரித்தல் காரணமாக பயிர்களுக்கான தேவைப்பாடுகளும் அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்பு உருவாகி வருவதுடன், அதன் மூலம் ஏற்படுகின்ற எதிர்பாராத வெள்ளப்பெருக்கு நிலைமைகள் காரணமாக ஏற்படும் மண்ணரிப்பு, விவசாய நிலங்கள், குடிநீர் மூலங்கள் அசுத்தமடைதல் போன்றவற்றினாலும் நீருக்கான கேள்வியில் பாரிய பல தாக்கங்கள் ஏற்படுவது அவதானிக்கப்படுகிறது.

ஏலவே காலநிலை மாற்றத்தினால், கரையோரம் கடல்நீர் ஊடுருவல் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டு பெரும்பாலான ஆற்றுத்தொடுவாய்களுக்கு உப்பு நீக்கம் செய்யும் முறைமைகளை அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய கடுமையான தேவைப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. காலநிலை மாற்றங்களின்

பாதகமான விளைவான அதிக உப்புத்தன்மை காரணமாக நீர் வழங்கல் சம்பந்தமாக பல புதிய சவால்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றமையினால், இந்த தாக்கத்தினைக் குறைப்பதற்காக நீர் வள முகாமையாளர்களின் கடுமையான கவனம் ஈர்க்கப்பட வேண்டும் என அவதானிக்கப்படுகிறது. காலநிலை பேரழிவுகளை எதிர்கொள்வதற்காக மிகுந்த உரிய மூலோபாய செயற்பாடாக உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை திட்டமிடுவதற்காக அனைத்து தரப்பினரும் கூட்டாக இணைதல், காலநிலைக்கு தாக்கம் செலுத்தக்கூடிய நீர் ஒழுங்குமுறைகளை அமுல்படுத்தல் மற்றும் கூடுதலாக கவனம் செலுத்த வேண்டிய பிரதேசங்களை அடையாளம் காணுதல் மற்றும் அவதான மதிப்பீடுகளை மேற்கொள்ளுதல் போன்ற செயற்பாடுகள் எவை என்று மேற்பார்வை செய்யப்படுகின்றது.

வெறுமனே தற்கால சமூக நன்மைகள், அணுகூலங்களுக்காக இயற்கை வளங்களைப் பாதகமான முறையில் பயன்படுத்துவதானது எதிர்காலப் பிரஜைகள் மற்றும் சூழல் அபிலாசைகள் மீது பாதகமான முறையில் தாக்கம் செலுத்தக் கூடாது. எனவே, ஏற்புடைய சகல சவால்களையும் கருத்திற்கொண்டு, காணப்படும் வரையறுக்கப்பட்ட நீர் வளங்களை விவேகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். எதிர்கால சந்ததிகளின் தேவைப்பாடுகள் பூர்த்தி செய்யப்படுவதை உறுதிப்படுத்தி, அதற்கு அச்சுறுத்தலாக அமையாத வகையில் தற்கால தேவைப்பாடுகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக ஏலவேயுள்ள நீர் வளங்களின் பாதுகாப்பினை முறையாக முகாமைத்துவம் செய்வது அத்தியாவசியமாகும். விலைமதிப்பற்ற, என்னும் தெளிவாக குறைவடைந்து செல்கின்ற நீர் வளத்தின் நிலைபேறான அபிவிருத்தியைக் கண்காணிக்கின்ற அடிப்படைச் சட்டங்கள் மற்றும் விதிமுறைகளை உள்ளடக்கிய தற்காலத்திற்காகவும், எதிர்காலத்திற்காகவும் சிறப்பாகத் தயாரிக்கப்பட்ட கொள்கையொன்று அத்தியாவசியமாகும் என அவதானிக்கப்படுகிறது.

3. நியாயப்படுத்துகை

1948 ஆம் ஆண்டு அரசியல் சுதந்திரத்தின் பின்பு, நீர்ப்பாசனம், நீர் வழங்கல் மற்றும் நீர்மின் உற்பத்தி உள்ளிட்ட நீர் வளங்கள் அபிவிருத்தி மற்றும் முகாமைத்துவத்திற்காக தேசிய மட்டத்திலான குறிப்பிடத்தக்க முதலீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள போதிலும், இந்த பாரிய முதலீடுகளைப் பாதுகாத்தல், சிறப்பாகப் பராமரித்தல், அந்த நீர் அமைப்புக்கள் ஊடாக நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகவும், அதிகரித்து வரும் காலநிலை மாற்றங்கள் சார்ந்த புதிய சவால்களுக்கு நியாயமாக, தூரநோக்குடன் முகங்கொடுப்பதற்காகவும் புதிய மூலோபாயங்கள் மற்றும் புதிய அணுகுமுறைகளை உருவாக்குவது அத்தியாவசியமானதாக மாறியுள்ளது.

நாடு அபிவிருத்தியடைவதுடன் இணைந்த வகையில் நீருக்குக் காணப்படும் கேள்வியும் துரிதமாக அதிகரித்துச் செல்வதுடன், காலநிலை மாற்றம், வறட்சி, வெள்ளப்பெருக்கு, நிலத்தடி நீர்நிலைகள் குறைவடைதல் மற்றும் நீரின் தரம் வீழ்ச்சியடைதல் போன்ற எமது நீர் வளம் சார்ந்த சவால்களும் அதிகரித்துச் செல்வதாக சூழல் அமைப்புக்கள் மற்றும் சர்வதேச அபிவிருத்தி மற்றும் பாதுகாப்பு உதவியாளர்கள் நிதமும் எச்சரிக்கை விடுத்து வருகின்றனர்.

வீட்டுத் தேவைப்பாடுகள் மற்றும் உணவு உற்பத்தி, விசேடமாக ஆரோக்கியத்திற்கு மிகவும் முக்கியமான குடிநீர்த் தேவைப்பாடுகளுக்கு அதிகரித்துச் செல்லும் கேள்வி மீது அதிகரித்துச் செல்லும் சனத்தொகையானது நிதமும் நேரடியாகத் தாக்கம் செலுத்துகிறது. மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற நீர் மூலாதாரங்களின் நிலைபேறான தன்மை, சூழல் சமநிலை, மண் பாதுகாப்பு அல்லது உணவுப் பாதுகாப்பு தொடர்பாக உரிய கவனத்தினைச் செலுத்தாமல், வெறுமனே குடியிருப்புக்களுக்காக காணி மீட்பு நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்துவதன் மூலமும் நீருக்கான கேள்வி, நீர் மூலாதாரங்கள் மீது நேரடியான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றன. அதன் மோசமான விளைவாக மேற்பரப்பு நீரைத் தேக்கி வைக்கும் ஆற்றல் மற்றும் நிலத்தடி நீர் ஊற்றுக்களின் மீது பாதகமான தாக்கங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன.

கமத்தொழிலின் உற்பத்தித்திறன் மற்றும் தோட்டத்துறை, கிராமியப் பொருளாதாரத்தின் மீது தாக்கம் ஏற்படுத்தும் வகையில் மண்ணரிப்பு அதிகரித்தல், நீர்த்தேக்கங்களில் வண்டல்படிவு சேருதல், ஆற்றங்கரையோர அரிப்பு போன்ற பல நிலைமைகளினால் மிகவும் முக்கியமான நீரேந்துப் பிரதேசங்கள் கடுமையான அச்சுறுத்தலுக்கு உட்பட்டு வருகின்றன.

அதிகரித்துச் செல்லும் வெப்பநிலையுடன் ஏற்படும் நீர் பற்றாக்குறை, உயர் மழைவீழ்ச்சி, நீண்ட வறட்சிக் காலப்பகுதிகள், அதிகரித்த காலநிலை மாறுபாடுகள் ஆகியன உலகளாவியரீதியில் நிகழ்கின்ற கடுமையான காலநிலை மாற்றங்களின் தாக்கம் காரணமாக நீர் நெருக்கடி மேலும் உக்கிரமடைந்துள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

பங்குதாரர்களினால் நீர் வளங்கள் பல்வேறு நோக்கங்களுக்காகத் தனித்தனியாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற போதிலும், குறிப்பான இணைந்த பொறிமுறையொன்றுடன் கூடிய நீர் வளத்தினைப் பாதுகாப்பதற்காக இது வரை செலுத்தப்பட்டுள்ள கவனம் மற்றும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள

நடவடிக்கைகள் எந்த வகையிலும் திருப்தியடையும் மட்டத்தில் இல்லை என இனங்காணப்பட்டுள்ளது.

காலநிலை மாற்ற நிலைமைகளின் மத்தியில் அதிகரித்துச் செல்லும் புதிய பல சவால்களுக்கு முகங்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, ஏலவேயுள்ள கொள்கைகள் மற்றும் பூர்த்தியற்ற சட்டரீதியான சட்டகங்கள், நிறுவன ரீதியான மற்றும் அதிகாரிகள் மட்டத்திலான கருத்தியல்கள், சட்டதிட்டங்களிடையே உள்ள பொருத்தமின்மைகள் மற்றும் இணக்கங்கள் போன்ற பல காரணங்களினால் நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவ இணைந்த தேசிய கொள்கையொன்றை இலங்கையினால் இது வரை உருவாக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

4. விடயப் பரப்பு

இலங்கைக்குச் சொந்தமான எல்லைகளினுள் சமுத்திர நீர் தவிர்ந்த ஏனைய நீர் மூலவளங்களுக்கு மாத்திரமே “தேசிய நீர் வளங்கள் கொள்கை” ஏற்புடையதாகும்.

5. கொள்கை கோட்பாடுகள்

"தேசிய நீர் வளங்கள் கொள்கை" பின்வரும் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

5.1 வாழ்வு, சூழல் அமைப்புக்கள் மற்றும் மானிடச் செயற்பாடுகளை உத்தம மட்டத்தில் பேணிச் செல்வதற்கு அத்தியாவசியமான வரையறுத்த மற்றும் ஆபத்திற்கு உட்படக்கூடிய இயற்கை வளமாக "நன்னீரைக்" குறிப்பாக இனங்காணுதல்.

5.2 சுத்தமான நீரை நுகர்வது சகல உயிர்களினதும் அடிப்படை உரிமை, தேவைப்பாடு எனக் கருதி நீர் வள சூழல் அமைப்பின் மற்றும் சமூகத்தின் பொருளாதார, சமூக நல்லிருப்புக்கான பொதுச் சொத்தாகப் பேணிச் செல்லும் பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு உரியதாகும் என ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.

5.3 நீர் அமைப்புக்கள், மூலங்கள் மற்றும் நீரேந்துப் பகுதிகள் சார்ந்து சூழல் மாசடைவதைத் தடுத்தல், மூலாதாரங்களிலிருந்து அதிகளவில் பிரித்தெடுத்தல், நீர் மூலாதாரங்கள் மற்றும் நீரேந்துப் பகுதிகளை உத்தம மட்டத்தில் ஒழுங்குபடுத்தல்.

- 5.4 ஆறுகள் சார்ந்த நீர் மற்றும் அதனைப் பயன்படுத்து கின்ற சகல தரப்பினரதும் உரிமைகளை உறுதிப் படுத்துவதுடன், பல்வேறு பாவனைகள் ஊடாக உயர்வான நீர் உற்பத்தித் திறனை அடைந்து கொள்வதற்காக உத்தம மட்டத்தில் செயற்படுவதன் முக்கியத்துவம்.
- 5.5 நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவமானது ஒருமுகப் படுத்தப்பட்ட பணியாகக் காணப்படுகின்றமையினால், ஏற்புடையவாறு திட்டமிடல், அபிவிருத்தி செய்தல், முகாமைத்துவம் செய்தல் மற்றும் பேணிப் பாதுகாத்தல் ஆகியவற்றின்போது ஏதேனும் வகையில் நீருடன் சம்பந்தப்பட்ட சகல காரணிகளும் கருத்திற் கொள்ளப்படுவது உறுதிப்படுத்தப்படும் வகையில் நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவத்தில் இணைந்த அணுகு முறையை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.
- 5.6 நகர நீர் மூலங்கள் மற்றும் ஈர நிலங்கள், பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டிய சகல நீர் மூலங்களையும் உத்தம மட்டத்திலான நீர் முகாமைத்துவச் செயன்முறையின் முக்கியமான உட்கூறுகளாகக் கருதுதல்.
- 5.7 புதிய நீர் வளங்கள் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் சார்ந்த நீர்த் தட (Foot Print) மதிப்பீடுகள் கொண்ட எண்ணக்கரு, அளவிடக்கூடிய அணுகுமுறை, ஈடுசெய்யும் காடு வளர்ப்பு, ஊடுறுவும் தாவரங்களை அகற்றுதல், எதிர்மறையான தாக்கங்களைக் குறைத்தல் மற்றும் தணிப்பதற்கான ஏனைய நடவடிக்கைகளின் தேவைப்பாடு.
- 5.8 இயற்கையான ஆற்று வடிநிலம், உப வடிநிலம், ஓடையிணைப்பு (cascade), தொடர்புற்ற வடிநிலம் மற்றும் நீரியல்ரீதியாகத் தொடர்புற்ற நீர்நிலை அமைப்புக்கள் ஆகிய சகல நீர் வளங்களையும் திட்டமிடல் மற்றும் இணைந்த முகாமைத்துவ அணுகுமுறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க அடிப்படைக் கோட்பாடுகளாக ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.
- 5.9 எதிர்கால சகல நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவ அணுகுமுறைகளும், எப்போதும் சகல தரத்தையும் சேர்ந்த பயனர்கள், திட்டமிடுவோர் மற்றும் கொள்கை வகுப்பாளர்களைத் தொடர்புபடுத்திய முடிவெடுக்கும் செயன்முறை பங்கேற்பு அணுகுமுறை யொன்றின் அடிப்படையில் மாத்திரம் காணப்பட வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.

5.10 சகல நீர் வளங்கள் மற்றும் நீரேந்துப் பகுதிகள் தொடர்பான அடிப்படைத் தரவுகளைத் தயாரித்தல், சுயாதீன மற்றும் இணைந்த நீரேந்துப் பகுதிகள் சார்ந்து நீரியல் மற்றும் நீர்சக்தி மாதிரிகளை நிறுவுவது முன் தேவைப்பாடாகும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் மற்றும் அந்த மாதிரிகள் அளவீடு செய்யப்பட்டு, பொருத்தமான கால இடைவெளி களினுள் அவற்றைச் செல்லுபடியாக்குதல் மற்றும் பங்குதாரர்கள் எதிர்கொள்கின்ற நீரின் அளவு மற்றும் தர நிலைமைகள் சார்ந்த பிரச்சினைகள் தொடர்பாக தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் விஞ்ஞானபூர்வமான அடிப்படையொன்றுக்காக சகல தரப்பினரும் பொறுப்புக்கு உட்படுதல்.

5.11 ஏலவேயுள்ள நீர் மூலாதாரங்களின் பாதுகாப்பு உறுதிப் படுத்தப்படும்வரை, சம்பிரதாய அமைப்புக் களுக்குப் பதிலாக குழாய் வழி நீர் வழங்கல் முறையினை ஏற்படுத்தவது அடிப்படையான இலக்காக அமையக் கூடாது என்பதுடன், நகர்ப்புற மற்றும் சனநெரிசல் மிகுந்த பிரதேசங்களில் குடிநீரல்லாத பாவனைகளுக்குத் தேவையானவாறு சமாந்தர நீர் வழங்கல் அமைப்புக்களை அபிவிருத்தி செய்தல், முறையான அறவீட்டுப் பொறிமுறையொன்றை அறிமுகப்படுத்தல், தோட்டங்களுக்கான நீர் தேவைப்பாடுகள், வாகனங்கள் கழுவுதல் போன்ற அத்தியாவசியமற்ற பாவனைகளுக்காக அதிகளவில் செலவு செய்து சுத்திகரிக்கப்பட்ட குடிநீரைப் பயன்படுத்துவதைத் தடை செய்தல் அல்லது கட்டுப்படுத்தல் மற்றும் குடி நீரல்லாத பாவனைகளுக்காக மாற்று சமநிலையான சுத்திகரிக்கப்படாத நீர் வழங்கல் அமைப்புக்களை அபிவிருத்தி செய்தல் மற்றும் சூழல் வழிகாட்டல்களுக்கு ஏற்ப மேற்கொள்வதை பொதுவானதொரு இணக்கப்பாடாக சகல தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.

6 கொள்கைப் பிரகடனங்கள்

பின்வரும் பரந்த துறைகளிலான கொள்கைப் பிரகடனங்களை சகல தரப்பினரும் இனங்காண வேண்டும் என்பதுடன், மாற்றமடையும் சமூக, தொழில்நுட்ப, பொருளாதார மற்றும் சூழல் நிலைமைகளுக்குப் பொருந்தும் வகையில் அவ்வப்போது கொள்கைகளை மீளாய்வு

செய்வது, மேம்படுத்துவதை சகல தரப்பினரும் மேற்கொள்வது அவசியமாகும்.

- i. அரசு மற்றும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்புக்கள், கடமைப்பொறுப்பு
- ii. பயனாளிகளின் பொறுப்புக்கள், கடமைப்பொறுப்பு
- iii. நீர் உரிமைகள் மற்றும் பொறுப்புக்கள்
- iv. சிறந்த முறையில் நீர் வளங்களைத் திட்டமிடல், அபிவிருத்தி செய்தல், பேணிப் பாதுகாத்தல் மற்றும் முகாமைத்துவம் செய்தல்.
- v. தேவைப்பாடுகள் மற்றும் முன்னுரிமைகளுக்கு ஏற்ப நீரை ஒதுக்குதல்
- vi. நீர் வளங்கள் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளைப் பேணிப் பாதுகாத்தல், பராமரித்தல் மற்றும் முகாமைத்துவம் செய்வதற்கான செலவினத்தை தரப்பினரிடையே பயன்படுத்தல் அல்லது இணங்க முடியுமான முறைமைகள் ஊடாகப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல்.
- vii. தரவு மற்றும் தகவல் முகாமைத்துவம், தரவுகளைத் தரப்பினரிடையே பகிர்ந்துகொள்ளுதல்
- viii. ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்திப் பணிகள்
- ix. பயிற்சி மற்றும் தனிநபர் கொள்திறன் விருத்தி

6.1 அரசு மற்றும் அரசாங்கத்தின் கடமைகள் மற்றும் கடமைப்பொறுப்பு

1. பொதுவாக இந்நாட்டின் நீர் வளம் என்பது மக்கள் சார்பில் அரசாங்கத்தினால் பேணிப் பாதுகாத்து, முகாமைத்துவம் செய்யப்படுகின்ற இலங்கை அரசின் சொத்தாகக் காணப்படுவதுடன், நீர் மூலாதாரங்கள் பொதுச் சொத்தாக இருப்பினும், பிரதேச, மாகாண மற்றும் தேசிய மட்டத்திலான நிறுவன அமைப்பொன்று ஊடாக மக்கள் மீது காப்புப்பொறுப்பினைக் கொண்டவர்களாக முகாமைத்துவம் செய்தல்.

2. காலத்திற்குக் காலம் அதிகாரத்திற்கு வருகின்ற அரசாங்கங்கள், அரசு சார்பில் நீர் வளங்கள் மற்றும் நீரேந்துப் பகுதிகளைப் பேணிப் பாதுகாத்து, முகாமைத்துவம் செய்யும் காப்புப் பொறுப்பாளர் மற்றும் வசதியளிப்பவர் என்பதை சகல தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.
3. அரசின் கடமைப்பொறுப்பு வெறுமனே தற்காலத்தில் மனிதர்களின் நலனோம்புகை மற்றும் சூழல் அமைப்புக்களின் நலனுடன் மாத்திரம் வரையறுக்கப்படுவதில்லை என்பதுடன், எதிர்கால மானிட, உயிர்கள் மற்றும் சூழல் தேவைப்பாடுகளையும் முன்னிறுத்திச் செயற்படுதல்.
4. நிலத்தடி நீரைப் பேணிக் காப்பது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும் என்பதுடன், நாட்டின் சகல இயற்கை வளங்களினதும் பொறுப்பாளர் என்ற வகையில் நீர் வளத்தினையும் சிறப்பாகப் பேணிப் பாதுகாத்தல் மற்றும் பயன்படுத்துவது தொடர்பாகத் திட்டமிடுதல், செயற்படுத்தல், ஒழுங்குபடுத்தல் பொறுப்பினைக் கொண்டிருத்தல்.
5. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நோக்கங்கள் சிறப்பாக நிறைவேற்றப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக. இணைந்த நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவ அணுகுமுறையொன்றைத் தயாரிப்பதற்காக கொள்கைகள், சட்டரீதியான மற்றும் நிறுவன ரீதியான சட்டகங்களைத் துரிதமாக நிறுவுதல் மற்றும் செயற்படுத்தல்.
6. முடியுமான சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் விஞ்ஞானபூர்வமான அணுகுமுறையொன்று ஊடாக குறைவடைந்து செல்கின்ற நீர் வளத்தினை உத்தம மட்டத்தில் பயன்படுத்துவதற்காக பல்வேறு துறைகள் ஊடாக நீர் வளங்கள் அபிவிருத்தி மற்றும் நீர் வளங்கள் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளின் நிலைபேறான தன்மைக்கான ஒழுங்கு முறைகளை உரிய முறையில் வலுப்பெறச் செய்தல்.
7. பாதுகாப்பு, அபிவிருத்தி, முகாமைத்துவம் மற்றும் ஆராய்ச்சி களுக்கான தரவுகள், அத்தியாவசியமான புதிய தரவுகளைக் கொண்ட பொதுவான தகவல் களஞ்சியமொன்றைப் பேணிச் சென்று மற்றும் நிறுவனங்களுடன் அவற்றைத் தடையின்றி பகிர்ந்து கொள்ளுதல்.

8. சகல தரப்பினரையும் தொடர்புபடுத்தி உள்நாட்டு, பிரதேச, ஆற்று வடிநிலங்கள், மாகாண மற்றும் தேசிய மட்டத்தில் நீர் ஒத்துழைப்பு உறுதிப்படுத்தப்படும் வகையில் வசதிகளை வழங்குவதற்காக பல்வேறு பாவனையாளர் தரப்பினருக்கு வசதிகளை வழங்குதல், நீர் வளத் திட்டங்கள் மற்றும் முகாமைத்துவம், ஆறுகள் வகைப்படுத்தலின் கீழ் பெயரிடப்பட்ட இணைந்த ஒருங்கிணைப்புக் குழுவொன்று ஊடாக ஏற்புடைய ஆறுகளைப் பாதுகாக்கும் மற்றும் முகாமைத்துவம் செய்யும் பொறுப்பு.
9. எப்போதும் வீட்டுத் தேவைகள், சுகாதாரப் பாதுகாப்பு, கமத்தொழில், நீர்ப்பாசனம், சூழல் மற்றும் சமூகத் தேவைப்பாடுகளுக்கான போதிய நீர் வழங்கலை உறுதிப்படுத்தல்.
10. நீரை வினைத்திறன் மிக்கவாறு முகாமைத்துவம் செய்வதற்கான புதிய நீர்ப்பாசனங்கள், கமத்தொழில் தொழில்நுட்ப அணுகுமுறைகளில் சகல தரப்பினரையும் ஈடுபடுத்தி (தெளிப்பு, சொட்டுநீர் மற்றும் பசுமை இல்லங்கள் போன்ற நுண் நீர்ப்பாசனங்கள், செங்குத்தான விவசாயம் போன்ற) நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களின் வினைத்திறன், பயனுறுதியை மேம்படுத்தல்.
11. செயற்படுத்தும் பங்குதாரர்கள் மற்றும் பயனர் குழுக் களுக்கு காணப்படும் ஆற்றல்களுக்கு ஏற்ப பொருத்தமான நீர் முகாமைத்துவப் பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்தல்.
12. கொள்திறனைக் கட்டியெழுப்புதல், சட்டரீதியான ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களுக் கிடையிலான தொடர்புகள் மேம்படுத்தப்படும் வகையில் வசதிகளை வழங்குவதன் மூலம் மிகவும் சிறந்த நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவ நிறுவனச் சட்டகமொன்றைத் தயாரித்தல் மற்றும் செயற்படுத்தல்.
13. சம்பிரதாய உள்நாட்டு இணைந்த நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவப் பாவனைகள், சர்வதேச ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட மிகவும் சிறந்த நீர் முகாமைத்துவ அணுகுமுறைகள் தொடர்பான மிகவும் சிறந்த பாவனைகள் மற்றும் அறிவினை அறிமுகப்படுத்தல்.

14. நீர் மற்றும் நீரேந்துப் பகுதிகளை மாசடையச் செய்வோர் மற்றும் சட்டவிரோதமாக நீரைப் பயன்படுத்துவோருக்கு சட்டத்திற்கு அமைவாக தண்டனைகளை விதித்தல் மற்றும் பாதிப்புக்களை மதிப்பீடு செய்தல் மற்றும் இழப்பீடுகளை அறவிடும் முறைமைகளை உடனடியாக அறிமுகப்படுத்தல்.
15. வணிக நோக்கத்துடன் பேரளவில் நீரைப் பயன்படுத்துவோர் மற்றும் கைத்தொழில்களுக்கு விசேட புதிய கட்டண முறைமைகளை அறிமுகப்படுத்தல்.
16. உயர் ஆற்று நீர்நிலை அமைப்புக்கள் நீரேந்துப் பகுதிகளின் இருப்பினை உறுதிப்படுத்தல் மற்றும் பராமரிப்பினை உறுதி செய்வதற்காக ஆறுகள் சார்ந்து நீர் மின்னிற்பத்தி நிலைய அமைப்புக்களைப் பேணிச் செல்கின்ற தரப்பினருக்கு சூழல் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைப் பங்களிப்பு முறைமைகளை அறிமுகப்படுத்தல்.
17. வனவளம் சார்ந்த சூழல் தொகுதிகள் மூலம் நீரேந்துப் பிரதேசங்களை பாதுகாப்பதற்காக காணப்படும் பங்களிப்புக்களைக் கருத்திற் கொண்டு வனவளம் மற்றும் அது சார்ந்த சூழல் தொகுதியினைப் பாதுகாப்பதற்காக பொறுப்பு வாய்ந்த நிறுவனத்திற்கு ஒத்துழைப்புக்களை வழங்குதல்.

6.2 பயனாளிகளின் பொறுப்புக்கள் மற்றும் கடமைப்பொறுப்பு

பயனாளிகளில் நீர் வளங்கள் அபிவிருத்திக் கருத்திட்டங்கள் மற்றும் நீர் மூலங்களாகப் பயன்படுத்தி புதுப்பிக்கத்தக்க மின்னிற்பத்தி நிலையங்கள் மற்றும் மறைமுகமான நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பல்வேறு நீர் பாவனையாளர்கள் உள்ளடங்குகின்றனர். அவர்களில் விவசாயிகள் மற்றும் குடிநீர் வழங்கலின் பயனாளிகள், நீர் மூலங்கள் மீது முதலீடு செய்துள்ள தரப்பினர் போன்ற முக்கிய குழுக்கள் உள்ளனர். அந்த தனிநபர் குழுக்கள் அனைத்தையும் முன்னேற்றத்தின், பாதுகாப்பின் பங்காளர்கள் எனக் கருத வேண்டும். தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் அந்த சகல தரப்பினரும் அல்லது தரப்பினர் சார்பான பிரதிநிதிகளைக் கட்டாயமாகப் பங்குபற்றச் செய்ய வேண்டும். அத்துடன் அவ்வாறான பயனாளிகள் தத்தமது வகிபாகத்தினை அர்ப்பணிப்புடனும், ஆர்வத்துடனும் நிறைவேற்றி, நீர்ப்பாசனக் கருத்திட்டங்களின் பயனாளி உரிமையாளர்கள் என்ற வகையில் சகல தரப்பினரதும் நலனோம்புகைக்காக அவற்றை

முகாமைத்துவம் செய்வதற்கு முனைப்புடன் பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டும்.

6.3 நீர் உரிமைகள் மற்றும் பொறுப்புக்கள்

1. சுத்தமான நீரை நுகர்வதற்கான உரிமை அடிப்படை மனித உரிமையாகக் கருதப்படுகிறது. நீருக்கான ஆற்றுப் பாவனை உரிமைகள், முன்னுரிமைகள் மற்றும் சம்பிரதாய உரிமைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுடன், அரசாங்கம் ஒரு தரப்பாக உள்ள ஒப்பந்தங்களின் கடப்பாடுகளை இரு தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
2. பொது மக்களின் நல்லிருப்புக்கு அவசியமான உத்தம நீர் முகாமைத்துவமொன்றை நிறுவுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக அரசாங்கத்தினால் பாரியளவிலான நீர்ப் பாவனைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்குப் பொருத்தமான பொறிமுறைகளை சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப பயன்படுத்த வேண்டும்.
3. வன சீவராசிகள் மற்றும் சூழல் அமைப்புக்களின் நீருக்கான தேவைப்பாடுகளை இனங்கண்டு ஏற்படைய நீர் வழங்கலை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

6.4 சிறந்த முறையில் நீர் வளங்களைத் திட்டமிடல், அபிவிருத்தி செய்தல், பேணிப் பாதுகாத்தல் மற்றும் முகாமைத்துவம் செய்தல்

1. வளங்கள் வீணாவதைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், நீர் தொடர்பான அனர்த்தங்களைத் தடுப்பதற்கும் நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவத்திற்கு முறையான மற்றும் சிக்கனத் திட்டங்கள் அத்தியாவசியமானவையாகும். எனவே அடிப்படைத் தரவு அமைப்புக்களை நிறுவுதல், தரவுக் களஞ்சியங்களைப் பேணிச் செல்லுதல், நீரின் அளவு மற்றும் தரம் தொடர்பான தீர்மானங்களை விஞ்ஞானபூர்வ அடிப்படையாக உள்ள நீரேந்து மற்றும் நீர் வளங்கள் அளவீடு செய்யப்பட்ட நீரியல் மற்றும் நீரியக்க மாதிரிகளை நிறுவுதல், முடியுமான சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் நீர் வளங்களைத் திட்டமிடல் மற்றும் முகாமைத்துவம் செய்வதற்காக "எதிர்ப்பக்க வடிநிலம்" (Trans Basin) எண்ணக்கரு உள்ளடங்கிய முறைமைகளைப் பேண வேண்டும்.

2. தேசிய மற்றும் பிரதேச அபிவிருத்திக்கான நீர் வளங்கள் திட்டமிடலில் ஏலவேயுள்ள திட்டங்களை மீளாய்வு செய்தல், புதிய தேசிய கொள்கைக்கு ஏற்ப புதிய ஒழுங்கு முறைகள் மற்றும் தரநியமங்களைத் தயாரித்தல், புதிய நீர் வளங்கள் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அங்கீகரித்தல், அழகியல், மரபுரிமை (தொல்லியல்) மற்றும் இயற்கைப் பெறுமானங்கள் பாதுகாக்கப்படும் வகையில் செயற்படுதல்.
3. பாரிய, நடுத்தர, சிறிய மற்றும் உப ஆற்று வடிநில அமைப்புத் தொகுதிகள் சார்ந்து புதிய நீர் வளங்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி முகாமைத்துவத் திட்டங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும். குறித்த திட்டங்கள் பல்தரப்பினரின் பங்கேற்புடன் மேற்கொள்ளப்படுவது கட்டாயமானது என்பதுடன், (உதாரணம் - கமத்தொழில், குடிநீர், சூழல், கைத்தொழில், வலுசக்தி உற்பத்தி, பொழுது போக்குத் தேவைப்பாடுகளைக் கருத்திற் கொண்டு அணைகளை வடிவமைத்தல்). அடிப்படையில் ஒவ்வொரு திட்டங்கள் சார்ந்தும், பின்பு ஆற்று வடிநிலம் அல்லது நீர் நிலைகளின் உள்ளேயும், பின்பு மாகாணங்களின், தேசத்தின் உள்ளேயும் நீரைப் பேணிப் பாதுகாப்பதன் மற்றும் முகாமைத்துவம் செய்வதன் சுய நிலைபேறினை உறுதிப்படுத்துவதற்கு முடிந்தளவு முயற்சிக்க வேண்டும்.
4. சகல மேற்பரப்பு நீர்நிலைகள் (ஆறுகள், ஓடைகள், நீர்நறுக்கள், கடனீரேரிகள், ஈர நிலங்கள், நீர்வீழ்ச்சிகள் மற்றும் மனிதனால் அமைக்கப்பட்ட நீர்த்தேக்கங்கள், கால்வாய் அமைப்புகள்) மற்றும் சகல நிலத்தடி நீர்நிலைகளும் அரசினால் முகாமைத்துவம் செய்யப்பட வேண்டிய பொதுச் சொத்து என்பதால், நிலத்தடி நீர்நிலைகள் பாதுகாப்பு மற்றும் முகாமைத்துவத் திட்டங்கள் முடிந்தளவு ஒரு நீர்நிலை அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவற்றின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட வேண்டும்.
5. நிலத்தடி நீர் புலனூற்றுப் பிரதேசங்களுக்கு ஏற்புடைய பொறுப்பான நிறுவனங்கள் ஊடாக நிலத்தடி நீர் பிரித்தெடுப்பானது தொடர்ச்சியாக அவதானிக்கப்பட்டு உரிய முறையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும். சிறப்பான நீர்ப் பாவனையை ஒழுங்குபடுத்தல் மற்றும் நிலைபேறான பாவனைகளை உறுதிப்படுத்து வதற்காக

முறையான பொருத்தமான நிலத்தடி நீர் முகாமைத்துவ முறைமைகளை அறிமுகப்படுத்தி, பல்வேறு நீர்நிலைகளுக்கான விசேடமான தன்மைகளை இனங்காண்பதன் ஊடாக நிலத்தடி நீர் முகாமைத்துவ மூலோபாயங்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

6. பிரித்தெடுப்பு மற்றும் மீள்நீரூட்டத்திற்கிடையே சமநிலையைப் பேணுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக மிகவும் முக்கியமான நிலத்தடி நீர்நிலைகளிலிருந்து நீரைப் பெற்றுக்கொள்ளும் செயன்முறைகளை (அதாவது, மீள்நீரூட்ட வீதத்தினைத்தாண்டிச் செல்லும் ஆபத்துடைய அல்லது கடல் நீர் கலக்கும் ஆபத்துடைய நீர்நிலைகள்) ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக புதிய சட்டங்களை இயற்ற வேண்டும் என்பதுடன், ஏலவேயுள்ள நடவடிக்கைமுறைகள் மாற்றப்பட வேண்டும்.
7. கடுமையான நீர் பிரச்சினை தீவிரமாகக் காணப்படும் பிரதேசங்களில் மழை நீர் சேகரிப்பு ஊக்குவிக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக மழை நீர் சேகரிப்பினைப் பிரபல்யப்படுத்துவதற்கென உள்ளூராட்சி மற்றும் ஏனைய முனைப்பான நிறுவனங்களுக்கு விசேட ஊக்குவிப்புக்களுடன் உதவியை வழங்க வேண்டும்.
8. நீர் வீணாவதை, மாசடைவதைத் தடுப்பதற்கு மற்றும் நீரின் தரத்திற்கு எதிர்மறையான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்ற செயல்களைத் தவிர்ப்பதற்காக ஒவ்வொரு நிறுவனமும் அல்லது தனிநபரும் பொறுப்புக் கூற வேண்டும்.
9. நீரின் தர முகாமைத்துவத்தினைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் முகாமைத்துவத்தின் முக்கியத்துவம் உறுதிப்படுத்தப்படும் வகையில் ஏதேனும் இடரீதியான அல்லது பரந்த மாசு மூலங்கள் காரணமாக நீர்நிலைகள் மாசடைவதைக் குறைப்பதற்காக மேற்கொள்ள வேண்டிய மற்றும் மேற்கொள்ள முடியுமான முறையான நிலையிறக்க எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்தி, அதற்குப் பொறுப்புக் கூற வேண்டிய தரப்பினருக்குத் தண்டனை வழங்குதல் மற்றும் இழப்பீடுகளை அறவிடுவதற்குத் தாமதிக்காமல் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

10. நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவச் செயன்முறையைப் பன்முகப்படுத்துவது நாட்டின் யாப்புக்கு ஏற்ப இடம்பெறும் என்பதுடன், பொருத்தமான முகாமைத்துவ முறைமைகள் ஊடாக நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவம் மற்றும் அபிவிருத்திக்குப் பல்தரப்பு பன்முகப் படுத்தப்பட்ட முகாமைத்துவ அமைப்புக்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
11. ஒட்டுமொத்த மாகாண எல்லை முழுவதும் வடிநிலங்கள் பரந்து காணப்படும் சந்தர்ப்பங்களில், அவற்றின் நிலைபேறான பாவனை மற்றும் சிறந்த முகாமைத்துவத்திற்காக நடவடிக்கை மேற்கொள்வது குறித்த மாகாண சபை மற்றும் மத்திய அரசு நிறுவனங்களின் இணைந்த பொறுப்பாகக் காணப்பட வேண்டும்.
12. நாட்டின் சகல மாகாணங்களுக்கும் கிடையிலான நீர் மூலங்கள் சார்ந்த நீர் பிரித்தெடுப்பு மற்றும் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஏற்பாடுகளின் செயல் திறனையும் அவ்வப் போது மதிப்பிடுவதற்கு, ஒழுங்கு படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதுடன், ஒவ்வொரு மாகாணத்தின் தேவைப்பாடுகளைப் பாதுகாப்பதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
13. தேசிய நீர் வளங்கள் பேரவையின் விதந்துரையின் அடிப்படையில் அரசாங்கத்தினால் அவ்வப்போது நீர் முகாமைத்துவ அதிகாரப் பிரதேசங்கள் மற்றும் மூலோபாயங்கள் வர்த்தமானி ஊடாக வெளியிடப்பட வேண்டும்.
14. நீரை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதை மற்றும் வீணாவதைக் குறைத்து சிறந்த நீர் முகாமைத்துவத்திற்காக சகல தரப்பினரும் ஒன்றிணைந்து முறையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதுடன், தேசிய நீர் வளங்கள் பேரவையின் வழிகாட்டல்களின் அடிப்படையில் தேசிய நீர் வளங்கள் செயலகம் ஊடாக அந்த அலுவல்களை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும்.
15. நாட்டினுள் முறையான காணிப் பயன்பாட்டுத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதை ஊக்குவித்து நீர் பாவனையாளர்களின் முனைப்பான பங்கேற்புடன் பரந்த மண் பாதுகாப்பு,

நீரேந்துப் பிரதேசங்களைப் பாதுகாத்தல், வனப் பாதுகாப்பு மற்றும் காட்டுப்பரப்பினை அதிகரிப்பதன் மூலம் நீர்நிலைகள் முகாமைத்துவத்தினை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

16. காடு மீள்வளர்ப்பு மற்றும் காட்டுப்பரப்பினை நீடித்தலுக்கான பல்வேறு மூலோபாயங்கள் ஊடாக நீர் வளங்கள் மற்றும் நீரேந்துப் பிரதேசங்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் அபிவிருத்திக் கருத்திட்டங்களைச் செயற்படுத்தி நீர் அனர்த்த ஆபத்தினைக் குறைப்பதற்கு, வெள்ளப்பெருக்கு முகாமைத்துவத்திற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.
17. பிரதான அணைகள் மற்றும் நீர் வளங்கள் அபிவிருத்தி உட்கட்டமைப்பு வசதிகளின் தொடர்ச்சியான பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்துவதற்காக சகல வகையான முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

6.5 தேவைப்பாடுகள் மற்றும் முன்னுரிமைகளுக்கு ஏற்ப நீரை ஒதுக்குதல்

1. பல்வேறு பாவனையாளர் தரப்புக்களிடையே நீரை நியாயமாக விநியோகிப்பதை ஒவ்வொரு ஆற்று வடிநிலங்களின் தொகுதி சார்ந்து வசிக்கின்ற மக்கள், ஆற்று வடிநிலம் அல்லது நீர்நிலைக்குத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள நீர் வளங்கள் அபிவிருத்தி, பாதுகாப்பு மற்றும் முகாமைத்துவத் திட்டங்களுக்கு ஏற்ப மேற்கொள்ள வேண்டும். வரையறுக்கப்பட்ட நீர் வளங்களுக்கு அதிகமாக காணப்படும் கேள்வியைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக வீட்டு வழங்கல் மற்றும் வாழ்வாதாரத் தேவைப்பாடுகளுக்கான (கமத்தொழில்) முக்கிய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிய பின்பு எஞ்சியுள்ள நீரை ஏற்புடைய அதிகாரப் பிரதேசம், ஆற்று வடிநிலம், நீர்நிலைக்கு உரிய எல்லையினுள், மாகாணம் மற்றும் ஒட்டுமொத்த நாடு என்ற வகையில் முறையான பாவனையின் பொருட்டு வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இது ஏல்வேயுள்ள வளங்களின் அளவை அடிப்படையாகக் கொண்ட முறையாக இருக்க வேண்டும் என்பதுடன், சகல தரப்பினருக்கும் அதன் மூலம் முடியுமான வசதிகள் வழங்கப்படுவதுடன், நிலைபேறான மற்றும் நியாயமான நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவமொன்றைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

2. ஆற்று வடிநிலத்தின் அல்லது நிலத்தடி நீர் அபிவிருத்தி மற்றும் முகாமைத்துவத் திட்டங்களுக்கு ஏற்ப பல்வேறு பாவனைகளுக்காக நீரை ஒதுக்குவதற்கு மிகவும் உத்தம மற்றும் நிலைபேறான நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவ நடவடிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.
3. நீர் பற்றாக்குறையாகக் காணப்படும் காலங்களில் வரையறுத்த வழங்கல் காணப்படும் சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் குடிப்பதற்கு மற்றும் சுத்திகரிப்பினைப் போன்று வனசீவராசிகள் உட்பட சூழல் தேவைப்பாடுகளுக்காக பரஸ்பர முன்னுரிமை வழங்கப்படும் அடிப்படையில் வினைத்திறன் மற்றும் பயன்மிக்க முறைகள் ஊடாக நீர்த் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. தேசிய நீர் கொள்கையினை அமுல்படுத்துவதற்காகத் தாபிக்கப்பட்டுள்ள தேசிய மட்டத்திலான நிறுவன பொறிமுறைக் கட்டமைப்பான தேசிய நீர் வள செயலாளர் அலுவலகத்தின் மூலம் இவ்வாறான செயற்பாடுகளுக்காக தேவையான வழிகாட்டல் ஆலோசனைகள் கிடைக்கப்பெற வேண்டும்.

6.6 நீர் வளங்கள் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளைப் பேணிப் பாதுகாத்தல், பராமரித்தல் மற்றும் முகாமைத்துவம் செய்வதற்கான செலவினத்தை தரப்பினரிடையே பயன்படுத்தல் அல்லது இணங்க முடியுமான முறைமைகள் ஊடாகப் பகிர்ந்துகொள்ளுதல்

அரசாங்கங்களினால் பாரிய செலவினத்தைச் செய்து அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட உட்கட்டமைப்பு வசதிகளின் பாதுகாப்பு, முகாமைத்துவம், வழிநடாத்தல் மற்றும் பராமரிப்புச் செலவினங்கள் அரசாங்கத்தினாலேயே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதுடன், வணிகரீதியாக நீரை அதிகம் பயன்படுத்துவோர் மாத்திரம் அந்தப் பொறுப்புக்களை விகிதாசாரரீதியில் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும். (உதா - வணிக விவசாயம், நகர்ப்புற நீர் வழங்கல், வணிக நன்னீர் மீன்பிடிக்கைத் தொழில், நீர் மின்சார உற்பத்தி, நீரை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில்கள், பொழுதுபோக்கு மற்றும் சுற்றுலாக் கைத்தொழில்களுக்கான நீர்ப் பாவனை போன்றன). இதில் அறவிடப்பட வேண்டிய செலவினத்தை ஈடு செய்யும் மற்றும் பகிர்ந்துகொள்ளும் முறைமைகள் நீர் வளங்கள் செயலகத்தினால் அவ்வப்போது தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

6.7 தரவு மற்றும் தகவல் முகாமைத்துவம், தரவுகளைத் தரப்பினரிடையே பகிர்ந்துகொள்ளுதல்

1. ஏற்புடைய பொறுப்புக்களைக் கொண்டுள்ள நியதிச்சட்ட நிறுவனங்களுக்கு இற்றைப்படுத்தப்பட்ட நவீன முறைமைகள் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தினை இயைபடையச் செய்து மேற்பரப்பு மற்றும் நிலத்தடி நீர் மூலங்கள் தொடர்பான தரவுகளைச் சேகரித்தல், பாதுகாத்தல், தயாரித்தல், தகவல்களைப் பரிமாறுதல் வழங்குதல் மற்றும் நீரின் இருப்பு தொடர்பான எதிர்கால எதிர்வுகூறல்களைச் செய்வதற்காக ஒவ்வொரு நிறுவனங்களுக்கும் காணப்படும் ஆற்றல்களை உறுதிப்படுத்துவது, மேம்படுத்துவது, நவீனமயப்படுத்துவது அத்தியாவசியமாகும்.
2. ஒவ்வொரு நியதிச்சட்ட நிறுவன அமைப்பிடமும் உள்ள நீர் வளங்கள் திட்டமிடல், அபிவிருத்தி, பாதுகாப்பு மற்றும் நீர் வளங்கள் முகாமைத்து நடவடிக்கைகளுக்கு அவசியமான தரவுகள் மற்றும் தகவல்களை ஏனைய தரப்பு நியதிச்சட்ட நிறுவனங்களிடையே, பாவனையாளர்கள் மற்றும் ஆய்வாளர்களிடையே தடையின்றி நிதமும் பரிமாறிக்கொள்ள வேண்டும்.
3. நீர் வளங்கள் பாதுகாப்பு, அபிவிருத்தி மற்றும் முகாமைத்துவம் சம்பந்தமாக மேற்கொள்ள வேண்டிய மிகவும் முக்கியமான தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதற்காக நம்பிக்கையான, இற்றைப்படுத்தப்பட்ட தகவல்கள் மற்றும் தரவுகள் அத்தியாவசியமானவை என்பதால், நீர் வளங்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட சகல தரவுகள் மற்றும் தகவல்கள் மேம்படுத்தப்பட்ட இணைந்த தரவு அமைப்பொன்றை நிறுவி சகல தரப்பினரும் அணுக முடியுமான வகையில் துரிதமாகத் தயாரிக்க வேண்டும்.

6.8 ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்திப் பணிகள்

1. நீர் வளங்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் முகாமைத்துவத்தின் புதிய திருப்பங்களை ஆய்வு செய்வதற்காக நீர்த் துறையுடன் தொடர்புடைய உயர் மட்டத்திலான ஆராய்ச்சிகளைப் பொருத்தமான முறையில் பயன்படுத்துதல், நீர்நிலை எல்லைகளை நிறுவுதல், ஆறுகளின் செல்வழி மாற்றமடைதல், நீரேந்துப் பகுதிகளின் அறிகுறிகள் மற்றும் காலநிலை

மாற்றங்களின் தாக்கத்தினை நிர்ணயித்தல் போன்றவற்றுக்காக ஆய்வுகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகளை நிதமும் நடாத்திச் செல்ல வேண்டும்.

2. நீர் மூலங்களிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள நீரின் அளவு, நீருக்கான கேள்வி எதிர்வுகூறல், நீரின் தரத்தினை மதிப்பீடு செய்தல், நீர் நுகர்வு வினைத்திறன், நீர் பாதுகாப்பு மற்றும் பொருளாதார ஆற்றல்கள், நிலத்தடி நீர் எல்லைகள், அவற்றின் நீர்நிலை அடுக்குப் படுகையியல், களஞ்சியப்படுத்தல் மற்றும் வேறு இடமொன்றுக்கு எடுத்துச் செல்லுதல் மற்றும் பாதுகாப்பான நீரின் அளவு ஆகியவற்றை மதிப்பீடு செய்வதற்காக செய்ய வேண்டிய தொடர்ச்சியான ஆராய்ச்சிகள் உட்பட ஏனைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
3. நிலைபேறான நீர் வளங்கள் அபிவிருத்தி, பாதுகாப்பு மற்றும் முகாமைத்துவத்தினை உறுதிப்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் ஆராய்ச்சிகளின் பெறுபேறுகள் கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சி வெளியீடுகள் அபிவிருத்திப் பங்காளர்கள், பயனர்கள் மற்றும் ஆய்வாளர்களிடையே பகிர்ந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்.
4. மேற்பரப்பு மற்றும் நிலத்தடி நீருக்கிடையிலான இடைத்தொடர்பு, ஆரம்ப நீர்ப் பாய்ச்சலின் மாற்றங்கள், காலநிலை மாற்றம் போன்றன தொடர்பான அளவு மற்றும் தரம் சம்பந்தப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் ஆய்வுகள், நீர்த்தேக்க முகாமைத்துவ முறைமைகள் தொடர்பான ஆராய்ச்சி, பயிற்சிகள் மற்றும் அனர்த்த மதிப்பீடு போன்றன சார்ந்த ஆராய்ச்சிகளை முடிந்தளவு ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

6.9 பயிற்சி மற்றும் தனிநபர் கொள்திறன் விருத்தி

1. சிறப்பான நீர் முகாமைத்துவத்திற்காக சகல தரப்பு நிறுவனங்கள் மற்றும் பயனர் குழுக்கள் சார்ந்து பயிற்சி வாய்ப்புக்களை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் தமது வகைகூறலை வினைத்திறன்மிக்க முறையில், பயனுறுதிமிக்கதாக நிறைவேற்றுவதற்காக தனிநபர்கள், குழுக்கள் உட்பட சகல தரப்பினரதும் கொள்திறனை விருத்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

2. ஒவ்வொரு தரப்பு நியதிச்சட்ட நிறுவன அமைப்புக்களுக்கும் தமது பொறுப்புக்களை சிறப்பாக நிறைவேற்ற முடியுமான வகையில் தனிநபர்கள் மற்றும் குழுக்களாகப் பயிற்சி மற்றும் கொள்திறன் விருத்தி வாய்ப்புக்களை வழங்குவதை முடிந்தளவு ஆர்வமுட்பட வேண்டும்.
3. சகல தரப்பினருக்கும் ஏற்புடைய பொதுவான விடயங்கள் தொடர்பாகவும் காலத்திற்குக் காலம் பயிற்சி மொடியல்களை மேம்படுத்தி, தொடர்ச்சியாக இற்றைப்படுத்த வேண்டும்.

7 செயற்படுத்துகை மூலோபாயங்கள்

தேசிய நீர்க் கொள்கையினை அமுல்படுத்தும்போது பின்பற்றப்பட வேண்டிய மூலோபாயங்கள் பின்வரும் அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளதுடன், தேசிய மூலோபாயங்கள் மற்றும் சர்வதேசரீதியில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சிறந்த முகாமைத்துவ அணுகுமுறைகளை மீளாய்வு செய்து தேசிய நீர் வளங்கள் பேரவையின் வழிகாட்டலின் கீழ் சகல தரப்பினரினதும் இணக்கப்பாட்டினையும் பெற்றுக்கொண்டு அமுல்படுத்துவது தேசிய நீர் வளங்கள் செயலகத்தின் பொறுப்பாகும்.

	கொள்கை	பரிந்துரைக்கப்பட்ட மூலோபாயங்கள்
1.	வீட்டுத் தேவைப் பாடுகள், தேசிய உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் வனசீவராசிகள் உள்ளிட்ட சூழல் தேவைப் பாடுகளுக்கான நீரை வழங்கு வதை முன்னுரிமைத் தேவைப் பாடாக உறுதிப்படுத்தி பொது நலனோம்புகைக்கு வசதிகளை வழங்குதல்.	<ul style="list-style-type: none"> • தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மற்றும் துறைசார் நீர் தேவைப்பாடு, முன்னுரிமைகளை இனங்கண்டு அதற்கேற்ப நீரை ஒதுக்குதல், ஒவ்வொரு துறையினதும் நீர் தேவைப்பாட்டினை மதிப்பீடு செய்தல். • வடிநிலங்கள் ரீதியாகவும், நீர்நிலைகள் ரீதியாகவும் நீரின் இருப்பினை மதிப்பீடு செய்தல் • நியாயமான, முன்னுரிமை அடிப்படையிலான நீர் ஒதுக்கீட்டிற்காக முறையான நியமங்களை நிறுவுதல், வழிநடாத்தல் மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தல்

	கொள்கை	பரிந்துரைக்கப்பட்ட மூலோபாயங்கள்
2.	நீர் வளம் மற்றும் நீரேந்துப் பகுதியின் பாதுகாப்பு மற்றும் பெறுமதியை நிர்ணயித்தல்.	<ul style="list-style-type: none"> • பல்வேறு மூலாதாரங்கள் மற்றும் பாவனைகளுக்காக நீர் நிலைமைத் தரநியமங்களை நிறுவுதல் • நீரின் தர ரீதியான மாற்றங்களைக் கண்காணித்தல் • சமூகத்தின் மத்தியில் நீர் வளங்களின் பெறுமதி தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல். • நீருடைய தர நிலை பேறினைத் தொடர்ச்சியாகப் பேணிச் செல்வதைக் கண்காணிப்பதற்காக சிவில் சமூகத்தின் தலையீட்டை ஊக்குவித்தல். • பாதுகாப்புச் சட்டங்களை மீறும் தரப்பினரைத் துரிதமாக சட்டத்தின் முன்நிறுத்தி தண்டனை வழங்குதல். • பிரதான ஆறுகள் சார்ந்து நீரின் தரத்தின் அடிப்படையில் தரநியமங்களை நிறுவுவதற்கான மற்றும் ஏற்புடைய ஆறுகளின் நீரின் தரத்தினை மேம்படுத்த துவதன் அடிப்படையில் தரநியம எல்லைகளை ஒழுங்கு படுத்துவதற்கான பொறிமுறைகளை அறிமுகப்படுத்தல்.
3.	நீர் பாவனையாளர்களுக்கு முறையான வழிகாட்டல் மற்றும் ஏலவேயுள்ள சட்டங்களைப் பலப்படுத்தல், பொருத்தமான புதிய நிறுவன ரீதியான பொறிமுறைகளை முன்மொழிதல் மற்றும் செயற்படுத்துவதற்கான மூலோபாயங்களை இனங்காணுதல்	<ul style="list-style-type: none"> • நீருடன் தொடர்புடையதாக காணப்படும் சட்டங்களைப் பட்டியலிடல் மற்றும் குறைபாடுகளை இனங்காணுதல் • தற்கால மற்றும் எதிர்காலத் தேவைப்பாடுகளை இனங்காணுதல் மற்றும் அதற்கேற்ப சட்டத் திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தல்.

	கொள்கை	பரிந்துரைக்கப்பட்ட மூலோபாயங்கள்
		<ul style="list-style-type: none"> • செயற்படுத்துகைப் பொறி முறைகள் தொடர்பாக மேற்கொள்ள வேண்டிய மாற்றங்களை இனங்காணுதல்.
4.	<p>போட்டிமிக்க நீர் பாவனையாளர்களிடையே ஒத்துழைப்பு ஊக்குவிக்கப்படும் வகையில் நீரை ஒதுக்கும் நெகிழ்வான அளவுருக் களை அறிமுகப்படுத்தல்.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • பங்கேற்புடன் தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதை ஊக்குவித்தல். • நீர் பாதுகாப்பு நுட்பங்களை அறிமுகப்படுத்தல். • நெருக்கடியான சந்தர்ப்பங்களில் நீர் வளத்தினைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் முறைமைகளை மீண்டும் மீளாய்வு செய்து மாற்றியமைத்தல். • இழப்பீட்டு முறைமைகள் அமைப்பொன்றை நிறுவுதல்.
5.	<p>கடந்த கால, சமகால மற்றும் புதிய பாவனையாளர்களின் உரிமைகளை அன்னியோன்யமாகவும், நட்புறவுடனும் இனங்காணுதல்</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ஆற்று நீரின், கரைநிலம்சார் சம்பிரதாய உரிமைகளை இனங்காணுதல். தற்போதைய கேள்வியினை முறையாக ஆய்வு செய்து புதிய நீர்ப் பாவனையாளர்களின் கேள்வியை மதிப்பீடு செய்தல். • நீர் வளங்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் முகாமைத்துவத்தில் நிறுவப்பட வேண்டிய நிறுவனரீதியான பொறி முறைகளை இனங்காணுதல் • நீர் அளவினை புதிய பாவனைகளுக்காக ஒதுக்கும் ஆற்றலை மதிப்பீடு செய்தல், தற்காலத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற நீர் கனவளவுகளை இனங்காணுதல்.

	கொள்கை	பரிந்துரைக்கப்பட்ட மூலோபாயங்கள்
6.	பல்வேறு நீர் பாவனையாளர் களுக்கு அவசியமான நீரின் தரத்தைப் பேணிச் செல்வதற்கான தரநியமங்கள் பின்பற்றப்படுவதை ஊக்குவித்தல்	<ul style="list-style-type: none"> • வித்தியாசமான பாவனைகளுக்காக நீரின் தரநியமங்களை நிறுவுதல் • நீரின் தரநியமச் சுட்டியைப் பயன்படுத்தி ஆறுகள் மற்றும் வெளி நீர்நிலைகளில் நீரின் தரத்தினை ஒழுங்குபடுத்தல். • பிரதான ஆறுகளின் தற்போதைய நீர் கனவளவுகளின் தரத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட தரநியமங்களை நிறுவி ஏற்புடைய ஆறுகளின் நீரின் தரத்தினை மேம்படுத்துவதன் அடிப்படையில் தரநியம எல்லைகளை மாற்று வதற்கான பொறி முறைகளை அறிமுகப்படுத்தல். • கழிவுநீர் வெளியேற்றத்தின் அளவுருக்களைக் ஒழுங்குபடுத்தல்.
7.	ஆற்று வடிநிலத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் நிலைபேறான முறையில் புவியின் மேற்பரப்பில் அமைந்துள்ள நீர் மூலங்கள் மற்றும் நீரேந்துப் பகுதிகளைப் பாதுகாத்தல்.	<ul style="list-style-type: none"> • சமகால மற்றும் எதிர்காலத் தேவைப் பாடுகளுக்காக ஆற்று வடிநிலத் திட்டங்களை சிறப்பாகத் தயாரித்தல் • நீரேந்துப் பிரதேசங்களைப் பாதுகாத்தல், அருகிலுள்ள காடுகளைப் பாதுகாத்தல். • கழிவுநீர் வெளியேற்றத்தைக் கண்காணித்தல், ஒழுங்குபடுத்தல்
8.	முறையான காணி உபயோகத்திட்டங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் நீர்நிலை களைப் பாதுகாத்தல்.	<ul style="list-style-type: none"> • சமூகம் மற்றும் அபிவிருத்திப் பங்காளர்களின் பங்கேற்புடன் வட்டார மட்டத்தில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைத் தயாரித்தல்

	கொள்கை	பரிந்துரைக்கப்பட்ட முலோபாயங்கள்
		<ul style="list-style-type: none"> • அபிவிருத்தித் திட்டங்களைத் தயாரிக்கும்போது நீரேந்துப் பிரதேசங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான செயற்பாடுகளை சிறப்பாக இனங்காணுதல் மற்றும் செயற்படுத்தல் • பயனாளிகளுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படாத முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட சிறந்த காணி உபயோகக் கொள்கைகளுக்கு அமைவாக நீர் வளங்கள் அபிவிருத்தி, பாதுகாப்பு மற்றும் முகாமைத்துவத்தினை ஒழுங்குபடுத்தல்
9.	நீர் வளங்களின் நிலை பேறான தன்மையை உறுதிப்படுத்தி மேல் வடிநிலங்கள், ஈரநிலங்கள், நீர்நிலை அமைப்புக்களைப் பாதுகாத்தல்	<ul style="list-style-type: none"> • வடிநில முகாமைத்துவக் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப மேற்பகுதியில் அமைந்துள்ள வடிநிலங்களை சிறப்பாக முகாமைத்துவம் செய்வதற்கான வழிகாட்டல்களைத் தயாரித்தல்
10.	உத்தம பயனுக்காக மேற்பரப்பு மற்றும் நிலத்தடி நீரின் கூட்டுச் சார்பினை இனங்கண்டு இணைந்த நீர் மூலங்களாகப் பயன்படுத்தல்.	<ul style="list-style-type: none"> • நீர்நிலை வடிநிலத் திட்டங்களைத் தயாரித்தல். மீள்நீரூட்டல் வலயங்களை இனங்காணுதல். • தொடர்ச்சியான ஒழுங்குபடுத்தல். அடிநிலைத் தரவுகளை மேம்படுத்தல். • இனங்காணப் பட்ட நீர்நிலைகளின் அடிப்படையில், அதிக உறிஞ்சலைத் தடுத்து நிலைபேறான முறையில் நிலத்தடி நீர் வளங்கள் பாவனை மற்றும் முகாமைத்துவத்தினை ஊக்குவித்தல்.

	கொள்கை	பரிந்துரைக்கப்பட்ட மூலோபாயங்கள்
11.	நீர் வளம் மீதான காலநிலை மாற்றங்களின் தாக்கத்தினை இனங்கண்டு அதன் தாக்கங்களை முடிந்தளவு குறைப்பதற்காக முறையான திட்டமிடல் மற்றும் காலத் துக்குப் பொருத் தமான முகாமைத்துவ மூலோபாயங்களை அறிமுகப்படுத்தி மீளாய்வு செய்தல்.	<ul style="list-style-type: none"> • நடைமுறைரீதியான சூழல் நிலைமைகள் தொடர்பான ஆய்வுகளை நடாத்துதல் மற்றும் காலநிலை மாற்றம் காரணமாக நீர் துறைக்கு ஏற்படும் அபாயத்தினை இனங்காணுதல். • குறுங்கால, மத்திய கால மற்றும் நீண்ட கால செயல்திட்டங்கள் அல்லது கருத்திட்டங்களுடன் சேர்க்க முடியுமான தாக்கங்களைக் குறைக்கும் நடவடிக்கைகளை இனங்காணுதல் மற்றும் செயற்படுத்தல்.
12.	நீர் வளங்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி முகாமைத்து வத்துடன் தேசிய, மாகாண மற்றும் உள்ளூர் நோக்கங்கள் முடிந்தளவு ஒத்திசைந் துள்ளவாறு பேணிச் செல்வதை உறுதிப்படுத்தல்.	<ul style="list-style-type: none"> • வெள்ளப்பெருக்கு மற்றும் வறட்சி நிலைமைகளின் மத்தியில் நீரை முகாமைத்துவம் செய்வதற்காக ஆற்று வடிநிலங்கள் அல்லது வடிநிலங்களிடையே நீரைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் முறைமைகளை ஊக்கு வித்தல்.
13.	நீர் வீண்விரயமாதல் மற்றும் விளைத்திறனற்ற பாவனையைத் தடுப்பதற்காக நீரின் பொருளாதார ரீதியான பெறுமதியை சுட்டிக் காட்டுதல்.	<ul style="list-style-type: none"> • மூலதனம், பராமரிப்பு மற்றும் வழிநடாத்தல் செலவினங்களைக் கருத்திற்கொண்டு நீர் வளங்கள் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளின் பெறுமதியை சுட்டிக் காட்டுதல் • வணிக வடிவிலான பாவனையாளர் தரப்பிடமிருந்து நீரின் பெறுமதியை மதிப்பீடு செய்தல் மற்றும் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகள் மீது அரசாங்கத் தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மூலதன முதலீடுகள், வழிநடாத்தல், பராமரிப்பு மற்றும் சீர்திருத்தச் செலவினங்கள் தொடர்பாக பாவனையாளர்கள், பயனாளிகள் உட்பட பொதுமக்களுக்கு விழிப்புணர்வு வழங்குதல்.

	கொள்கை	பரிந்துரைக்கப்பட்ட மூலோபாயங்கள்
14.	புதிய அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளைத் திட்டமிடும் போது நீர் முகாமைத்துவ விடயம் தொடர்பான விவசாய சம்பிரதாயங்கள் மற்றும் மரபுகளை உரியவாறு இனங்காணுதல்.	<ul style="list-style-type: none"> • அபிவிருத்தி மற்றும் முகாமைத்துவச் செயற்பாடுகளுக்காக முடிந்தளவு உள்நாட்டு மட்டத்திலான தரப்பினரின் பங்கேற்பினைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் மற்றும் சிறந்த ஒழுங்குகளை ஊக்குவிக்கும் போது சம்பிரதாயங்கள் மற்றும் மரபுகளை உள்ளடக்குதல். • உள்நாட்டு சம்பிரதாயத் தொழில்நுட்பம் கலந்த சிறப்பான நீர் முகாமைத்துவ முறைமைகளை ஊக்குவிப்பதற்கு முடிந்தளவு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.
15.	மூலோபாயத் திட்டமிடலில் இலங்கை அரசாங்கத்தினால் தற்போது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள சர்வதேசக் கொள்கைகள், அபிவிருத்தி இலக்குகள் மற்றும் முகாமைத்துவக் கோட்பாடுகளை முடிந்தளவு பின்பற்றுதல்.	<ul style="list-style-type: none"> • சர்வதேச கொள்கைகள் மற்றும் சிறந்த ஒழுங்குமுறைகள் தொடர்பான தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக சர்வதேச தொழில்சார் அமைப்புக்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள், ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் உதவிகளை வழங்குகின்ற சர்வதேச முகவர் நிறுவனங்களுடன் எப்போதும் இடைத்தொடர் புகளைப் பேணுதல். • நாட்டின் நீர் பாவனையாளர்கள் மற்றும் நீர் முகாமையாளர்களுக்கு பயன்கள் கிடைக்கும் வகையில் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்களை அல்லது இணக்கப் பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு ஏற்புடைய அமைப்புக்களை ஊக்குவித்தல்.

	கொள்கை	பரிந்துரைக்கப்பட்ட மூலோபாயங்கள்
16.	நல்லாட்சிக்காக வெளிப்படாத தன்மையுடன் கூடிய அணுகுமுறைகள் ஊடாக நீர் வளங்கள் அபிவிருத்தி மற்றும் முகாமைத்துவம் தொடர்பான தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும்போது சகல தரப்பினரினதும் பங்கேற்பினைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல்.	<ul style="list-style-type: none"> சகல தரப்பினரையும் இனங்கண்டு, நீருடன் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் தொடர்பான தேசிய மட்டத்திலான தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதற்காக அவற்றைச் செயற்படுத்துவதற்கு தேசிய, நிறுவன, மாகாண மட்டத்திலான குழுக்களை நிறுவுதல். பிரச்சினைகள் மற்றும் தீர்வுகள் தொடர்பான தகவல்களை அடிக்கடி பகிர்ந்துகொள்வதற்கான முறையான பொறிமுறையொன்றை தேசிய நீர் வளங்கள் பேரவையின் வழிகாட்டலின் கீழ் தயாரித்தல்.
17.	விவசாய தேவைகளுக்காக மேற்கொள்ளப்படும் நீர்ப்பயன் பாடுகள் தொடர்பாக விரிவான கற்கை ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு சர்வதேச பயன்பாட்டு தரங்களுக்கு அமைய நவீன நீர் தொழில்நுட்ப முறையினை அறிமுகப்படுத்தல்.	

8 தேசிய நீர் வளங்கள் கொள்கையினைச் செயற்படுத்துவதற்கான நிறுவனரீதியான அமைப்பு

தேசிய நீர் வளங்கள் பேரவை (NWRC), தேசிய நீர் வளங்கள் செயலகம் (NWRS), மற்றும் நீர் வளங்கள் மேன்முறையீட்டு சபை (WRAB) என உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள புதிய மூன்று நியதிச்சட்டப் பொறிமுறைகளும் பின்வருமாறு நிறுவப்படும்.

8.1. தேசிய நீர் வளங்கள் பேரவை (NWRC)

தேசிய மட்டத்திலான மூலோபாயரீதியான தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதில் மிகவும் உயர்ந்த மட்டத்திலான அதிகாரத்துடன்

செயற்படுவதற்காக தேசிய நீர் வளங்கள் பேரவையொன்று (NWRC) நிறுவப்படும்.

பேரவையின் உள்ளடக்கம்:

- பேரவையின் தலைமைத்துவத்தினைப் பதவிவழியில் பிரதம அமைச்சரின் செயலாளர் வகிக்க வேண்டும்.
- தேசிய நீர் வளங்கள் செயலகம் (NWRS) நிறுவப்படும் அமைச்சரின் செயலாளர் பதவிவழியில் தேசிய நீர் வளங்கள் பேரவையின் (NWRC) செயலாளராக இருக்க வேண்டும்.
- நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவத்திற்கு மற்றும் பாவனைக்கு நேரடியாகப் பொறுப்புக் கூறுகின்ற பிரதான அமைச்சுக்களின் செயலாளர்கள் (தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் அழைப்பின் பேரில் ஏனைய அமைச்சுக்களின் செயலாளர்கள்)
- மாகாண பிரதம செயலாளர்கள்
- நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவத்திற்கு மற்றும் பாவனைக்கு நேரடியாகப் பொறுப்புக் கூறுகின்ற பிரதான நியதிச்சட்ட நிறுவனங்களின் தலைவர்கள்
- ஜனாதிபதி அவர்களினால் நியமிக்கப்படுகின்ற நீர் வளங்கள் தொடர்பான நிபுணர்கள் இருவர் (நீர்ப்பாசனம் / நீர் வழங்கல்)
- ஜனாதிபதி அவர்களினால் நியமிக்கப்படுகின்ற கமத்தொழில் விடயம் தொடர்பான நிபுணர் ஒருவர்
- ஜனாதிபதி அவர்களினால் நியமிக்கப்படுகின்ற சூழல் மற்றும் காலநிலை மாற்றம் தொடர்பான நிபுணர் ஒருவர்

8.2. தேசிய நீர் வளங்கள் செயலக அலுவலகம் (NWRS)

புதிய கொள்கைகளை வகுப்பதற்கு உதவுதல், தரவுகளைச் சேகரித்தல், நீரை மதிப்பீடு செய்தல், நீரை ஒதுக்குதல் மற்றும் கேள்வி வழங்கல் முகாமைத்துவம், ஆற்று வடிநிலங்கள் மற்றும் ஏனைய நீர் வளங்களைத் திட்டமிடல், நீரியல் அனர்த்த முகாமைத்துவம், இணைந்த நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவம், நீர் வளப்பாதுகாப்பு போன்ற நீர் வளத்திற்கு ஏற்படையவாறு இனங்காணப்பட்ட உரிய பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு மற்றும்

தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதற்கு தேசிய நீர் வளங்கள் பேரவைக்கு உதவும் வகையில் அறிக்கையிடல் மற்றும் செயற்படுத்துகைக்காக போதுமான சட்டரீதியான மற்றும் நிர்வாகரீதியான அதிகாரங்கள் மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தல் ஆலோசனைகளுடன் **தேசிய நீர் வளங்கள் செயலகம் (NWRS)** நிறுவப்படுவதுடன், நீர் வளங்களை முகாமைத்துவம் செய்வதற்கு அடிப்படையாக உள்ள விடயத்திற்குப் பொறுப்பான அமைச்சின் கீழ் NWRS நிறுவப்படும்.

செயலகத்தின் உள்ளடக்கம் :

- NWRS இன் தலைவராக இணைந்த நீர் வளங்கள் திட்டமிடல் மற்றும் முகாமைத்துவம் தொடர்பான அறிவு மற்றும் அனுபவம் மிகுந்த NWRS தொழில்சார் அங்கத்தவர் ஒருவரை ஏனைய கடமைப் பொறுப்புக்களிலிருந்து விடுவித்து முழு நேர அடிப்படையில் இணைப்புச் செய்ய வேண்டும்.
- நீர் வளங்கள் தொடர்பான ஒவ்வொரு பிரதான தரப்பு நிறுவனங்கள் ஊடாகப் பெயரிடப்பட்டு, குறித்த நிறுவனத் தலைவரினால் முழு நேரமாக சேவையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டுள்ள தொழில்நுட்ப அல்லது நிபுணத்துவ அறிவுடைய அதிகாரியொருவர் வீதம்.
- பஸ்துறை சார்ந்த தொழில்சார் நிரந்தரப் பணியாட்தொகுதி மற்றும் உதவிப் பணியாட்தொகுதி.

8.3. தேசிய நீர் வளங்கள் மேன்முறையீட்டு சபை (WRAB)

தேசிய நீர் வளங்கள் பேரவை (NWRC) ஊடாக உரிய தீர்வுகள் கிடைக்காத நீர் மூலங்கள், நீரேந்துப் பகுதிகள் பாதுகாப்பு, நீரின் கனவளவுகள், பகிர்வுகள் போன்ற விடயங்கள் சார்ந்து உரிய தரப்பு நிறுவனங்கள் ஊடாக சமர்ப்பிக்கப்படுகின்ற மேன்முறையீடுகளை முடிவு செய்வதற்காக நியதிச்சட்ட **தேசிய நீர் வளங்கள் மேன்முறையீட்டு சபையொன்று (NWRAB)** விடயத்திற்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் மற்றும் பிரதம அமைச்சரின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் கௌரவ ஜனாதிபதி அவர்களினால் நியமிக்கப்பட்டு நிறுவப்படும்.

9. புதிய ஆற்று வடிநில முகாமைத்துவ முலோபாயங்கள்:

தற்காலத்தில், ஆற்று வடிநில மட்டத்தினுள் பங்குதார நிறுவனங்களினால் மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயமான பொறுப்புக்கள் சார்ந்த செயற்பாடுகளுக்கு மேலதிகமாக தேசிய நீர் வளங்கள் பேரவையின் (NWRC) விடயப்பரப்பின் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மேற்குறித்த பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதுடன், தேசிய நீர் வளங்கள் பேரவையின் (NWRC) முறையான வழிகாட்டல்கள் மற்றும் அனுமதியின் கீழ் தேவைப்பாடுகளுக்கு அமைவாக புதிய நிறுவனக் கட்டமைப்பொன்று மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தல் பொறிமுறையொன்றை உருவாக்கி, பொதுத் திறைசேறியின் முகாமைத்துவ சேவைகள் திணைக்களத்தின் இணக்கப்பாட்டுடன் உரிய பணியாட்தொகுதியொன்றை நியமித்து தேசிய நீர் வளங்கள் செயலகம் (NWRS) நிறுவப்படும்.

Democratic Socialist Republic of Sri Lanka

**National Water Resources
Policy of Sri Lanka**

National Water Resources Policy of Sri Lanka

Effective Date : 10.07.2023

ISBN : 978-955-0611-05-8

Print : Dept. of Govt. Printing

Approval has been sought for the” National Water Resources Policy” in the Cabinet meeting held on 10.07.2023.

(No. අමප/23/1255/602/006-1 and Cabinet Decision dated 18.07.2023)

CONTENTS

1.	Introduction	02
2.	Observations related to the current status of water resources	03
3.	Policy Justification	07
4.	Scope	08
5.	Policy Principles	08
6.	Policy statements	10
6.1	Responsibilities and Role of State and Government	10
6.2	Responsibilities and Role of Beneficiaries	12
6.3	Water Rights and Responsibilities	12
6.4	Optimal water resources planning, Development, Conservation and Management	13
6.5	Reservation of water volumes on the basis of need and priority	15
6.6	Allocating conservation, maintenance and management costs of infrastructure related to Water resources among the Stakeholders or Sharing by Other Agreeable Methods	16
6.7	Data and Information Management and sharing data among Stakeholders	16
6.8	Research and Development	17
6.9	Development of Training and Personnel Capacity	18
7.	Strategies of Implementation	18
8.	Institutional Plan for the implementation of the National Water Resources Policy	24
8.1	National Water Resources Council (NWRC)	24
8.2	National Water Resources Secretariat (NWRS)	25
8.3	Water Resources Appellate Board (WRAB)	26
9.	New River Basin Management Strategies	26

Democratic Socialist Republic of Sri Lanka

**National Water Resources
Policy of Sri Lanka**

2023

Draft National Water Resources Policy of Sri Lanka

The Vision

National Water Resources Policy envisions “A State and a Society that values the sustainable use of Water Resources and recognizes the goal of a balanced Environment which is conducive to National Development”

1. Introduction

Fresh water is the second most essential natural resource next to fresh air required by human, all other living beings and Flora & Fauna for their existence. Though water is available in plenty on the Earth, the fresh surface water and groundwater constitutes only a very small percentage of the total availability.

Sri Lanka is well-known for its ancient hydraulic civilization and has reached great heights in water resources development and management, while conserving the nature. This is reflected in the remains of numerous reservoirs and water infrastructures (Yoda Wewa, Yoda Ela, Bisokotuwa etc.) and of small tank ‘cascade systems’ and ‘cascade ensembles’, while maintaining some of the earliest sanctuaries for wild animals. Some of these irrigation systems have been renovated in recent times and are still functioning as in the historical past, exemplifying high levels of veritable sustainability. The guiding philosophy of this unique achievement, as ascribed to King Maha Parakramabahu (12 AC), is well recorded in the ancient chronicles: “Never allow a single drop of water received from the rains to go waste into the ocean without being utilized of benefit to the world”. In general, the hydraulic history of Sri Lanka demonstrates the valiant struggles of people to rectify recurrent water scarcities through the construction of water storage systems and conveyance structures maintained by disciplined management norms and practices under the direct involvements of monarchs.

Along with negative impacts of climate change, there are many signals which point at the increasing water resource associated challenges in Sri Lanka in the form of droughts, floods, depleting ground water aquifers and degradation of the quality of water, while the demand is increasing in form and quantity.

The increasing population has a bearing on the growing demand for water for domestic needs, agriculture, hydropower and other industrial and services sector requirements. Direct impacts on unplanned expansions of land occupation for shelter and productivity, uncontrolled deforestation, affect the capacity for surface retention and ground water recharging as a consequence. Researchers have shown that the impact of Climate Change has worsened the situation with high intensity rainfall, long dry spells and rise of sea water level.

The trends of increasing economic activity in forms of expanding industry, diversifying agriculture, tourism and water based recreational interests are turning out to be considerable stakeholders in the competition for a share of the available water resources. The available water requires to be protected from degradation that can be caused by being polluted with industrial and domestic waste, agrochemicals and partially or totally untreated effluents from varied sources.

2. Present Status of Water Resources

It is observed that strengthening the regulations of the mechanism on detection and prevention of industrial and agricultural pollution as strategic measures and enforcement is appropriate through prevention and management of other ways of water pollution that may occur related to the above.

The total renewable water resources available in freshwater ecosystems in Sri Lanka are estimated as 52 BCM surface water, 7 BCM groundwater and 7 BCM overlapping water. The main source of freshwater is annual rainfall. The annual approximate consumption amount was estimated between 13 to 15 BCM. Even though these figures indicate no overall scarcity, in terms of aggregate statistics, there are pronounced temporal and spatial aspects of water scarcity in the country largely owing to the bimodal pattern of rainfall.

Out of the total water withdrawal, agriculture will remain the major user with current usage of 87%, while nearly 6% is for the industrial sector and another 6% is for the drinking water sector.

In terms of aggregate water availability, Sri Lanka may be perceived as a 'Water Rich' nation, compared with rest of the world since we receive

nearly 2000 mm of rainfall on average, equivalent to a gross water yield of around 130 billion cubic meters. However, Sri Lanka's main water distresses arise from the spatial as well as temporal variability of rainfall, resulting in glaring anomalies in water availability. There are 103 river basins covering approximately 90% of the land area, while the remaining area is covered by small coastal basins. Except in few river basins, storage reservoirs, diversion schemes can be counted as surface water resources. Apart from the inflow from its own catchment, most of the non-perennial rivers get augmented through trans-basin canals from perennial river basins. Internal water bodies cover approximately 2,905 Km² and a considerable portion consist of man-made reservoirs while water springs numbering 3,540 are spread across the island.

Surface water is widely used for domestic, irrigation, hydropower generation, commercial, services and industrial purposes while groundwater is also used in some of the above purposes depending on the availability.

Approximately 80% of rural domestic water supply needs are met by groundwater from dug and tube wells. The demand for groundwater is steadily increasing and trend continues to gain due to introduction of solar energy supported pumps.

In the Northern and North-western coastal areas, excessive concentrations of iron and nitrates from over use of agrochemicals and fertilizers are observed while high hardness, higher concentrations of Iron and Manganese are other issues related with groundwater in many areas. Furthermore, groundwater quality deteriorates and quantity depletes rapidly, especially in coastal areas including Jaffna Peninsula and Kalpitiya areas as a result of the uncontrolled abstraction of groundwater for domestic and agricultural uses, discharge of effluents from industries and brackish water intrusion.

Deteriorating water quality, in both surface water and groundwater resources, is an emerging concern where sufficient information is not yet available for further analysis. It is observed that as the surface and ground water sources are interrelated, pollution of any one of the two water sources will adversely affect the other. The interdependency of surface water and groundwater cannot be overlooked hence pollution of either of the sources of water can therefore have adverse effects on the other.

Paddy is the single crop, occupying 34% of the total cultivated area of the Island. Since rice is the staple food, cultivating paddy provides food security for the nation, though economically not so viable when cultivating on small-scale. Approximately 800,000 farmer families are directly engaged in paddy farming. Rice accounts for 45% of the total calorie and 40% of the total protein intake of an average Sri Lankan.

Sri Lanka imports large quantities of other food crops spending valuable foreign exchange. With Introduction of different crop varieties and agricultural techniques, it is expected to achieve self-sufficiency in many such crops.

The current population of 21.4 million would reach 25 million by 2042 and 25.8 million by 2062 respectively. It is therefore projected that the demand for rice will increase at 1.1% and to meet this increasing demand paddy production should grow at the rate of 2.9% per year. Increasing the cropping intensity and national average yield are the only options available to achieve this production target.

Increasing wealth and the moderately increasing population will escalate the demand for both water and food. The importance of integrated urban water management in meeting the demand for water in a fast-urbanizing Sri Lanka is being significantly highlighted. The share of water used by the urban population in Sri Lanka is on the increase, which is bound to increase national targets for drinking-water. Rapidly expanding service sector also places a demand for high water quantity with high quality.

Inland fishing depends on storage reservoirs. Inland fishing as a commercial activity started in 1952 with the introduction of exotic new species. It is now recognized as an important contributor to the agricultural sector. Prawn farms were started in coastal ponds in the 1980s and has now become a lucrative trade which contributes significantly to the national economy.

Hydropower contributes significantly as a renewable source. Even though the share of hydropower is estimated to reduce from 40.2% in 2007 to 19.5% by 2020, many new major and mini hydropower projects are under construction with the view of increasing its share up to 22%.

Water for Flora and Fauna is undoubtedly one of the most critical requirement to maintain our precious bio diversity. Suitable norms and guidelines to be adopted for sustainability of our ecosystem need to be monitored regularly.

Water scarcity due to prolonged droughts could occur due to extreme weather events as a result of Climate Change. Due to the rising temperatures and increasing evaporation and evapotranspiration, as a result of Climate Change, crop water requirement is likely to increase. Hence, agricultural water demand may rise due to the negative impacts of climate change.

Coastal belt is continuously affected by seawater intrusion. Significant number of river mouths are identified to be provided with salt-exclusion structures to mitigate likelihood of issues emerging on the supply side of water as a result of Climatic Change.

It has been observed that suitable institutional and a legal framework has not been created yet to address the above emerging new challenges, in ensuring the mitigation of Climate Change vulnerabilities. The necessity of an administrative and legislative instruments responsible for planning, sustainable development and integrated management of water resources in the country is becoming more and more urgent and important.

It is observed that integrating all parties for planning infrastructure as a more specific strategy for adapting to climate change, implementation of climate resilient water practices, and identification of high risk areas and risk assessment should be taken place

Conservation and improvements for natural resources on economic and social benefits of present generation cannot be isolated from a consideration of aspirations of the future generation. Conservation and development of available limited resources should therefore be undertaken judiciously in consideration of all the relevant factors. Conservation of the available water resources require it to be properly managed to serve the present day needs in a manner that does not threaten but would assure the fulfilment of the needs of our future generations. A well formulated water resources policy is therefore a necessity of the present and future.

3. Policy Justification

Since our political independence in 1948, considerable investments were committed to the conservation, development and management of water resources, for efficient use of irrigation, domestic and hydropower, industrial sector purposes. Hence, to ensure the protection of those large scale investments, while addressing present Climate Change related challenges with efficiency and foresight, it had become necessary to develop innovative strategies.

At present, number of environmental agencies indicating with emerging signals on the increasing water resource associated challenges in the forms of droughts, floods, depleting groundwater aquifers and degradation of the quality of water, while the demand for water is been increasing rapidly.

The increasing population has a direct bearing on the growing demand for water for domestic purposes and for food production including growing demand for quality drinking water.

A direct negative impact is observed due to the expansion of unplanned land reclamation for growing human settlement demands without due consideration on sustainability of water resources and food security. Critical watersheds are facing with degradation due to multiple factors leading to accelerated soil erosion, increasing floods and siltation of water bodies affecting agricultural productivity and the economy.

Researchers have shown with evidence that the impact of global Climate Change has aggravated the water crisis along with rising temperature, high intensity localized rainfall, long dry spells and in increasing climatic variability.

Water resources are being used by various stakeholders independently while not drawing enough attention on protection of our precious water resources due to non-existence of a defined mechanism.

Though some conflicts of interests have been observed among stakeholders for water resources management, available water resources are being managed through stakeholder participatory

approach. However, the water sharing mechanism needs to be further strengthened.

Despite above mentioned Climate Change centric growing concerns, Sri Lanka as an island nation is yet to composite an appropriate National Water Research Policy due to poor legal frameworks, lack on policy directions, insufficient institutional practices, and insufficient political will on the subject.

Therefore, a well formulated policy addressing the all above emerging new challenges and creates a suitable environment towards sustainable water resource management has become a necessity of the present and of the future.

4. Scope

The “National Water Resources Policy” applies only to Water Resources other than Marine Water in the territory of Sri Lanka.

5. Policy Principles

The “National Water Resources Policy” will be based on the following principles:

- 5.1 Fresh water is recognized as a finite and vulnerable natural resource which is essential to sustain the life on earth, human activities and the sustainability of the environment.
- 5.2 Access to safe water is a basic need of all living beings and therefore water is considered as a Common Public Property for the prosperity and social well-being of the communities and the eco-systems.
- 5.3 Prevention of pollution, over-extraction from the sources, over-use and wastage of water resources needs to be regulated.
- 5.4 The importance of taking actions for achieving high water productivity through various practices, while ensuring the rights of all parties using riverine water.

- 5.5 Water resources management is a holistic task and factors that are related to water management need to be considered in planning, development, management, and conservation stages while integrated approach in WRM is recognized as a key pre-requisite at all levels.
- 5.6 Urban water bodies and wetlands will be treated as important constituents in the efficient water resources management that need to be conserved.
- 5.7 New water resources development plans need to include virtual water concept with water footprint assessments, volumetric and measurable approach, compensatory reforestation, removal of invasive plants and other relevant measures to mitigate any adverse effects.
- 5.8 The natural river basins, sub basins, cascades connected basins and hydraulically connected aquifer systems form the fundamental units for planning, development and management of all water resources.
- 5.9 Water resources management should only be based on a participatory approach, involving users, planners, policy makers, and executors at all levels.
- 5.10 Importance of maintaining baseline data related to all water resources, establishment of hydrological and hydraulic models of individual as well as combined watersheds based on the baseline data is a pre-requisite. The models shall be calibrated and validated at appropriate time intervals. Developed new models will form the scientific basis of all decision making related to water quantity and quality related issues faced among the stakeholders.
- 5.11 Replacement of traditional systems by pipe borne water systems should not be the prime goal until safety of those existing water sources are fully ensured. Where feasible, introduction of unrefined parallel water supply systems for non-potable uses should be encouraged in urban areas, through competitive pricing mechanisms to ensure restricting the use

of drinking refined water for sanitation, watering of gardens and car washing etc.

6. Policy Statements

Policy statements in following broad areas will be recognized by all stakeholders, while agreeing to review and upgrade periodically based on the changing social, technical, economic and environmental scenarios.

- i. Role of the State and the Government
- ii. Role of Beneficiaries
- iii. Water Rights and Responsibilities
- iv. Efficient Water Resource Planning, Development, Conservation and Management
- v. Water Allocation by Needs and Priorities
- vi. Proportionate share of Conservation and Management Cost of Water Resource Infrastructure among stakeholders
- vii. Updated Data and Information Management and free access among all stakeholders
- viii. Research and Development
- ix. Training and Capacity Building

6.1 Role of the State and the Government

1. Water resource in general is a property of the State, managed by the Government on behalf of the People. All water resources should be managed with peoples trust through local, provincial and national level institutions.
2. Periodically elected Governments should act as the custodian, conservator and a facilitator of all watershed resources on behalf of the State.
3. The role of the State should not confined to the welfare of people and conservation of eco-systems aiming present needs but to ensure continuity of such resources for future generations.

4. The Government is obliged to protect, plan, preserve all hydraulic related heritage in the country among other specific roles.
5. Establish appropriate policy, legal and institutional frameworks for efficient Integrated Water Resources Management System in place.
6. Facilitation on conservation of water resources through multiple stakeholders for optimal utilization of the scarce resource appropriately through scientific approaches while enforcing appropriate regulations for measures on sustainability of water resources infrastructure.
7. Maintain a repository of updated data and information to freely share among relevant stakeholder entities for conservation, development, management and research purposes.
8. Facilitate to ensure corporation among stakeholders institutions at local, regional, river basin levels and national level for efficient planning, conservation and management under river classifications for different user classes and classifications through designated committees comprised of relevant stakeholders.
9. Ensure adequate water for drinking, sanitation, irrigation, environment and social needs at all times.
10. Promote appropriate water efficient irrigation and agri technologies (micro, sprinkler, drip and green house, vertical agriculture etc.) and the efficiency and productivity in all irrigation systems.
11. Transfer appropriate water management responsibilities among stakeholders and user groups based on respective institutional capabilities.
12. Support an institutional framework for sound water resources management by facilitating capacity building, legislative instruments and inter-organizational linkages.

13. Introduction of national and international best practices on integrated water resources management that are adaptable to local scenarios.
14. Impose penalties for water and watershed polluters and illegal users in accordance with the law, and damage assessment and compensation mechanism should be introduced for polluters.
15. Introduction of an appropriate special fee system for bulk water users and industries.
16. Introduction of an appropriate eco-system payment mechanism for hydropower plant operators in the river systems to ensure adequate maintenance of upstream watersheds.
17. Supporting responsible institutions to secure forests and related eco-systems considering the contribution made to protect water catchment areas by forest and associated eco-systems.

6.2 Role of Beneficiaries

Beneficiaries include a wide variety of direct and indirect water users from water resources development projects and programmes. Among them there are predominant groups such as farmers and beneficiaries of drinking water supply. On one hand they are partners of progress who must necessarily participate at all levels of decision making. On the other hand, it is the duty of such beneficiaries to perform their own part with dedication and diligence. At the end of the day, they should become owners of all state sponsored projects and manage them for their own welfare.

6.3 Water Rights and Responsibilities

1. Access to Fresh Water is considered as a fundamental human right. Riparian rights, prior rights and customary rights to water will be recognized. Treaty obligations

for which the government has been a signatory will be recognized.

2. Appropriate mechanism will be used to regulate large scale water uses for the public wellbeing.
3. Water requirements of wildlife and eco-systems will be identified and ensured.

6.4 Water resource planning, development, conservation and management

1. Systematic and provident planning system is essential for efficient water resources management to avoid unnecessary spending and to avoid hydrological disasters. Hence, establishing baseline data and maintaining a repository of data is highly essential. Establish calibrated and validated hydrologic and hydraulic models of watersheds and water resources on scientific basis for all decisions on water quantity and quality. Trans basin concept shall be incorporated into water resources planning and management appropriately.
2. Water Resources Planning for national and provincial development should include review of existing plans, set out national policies, appropriate regulations and standards improved water resources development plans; aesthetic, heritage (archaeological) and natural values.
3. Water resources conservation, development and management plans should be prepared for all major river basins, smaller basins, sub basins and cascade systems. Plans shall be prepared with a multi stakeholder participation. (Ex- Design of dams considering, agriculture, drinking, ecological, industrial, power generation, recreational requirements. Attempts should to be taken to ensure self-sustainability in conserving and managing optimum water resources within the schemes, within river basin or aquifer, within the Province and ultimately within the Nation.

4. All surface water bodies (rivers, streams, springs, lagoons, wetlands, waterfalls and man-made reservoirs) and groundwater aquifers are considered as common properties therefore should be managed by the State.
5. Groundwater resources, conservation, development and management plans shall be prepared and abstractions should properly be monitored and regulated through respective institutions with special focus on sensitive areas while introducing appropriate regulatory measures to ensure sustainable utilization while identification of distinctive characteristics of specific aquifers.
6. Groundwater abstraction from critical aquifers (i.e., aquifers where the drawdown is in danger of exceeding the recharge rates or in danger of seawater intrusion) should be appropriately regulated to ensure a balance between abstraction and recharge.
7. Rainwater harvesting should be promoted in areas where water has become an acute concern. Incentives with support shall be provided to Local Government and other Institutions for popularizing rainwater-harvesting.
8. Each responsible organization and water users should be jointly responsible to prevent pollution of water bodies and to avoid actions that have detrimental effects on the quality of water.
9. The importance of water quality management should be recognized while introducing sufficient anti-degradation and appropriate punitive measures.
10. Decentralization of the management of water resources should be in accordance with the Constitution of the Country, while introducing appropriate multi stakeholder joint management mechanism.

11. Where basins are spread across provincial boundaries management shall be the shared responsibility of both provincial council and the central government.
12. All inter-province water sharing arrangements should be monitored periodically while ensure appropriate actions measures to protect the interests of the province.
13. Government based on the recommendation of the National Water Resource Council should publish gazette notifications on water management areas and management strategies.
14. All measures should be taken under the guidance of the National Water Resource Council to minimize excessive use and waste of water in all sectors.
15. Watershed management through extensive soil conservation, catchment area protection, preservation of forest and increasing forest cover should be promoted with active participation of water user communities while encouraging the implementation of appropriate and systematic land use plans.
16. Water resources conservation initiatives complimented with objectives on compensatory reforestation and of expansion of forest cover, mitigation of flood and water hazards should be recognized and promoted.
17. Precautionary actions should ensure safety of all water storage dams and water infrastructure.

6.5 Water allocation by needs and priorities

1. Allocation of water among multiple users should be in accordance with the water resources conservations development, and management plans prepared for each river basin cluster, river basin or aquifer whenever there are competing demands for limited water resources, the quantity of water available should be allocated on drinking and domestic, agriculture on priority basis, while balance water

allocations based on other priorities of within the river basin or aquifer, Province and the Nation. This should facilitate through resource-based user participatory for a sustainable and equitable water resource management system.

2. More appropriate and sustainable water resources management measures should be introduced for allocation of water for various uses, while following appropriate river basin and groundwater management plans.
3. Water requirements should be met through effective and efficient methods consistent with mutual priorities for potable and sanitary needs as well as wildlife and environmental needs during the periods of water scarcity and limited water supply. The National Water Resources Secretariat which was implemented as a national level institutional mechanism to implement National Water Policy will issue necessary guidelines for such measures. Supporting responsible institutions to secure forests and related eco-systems considering their contribution in protecting the water sources.

6.6 Allocating Conservation maintenance and Management Costs of infrastructure related to Water Resources among the Stakeholders or Sharing by other agreeable method

The conservation, management, operation and maintenance costs of water infrastructure developed by the State should continue to be managed by the State while shared proportionately by the commercial bulk user community through a proper pricing mechanism determined by the National Water Resource Secretariat under the guidance of National Water Resource Council. (Eg: commercial farming, urban water supply, commercial inland fishing, hydropower, water-based industries etc.)

6.7 Data and Information Management

1. Regulatory agencies should establish, upgrade and modernize their capabilities to collect, preserve, process

relevant data and share information on surface and ground water adopting up-to-date state of the art methodology and technology along with forecast of behavioural pattern of water availability.

2. Information and data for conservation planning, development and management of water resources should be shared freely among all stakeholder agencies, users and researchers.
3. Reliable and updated integrated information system and data repository should be established to ensure effective decision making on conservation, development and management of all water resources while dissemination among all stakeholders.

6.8 Research and Development

1. To explore new directions in water resources management, advance research on aquifer boundaries, periodically determine effects of changing surface run off catchment area characteristics, climate change etc. should be carried out.
2. Continuous research to assess the extent of water harnessed, water demand forecasting, water quality assessment, water use efficiencies, possibilities of water conservation and water economics, groundwater basin boundaries, their hydro stratigraphy, storage and transmission properties, recharge and safe yield potential should be undertaken.
3. Results of such research should be disseminated among stakeholders, users and researches through discussions and research publications.
4. Research studies on inter-connection between surface and groundwater, change of base flow, climate change etc. in relating to quantity and quality, training on damage assessments should be promoted.

6.9 Training and Capacity Building

1. Develop the training capacities of all the stakeholders including relevant institutions, individuals, user groups to perform their roles, efficiently and effectively.
2. Empowerment of training and capacity building of individuals and user groups enabling to accomplish their regulation institutional responsibilities.
3. Develop and continuously update appropriate training modules on commonly related subject areas for all stakeholders.

7. Implementation Strategies

Strategies that are to be adopted in implementation of national water policies through the National Water Resource Secretariat are identified in the following table that are subject to periodic reviews by the National Water Resources Council based on International and National best practices.

	Policy	Strategy
1.	Facilitate and assist nation building while ensuring optimal water resources for domestic, national food security and environmental needs including wildlife as primary requirements.	<ul style="list-style-type: none">• Identify nation building plans and sectoral water requirements, priorities and provide optimal water allocation while assessing water requirements in each sector.• Assess Basin wise and Aquifer wise water availability.• Establish norms for equity, priority and appropriate allocation of water and monitoring.

	Policy	Strategy
2	Conserve and establish the rightful value of the water and watershed resources.	<ul style="list-style-type: none"> • Establish water quality standards for different sources and uses. • Monitor water quality changes. • Create awareness of rightful value of water among the society. • Encourage civil society involvements in monitoring sustainable water quality adherence. • Punish the violators of water regulations. • A mechanism should be introduced to establish standards to major rivers based on present water quality and to change the standard limits upon improvement of the water quality of respective rivers.
3	Guidance and strengthening the existing laws, propose suitable institutional mechanism and identify the strategies for implementation.	<ul style="list-style-type: none"> • List out water related laws and identify the gaps • Recognize the current and future water requirements and amend the legislations appropriately. • Identify the changes that are necessary for a smooth implementation.
4	Ensure flexible water allocation criteria which will promote social harmony among competing water resource users.	<ul style="list-style-type: none"> • Promotion of participatory decision making. • Introduction of water conservation techniques. • Methods for new re-allocations during period of crisis through consultative process. • Work out an appropriate compensation system.

	Policy	Strategy
5	Recognize water rights of past, current and new users amicably.	<ul style="list-style-type: none"> • Identify riparian rights. Study the current demand. Assess the water demand of new users. • Identify the new institutional mechanisms of water resources development and management. • Assess transferability of water quantity. • Recognize the share of current water usage while comparing with internationally accepted benchmarks.
6	Promote adherence to water quality standards in the maintenance of quality of all water for various water users.	<ul style="list-style-type: none"> • Establish water quality standards for different uses • Establish water quantity standards for different users based on internationally accepted benchmarks. • Monitor the water quality by using Water Quality Index in rivers and open water bodies. • Introduction of a mechanism to establish water quality standards for major rivers based on their present water quality and to change the standard limits upon improvement of the water quality in respective rivers periodically. • Monitor the parameters of discharging waste water

	Policy	Strategy
7	Promote sustainable management practices on surface water on the basis of river basin plans	<ul style="list-style-type: none"> • Develop appropriate river basin plans based on current and future needs. • Catchment area and reservation protection, • Monitoring, regulating of effluent discharges
8.	Taking actions to conserve aquifers by formulating appropriate land use plans	<ul style="list-style-type: none"> • Preparation of appropriate development plans at the divisional level with the participation of community and development stakeholders • Identification of activities related to conservation of catchment areas during the preparation of development plans and during implementation stages • Regulate the conservation, development and management of water resources in accordance with the appropriate land use policies without any prejudice to beneficiaries
9.	Conserve the upper watersheds, wetlands, riverine systems ensuring sustainability of water sources	<ul style="list-style-type: none"> • Prepare appropriate guidelines for upper watershed management in accordance with accepted watershed management policies.

	Policy	Strategy
10.	Ensure combined use of surface and groundwater for optimum benefits while recognizing the inter-dependency.	<ul style="list-style-type: none"> • Develop aquifer basin plans and identify re-charge zones. • Regular monitoring and baseline data development. • Promote sustainable management practices and development of ground water resources preventing over exploitation, on the basis of identified aquifers.
11.	Identify Climate Change impacts on the water sector and review planning and management strategies periodically to ensure mitigation	<ul style="list-style-type: none"> • Conduct action research and identify vulnerability on water sector due to Climate Change. • Identify and implement mitigatory measures which can be in-built in all short-term, medium term and long-term action plans or projects.
12.	Ensure that national, provincial and local interests are harmonized in development and management of water resources.	<ul style="list-style-type: none"> • Promote regional development in line with river basins or sharing water among basins for both flood and drought management.

	Policy	Strategy
13.	Highlight the economic value of water to prevent wastage and inefficient use	<ul style="list-style-type: none"> • Considering the capital, maintenance and operational costs, highlight the value of water resources infrastructure. • Make aware the users, beneficiaries and general public over the capital investment made by the state on development activities and more specifically on operation, maintenance and rehabilitation costs of the infrastructure for society to appreciate the value of this eco system services.
14.	Recognize traditions and customs when planning water resource conservation and development activities	<ul style="list-style-type: none"> • Obtain local level stakeholder participation in development and management activities and encourage traditions and customs to be introduced in promoting best practices • Take necessary action to promote local technology and traditional water management systems
15.	Adopt the current international policies, practices, benchmarks, development goals and management principles that are accepted by the Government of Sri Lanka in all future strategic planning.	<ul style="list-style-type: none"> • Develop regular interactions with international professional institutions, UN agencies and International development partners and research institutions to acquire updated information and knowledge on international policies, benchmarks and best practices. • Encourage subject related institutions to enter into MoU or treaties which will eventually benefit the water resource users and water managers.

	Policy	Strategy
16.	Promote stakeholder participation in decision making in conservation, development and management of water resources through a transparent approach to ensure good governance.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutionalize committees at various levels to make decisions on water related issues and to recognize all relevant stakeholders. • Develop appropriate mechanisms to share information related to commonly faced problems and to provide solutions under the guidance of the National Water Resource Council.
17	Introducing modern water technical methods as per the international consuming standards following an extensive study of water consumption while carrying out agricultural needs.	

8. Institutional Arrangements for Implementation of National Water Resources Policy

Proposed new institutional mechanisms, namely, **National Water Resources Secretariat (NWRS)**, **National Water Resources Council (NWRC)** and **Water Resources Appeals Board (WRAB)** shall be established.

8.1 National Water Resource Council (NWRC)

A National Water Resources Council (NWRC) will be established to act and perform as the National Level regulatory mechanism in strategic decision making.

Composition of the Council:

- Council shall be ex officio Chaired by Secretary to the Prime Minister
- The Secretary to the Ministry where the NWRS is established shall be the Secretary of NWRC
- Secretaries of the key Ministries responsible for water sector (Secretaries of other Ministries whenever necessary)
- Chief Secretaries of Provincial Councils
- Heads of the key regulatory Institutions responsible for water sector
- Two Water Resource Experts appointed by the President (Irrigation / Water)
- An Agriculture Expert appointed by the President
- An Environment Expert appointed by the President

8.2 National Water Resources Secretariat

National Water Resources Secretariat (NWRS) will be established with adequate legal and administration powers and regulatory directives to carry out its due functions identified in water sector including, assist formulation of policies, acquisition and analysing data, water assessment, water allocation, supply and demand management, river basin and other water resource planning, hydrological disaster management, integrated water resources management, Presentation of water resources, etc. and reporting and assisting for decision making support and subsequent implementation. National Water Resources Secretariat (NWRS) shall carry out its functions under the direct guidance of the National Water Resource Council with optimum co-ordination with National and Provincial level water sector institutions and water user community.

National Water Resources Secretariat (NWRS) shall be set up under the ministry predominant to management of water resource sector.

Composition of the Secretariat:

- The Head of National Water Resources Secretariat (NWRS) shall be a member of National Water Resources Council (NWRC) with vast knowledge and experience in integrated water resources planning and management to be assigned on full time basis.
- Technical expert each from the key water sector institutions nominated and released full time basis by the head of the relevant institute.
- Multi-disciplinary, professional permanent staff and supporting staff.

8.3 National Water Resource Appeal Board

A National Water Resources Appeals Board (NWRAB) will be instituted to determine the appeals for those which have not been able resolved through National Water Resources Council. (NWRC)

9. River Basin Management Strategies

In addition to present regulatory and management functions carries out by the relevant stakeholder institutions at the national and river basin levels, aforesaid functions specified under the scope should be implemented. The most appropriate mechanisms will be developed, under the guidance of National Water Resources Council (NWRC) with necessary institutional restructuring by the National Water Resource Secretariat (NWRS).